

I MYŠLENKA LÉČÍ

Karel Bartušek

KEY Publishing s.r.o.
Ostrava

2019

© Karel Bartušek 2019

ISBN 978-80-7418-323-2

Poděkování

Rád bych poděkoval všem kolegům přesvědčeným o funkčnosti mentálního působení a podporujícím moje počínání, lidem, kteří mi věřili a také mojí manželce Aleně za trpělivost a podporu.

OBSAH

Poděkování	3
Úvod	7
1. Mentální diagnostika a terapie	10
Celostní pohled na lidské tělo	12
Alternativní techniky léčení	13
Léčebné metody	15
Léčení chemickými látkami	16
Fyzikální terapie	18
Informační techniky	18
Energetická terapie	19
Práce s psychikou	20
2. Hypotéza o souznění vesmíru a člověka	22
3. Tělo člověka	24
Bioenergetické pole	24
Lidské tělo	25
Fyzikální vlastnosti buněk	29
4. Detekce vlnění	34
Poznámky k detekci kyvadlem	34
Biofeedback a kyvadlo	35
Použití kyvadla v diagnostice	37
5. Metodika mentální diagnostiky	41
Vlastnosti terapeuta	42
Mentální diagnostické postupy	45
Jak v diagnostice postupovat	47
Diagnostika informačního pole	48
Simulace léčení	49
Diagnostika pomocí nervových hlášení	50
Sledování informací na nervových vláknech	53
Diagnostika energetického stavu čakr	55
Diagnostika z vesmírného univerza	55
Úroveň duchovního klidu	56
Diagnostika duchovních bloků různého původu	58
Rezonanční a maximální frekvence buněk	60
Diagnostika nemocí nervového systému	61
Skenování	63
Časová diagnostika	63
Konfrontace s jiným léčitelem	64
Individuálnost mentální diagnostiky	67
6. Mentální léčebné postupy	70
Metoda mentálního tlaku	71
Frekvenční terapie	72
Terapie interferenčním polem	74
Rezonanční terapie	78
Aktivace imunitního systému	78

Spektrálně spinová terapie	79
Prošba	80
Metoda odpouštění	81
Stimulátory pro eliminaci vlivu elektromagnetických polí.....	82
Stimulátor pro elektronická zařízení.....	82
Stimulátor prokrvení nervových buněk.....	84
Stimulátor pro detoxikaci nervových buněk	84
Stimulátor pro aktivaci imunitního systému.....	85
Stimulátor optimální vazby kyslíku na hemoglobin.....	86
Ochrana terapeuta při mentální diagnostice a léčení.....	87
7. Fyziologie vybraných nemocí.....	90
Proč nemoc?	90
Prevence vzniku nemocí.....	91
Starost o tělo.....	91
Výživa.....	91
Voda	93
Tělesný pohyb.....	94
Dostatečný příjem vitamínů a stopových prvků.....	95
Koupele.....	95
Starost o naši psychiku – základní rady pro duchovní klid	96
Poznámky o komunikaci	102
Něco málo poznámek ke zklidnění duchovna	104
Odstraňování karmických a duchovních bloků.....	104
Infekce a toxické látky	105
Kvasinky	106
Imunitní systém	106
Alergie	108
Autoimunitní onemocnění	112
Bakteriální zánět v krku a kašel.....	114
Žaludeční potíže	114
Průjmové onemocnění	115
Zápal plic.....	116
Roztroušená skleróza	117
Snížená hladina melatoninu v nervových buňkách.....	117
Nedefinované léze v mozku.....	119
Funkce hipokampu	119
Důsledky očkování	119
Mononukleóza.....	120
Borelióza i po 20 letech.....	121
Vývoj dítěte a syndrom náhlého úmrtí	125
Předpoklady pro vznik některých nemocí	126
Nádorové bujení, metastázy	127
Závěr	130
Literatura.....	132
Seznam zkratk.....	134
Sponzoři	135

Úvod

Náš svět je zvláštní. Na jedné straně žijeme na Zemi, kde máme optimální podmínky pro existenci rostlin, zvířat a lidí. Podobné podmínky v celém vesmíru nenalezneme, nebo pokud jsou, nemůžeme si tam odskočit třeba na víkend. Máme tu příznivé tepelné podmínky, byl dostatek vody, jako nejdůležitější látky na Zemi, potravy je dostatek a místa pro naše žití je dost.

Na druhé straně naše poznání vnitřních procesů hlavně v živé přírodě a obecně technický pokrok postupuje velmi a velmi rychle. Tato rychlost nedovoluje dostatečně odpovědně poznat negativní důsledky našeho počínání. Většinou se tyto důsledky projeví v průběhu desítek až stovek let. Tyto důsledky pak málokdo propojí s příčinami těchto jevů. Projevuje se to například na změně klimatu, planeta se otepluje, ledy na pólech tají, hladina oceánů se zvedá, vznikají silné bouře, vítr si pohrává s našimi výtvary a ničí je, záplavy se snaží naši planetu alespoň trochu očistit, snižováním plochy deštných pralesů se mění klima na celé planetě, sucho a kůrovec úspěšně likviduje lesy. Toto jsou ovšem jen důsledky počínání lidí.

Další příčinou zhoršeného stavu naší planety jsou značně rychle se měnící duchovní vlastnosti člověka. Mezi lidstvem narůstá stres, psychické problémy, závist, zloba a mnoho negativních psychických vlastností člověka. Projevuje se to zhoršenou komunikací mezi lidmi, narůstajícím individualizmem a snahou dosáhnout větších finančních prostředků na úkor ostatních lidí a potřebou co nejvíce zvětšit počet lidí, které jedinec nebo nadnárodní společenství oberou o vše, co ti dotyční mají. Historie počátků těchto jevů sahá hluboko do období, kdy se jedinec začal vyvyšovat nad

ostatní a vymýšlel vše, co vede k přesunům různých výhod pro sebe. Z toho vznikly hodnoty zboží a peníze. Také se měnily vlastnosti lidí, někde rychleji především v místech, kam se vyvážela demokracie, někde pomaleji.

S tím vším v současné době souvisí psychický stav lidí. Svět spěchá, nevím kam. Psychika lidí má výrazný vliv na jejich zdravotní stav a vzniká stále víc psychosomatických nemocí především u mladých lidí. Lidé nejsou schopni si svoje zdravotní problémy propojit se stresy a nepříjemnými psychickými událostmi, které prožili. Podle mého odhadu se postupně z lidského nervového systému vytrácí klid a nahrazují jej stresy, psychické tlaky okolí a další negativní působení na psychiku člověka.

Svět vnímáme našimi smysly – zrakem, sluchem, čichem, chutí a hmatem. Jak je možné v přírodě pozorovat, je schopnost našich smyslů omezená. Orel má například lepší zrak jako my. Pes mnohokrát prokázal lepší čich, zatímco potkani, kočky nebo ježci mají neuvěřitelně dobrý sluch. Je zajímavé, že např. žralok má na světě nejlépe vinutý čich. Pozorování okolního světa je pro člověka omezené. Co je zajímavé, jsou intuice a intuitivní jednání. Projevuje se to nejenom u člověka, ale také u zvířat. Např. pes, pokud jej majitel nechá doma a jde do práce, pes je v klidu. V okamžiku, kdy majitele napadne myšlenka, že jde domů, pes zneklidní, postaví se ke dveřím a očekává jeho příchod. Doba do příchodu majitele může být i dost dlouhá. Nevíme, co přimělo psa k takovému jednání, co cítil a jakou formou získal informace o změně myšlenek svého pána. U člověka k získání podobných intuitivních informací dochází za určitých podmínek také. Projevuje se to např. u vědců, kteří neustále žijí svými myšlenkami na vytvoření něčeho nového, něčeho co posune to, co vytváří dál. Intuitivně tak získají řešení svého problému. Podobně jsme mohli potkat mimoverbální komunikaci mezi lidmi. V těchto případech jedna osoba získá intuitivní myšlenku od osoby druhé, která nemusí ani promluvit nebo cokoli naznačit. Důležitým předpokladem takových intuitivních vjemů je soustředění myšlenek, formulace problému a hlavně duchovní klid. Pokud tyto předpoklady nejsou splněny, citlivost intuitivních vjemů je velmi malá a lidé budou používat převážně logické myšlení. V současné době soustřeďujeme hlavní pozornost naší mysli na racionální a materiální svět a naše vědecké myšlení se ubírá přes materiální důkazy postupně hlouběji do všech oblastí lidského bytí a do subatomární struktury živé i neživé hmoty. Takové hluboké soustředění na materiální svět každého z nás postupně oddalovalo od našich pocitů a vjemů. Tyto vjemy jsou v současné době u mnohých lidí zcela zablokovány a velmi těžko je jedinec bez silné vůle může pocítit znovu.

Duchovním klidem zvýšíme svou citlivost na intuitivní vnímání a to má smysl. Pro zvýšení duchovního klidu byly vytvořeny a jsou používány různé postupy. Jedním z nich je využívání předcházejících zkušeností a to ve vědě nebo v běžném životě člověka. Původně k podobnému účelu vznikla různá náboženství, kulty a společenství. Měly běžnému člověku pomoci pochopit přírodní i společenské jevy, soustředit jeho pozornost v životě na

jemu blízké problémy, případně ukázat cestu jak se v různých situacích zachovat nebo postupovat. A to vedlo k duchovnímu klidu člověka. Během vývoje společnosti došlo k deformacím filosofie těchto uskupení ve prospěch některých zájmových skupin. Mnohé lidi to uklidňuje, ale zavádí je někam, kam nechtěli dojít. Jiné způsoby pomáhají člověku pomoci svých sil a chtění dosáhnout duchovního klidu. Příkladem jsou meditace, fyzické a duchovní jógová cvičení nebo i zájem jedince věnovat se sportu, nebo jiným činnostem. Zde je důležité chtění a velké soustředění na vybrané činnosti a dlouhodobá výdrž.

Tato kniha je určena především zájemcům o zajímavou a přitom jednoduchou oblast psychotroniky, o používání lidské myšlenky k nápravě našeho jak fyzického, tak i duchovního těla. Použití myšlenky k nápravě zdraví člověka se objevuje před mnoha a mnoha tisíciletími. V knize jsou uvedeny metody a postupy mentální diagnostiky a působení na kohokoliv z nás. Jsou popsány různé myšlenkové pochody při zjišťování původu nemoci ať v oblasti fyzického těla, tak i v oblasti duchovního světa pacienta. Popsané metody mentální terapie je možné kombinovat a to jak na úrovni orgánové a buněčné, tak i na úrovni DNA a mitochondriální DNA. V poslední části je popsána fyziologie vybraných nemocí z pohledu mentální diagnostiky. Velký důraz je kladen na preventivní chování a myšlení člověka s cílem udržet si zdraví co nejdéle.

V knize je ukázán fyzikální pohled na léčitelství proto, aby se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Je důležité zdůraznit, že mentální terapii by měli provádět lékaři s cílem propojit současné diagnostické možnosti v medicíně s možnostmi mentální diagnostiky, hledat komplexní pohled na zdraví člověka a možnosti vzájemného propojení. Současně správně formulovaná myšlenka nás může vést k odpovědím na zajímavé jevy doposud známé i neznámé. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení přesně definovanými fyzikálními poli malých energií. Věřím, že bude v krátké době možné sestavit diagnostický přístroj pro definovanou a cílenou stimulaci reakce lidského těla, u kterého výsledné závěry diagnostiky nebudou stanoveny z odezvy organismu na stimulaci, ale přímo z vlastností krve nebo buněk lidského těla.

Hlavní smysl mentálního léčení je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. Významná je i možnost pomoci v akutních případech zklidnit tělo. S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíme nebo můžeme však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáme-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se vám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. Tato kniha pomůže pomoci najít duchovní klid a preventivně posílit Vaše zdraví. A to stojí za to.

Mentální diagnostika a terapie

Mentální diagnostika a terapie je posouzení zdravotního stavu pacienta pomocí myšlenkových pochodů terapeuta a cílené myšlenkové působení na pacienta. Výsledkem je celostní posouzení původu nemoci pacienta a možností mentální terapie zajišťující odstranění chronických i akutních nemocí. Je samozřejmé, že mentálním způsobem není možné napravit důsledky úrazů. V této oblasti je vždy nutné využít lékařské péče a udělat nápravu porušených tkání a orgánů v těle, pokud je to ještě lze. Je však možné působit preventivně a připravit podmínky, aby k úrazům nedošlo. Mentální diagnostika a terapie je založena na fyzikálních principech, především na jemné struktuře orgánů, chemických látek, atomů a subatomárních strukturách látek.

Zdraví je naší nejcennější devízou, kterou máme. Sledujte lidi kolem sebe a zjistíte, že na jedné straně se postupně prodlužuje život a na druhé straně lidé trpí nějakou nemocí stále mladší ročníky. Lékařskou péčí se daří úspěšně snížit úmrtnost pacientů, ovšem na úkor dlouhodobého konzumování velkého množství léků, které v mnoha případech jsou léky na potlačení bolesti. Jaký plnohodnotný život má pacient trpící bolestmi kloubů, páteře nebo s jinými problémy, pobírajících větší množství léků? Často od pacientů slyším, že dostali povzbuzující lékařské doporučení, aby se s jejich nemocí naučili žít. Je však s podivem, kolik lidí si se svými banálními problémy neumí poradit, nebo kolik jedinců si svými nevhodnými návyky snižuje šanci žít dlouhodobě ve zdraví. Přitom se jedná o jednoduché postupy a návyky, které je však nutné aplikovat co nejdříve nebo mnohdy především preventivně. S některými doporučeními se seznámíte v průběhu čtení této knihy.

Používání lidské myšlenky k nápravě jak našeho fyzického, tak i duchovního těla je zajímavé a přitom se jedná o jednoduchou oblast psychotroniky. Použití myšlenky k nápravě zdraví člověka se objevuje před mnoha a mnoha tisíci lety. Současná doba orientuje naši hlavní pozornost na racionální a materiální svět. Vědecké myšlení proniká postupně hlouběji do všech oblastí lidského bytí až do subatomární struktury živé i neživé hmoty. Své výsledky podepírá materiálními důkazy a provedenými experimenty. Takto věda staví svou pyramidu vědění, do které je velmi těžké a složité proniknout s novými, spíše empiricky podloženými teoriemi. Mnoho vědců zatracuje takové teorie hned v počátku a odmítá je, a mnohdy je ani nevyslechne. Výzkum v těchto oblastech pak není podporován granty, nelze se soustředit na ucelený výzkum a také není dostatek financí na fyzikální diagnostická zařízení. Takové hluboké soustředění na materiální svět každého z nás postupně oddaluje od našich pocitů a vjemů. Tyto vjemy jsou v současné době u mnohých lidí zcela zablokovány a velmi těžko je jedinec bez silné vůle může pocítit znovu.

V rozhodování různých lidí ve složitějších situacích lze vyzorovat dva hlavní směry. Jeden směr potřebuje pro rozhodnutí ve složitější životní situaci zvážit všechna pro a proti a posoudit situaci z různých pohledů. K rozhodnutí dojde až po složitém delší dobu trvajícím přemýšlení. Druhý směr je založen na intuitivním rozhodnutí trvajícím několik minut. Člověk správnou volbu cítí a ví, že je správná. Problémem však je, že své rozhodnutí nemůže sdělit druhému a vysvětlit důvody své volby. Nedokáže to, protože všechny zvažované důvody a omezení jsou v podvědomí, a ne ve vědomí.

Můj pohled na neživý i živý svět byl po dlouhou dobu čistě materiální. Vyrůstal jsem v západním světě a všechno moje poznání odpovídalo přístupům západního světa k výchově mladých lidí. Moje rozhodování však bylo vždy citové a používal jsem podvědomé pocity. Postupem času se moje materiální poznání posouvalo směrem k mentálnímu a duchovnímu chápání materiálu. Tento posun vycházel ze snahy pomocí změn fyzikálních veličin charakterizovat reakce pacientů na mentální léčení některými léčiteli. Měření se sice nedařilo, ale prošel jsem celou řadou pokusů a omylů. S využitím postupných psychotronických reakcí lidí a důkazů, které postupně zkouším, si stavím svůj mentální svět. Ten se odlišuje od stávajících světů charakterizovaných v literatuře. Stále zůstávám na poli fyzikálních zkušeností ovšem rozšířených o fyzikální pole odpovídající našim myšlenkám. Částečná izolace od jiných léčitelských postupů mě pomohla udržet poznávání na rozhraní mezi medicínou, fyzikou a mentální diagnostikou a terapií. Všechny moje závěry byly kontrolovány reakcemi lidí na mentální působení, v mnoha případech doplněny následným lékařským vyšetřením a statistickým zhodnocením mentálního působení.

Hlavní smysl mentálního léčitelství je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. Zhoubné je pomýšlet na zvýšení výhod jedinců nebo některých nadnárodních společností. Jsou mezi námi

i jedinci, kteří vytvořili výdělečnou činnost na úkor těch lidí, kteří mají financí nejméně.

S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíme však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáme-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se vám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. V tomto případě bude lépe soustředit energii na jinou oblast zájmu s tím, že prevence zdraví nebude ve vašich rukou.

Rozvoj léčitelství je v současné době důležitý hlavně proto, aby na základě fyzikálního pohledu na léčitelství se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení fyzikálními poli malých energií.

Celostní pohled na lidské tělo

Anatomickým i fyziologickým popisem lidského těla se zabývá medicína a různé vědní obory. Rozpítvávají tělo do velké hloubky až na úroveň buněk, jejich vnitřní stavby včetně buněčné a mitochondriální DNA. Další směry jsou v biochemii, ve strukturách různých hormonů a chemických látek v těle a ve hledání všech možných souvislostí. K těmto účelům vzniklo mnoho přístrojů pro klinické i laboratorní použití. Pomocí závěrů z vyšetření pomocí velkého počtu testů vznikne diagnóza nemoci pacienta. Ten se musí hlavně obrnit trpělivostí a podřídít se režimu vyšetřování, které je velmi zdoluhavé. Je však obdivuhodné, co a do jakých detailů je možné posoudit současnou medicínou. Je trochu škoda, že spolupráce psychologických oborů s medicínou je sobě navzájem vzdálená. Často pokud lékařská vyšetření neprokáží odchylku stavu těla od průměrných hodnot lidstva, jsou pacienti posíláni na psychiatrii a tam jsou kromě psychoterapie tlumeni léky. Obecně lez říci, že ošetřující lékař těžko posuzuje komplexní stav pacienta. Hlavně, diagnostika trvá dlouhou dobu, stav pacienta se nelepší a v mnohých případech odezní nebo se výrazně zhorší. Celostní pohled na pacienta je však nutností. Takový pohled je nutný i v léčitelství a alternativních technikách léčení. Ne vždy tomu tak je.

V alternativních technikách léčení je výchozí bod stejný, jako v medicíně. Jedná se o doposud poznanou strukturu lidského organismu i známou fyziologii funkčních celků. Pokud léčitel nemá tyto informace, je důležité, aby je intuitivně dovedl stanovit nebo charakterizovat jejich působení v těle. Pokud se léčitel neumí orientovat v lidském těle, pak pracuje intuitivně a ve většině případů nedojde k pravé příčině nemoci. Neznamená to ovšem, že nemůže pacientovi pomoci. V některých léčitelských technikách jsou používány další doplňující techniky, které pomohou terapeutovi celostně posoudit stav pacienta. Jedná se např. o zahrnutí psychiky a nervového

systému do základní diagnostiky, charakterizace nervových hlášení od nemocných oblastí těla případně hledání vzájemných souvislostí mezi oblastmi těla se zhoršenou funkcí. Také bývá prospěšné stanovovat energetický stav orgánů v těle (včetně buněčných úrovní), posuzování částí těla podle jejich celkového (nebo dílčího) elektrického náboje, charakterizovat lokální oblasti v těle podle jejich kyselosti, vnímat stav nebo náboj lymfatických drah a uzlin případně úroveň objemového prokrvení vybraných oblastí. Výhodou alternativní diagnostiky je rychlost podvědomé odpovědi pacienta na terapeutickou stimulaci a rychlé získání odpovědi na položenou otázku. Nevýhodou však je, že správnost odpovědi a stanovené diagnózy je silně závislá na terapeutovi a jeho momentálních vlastnostech. Diagnóza může být špatná. Proto by byla výhodná vzájemná spolupráce lékaře a léčitele.

Alternativní techniky léčení

Léčitelství ve všech jeho formách je z mého pohledu paralela nebo nadstavba klasické medicíny. Nemůže klasickou medicínu v mnoha terapiích nahradit. V každém případě řešení úrazů a rychlých akutních stavů je pro léčitelství velmi těžko řešitelné. V těchto případech je chirurgické řešení nutné. Nastane-li mozková příhoda nebo srdeční infarkt, jsou postupy klasické medicíny nezbytné a nezaměnitelné. Léčitelství má velmi dobré výsledky především v prevenci nemoci. Pracuje celostně a pracuje s lidským tělem nacházejícím se ve funkčním stavu. Mnohdy se funkce jednotlivých orgánů nebo tkání nachází ve značně změněných podmínkách. Vlivem nemoci se lidské tělo přizpůsobuje jiným podmínkám, mění se hladiny hormonů a užitečných látek v krvi a jako celek dochází k funkční změně celého těla. Lze to připodobnit loďce plovoucí řekou. Pokud loďka plave středem řeky, je vodou hnána a bez jakýchkoliv problémů proplovává. Pokud se něco na loďce změní, např. dojde k náklonu kormidla, loďka se ze středu řeky odchýlí a plave jistou dobu bez problémů dál. Při větší poruše se však velmi rychle dostane ke břehu nebo na dno řeky a nastane větší, nebo menší problém. U člověka nastane nemoc. Léčitelství potřebuje, aby tělo mělo nějakou energii, rezonovalo na mnoha interferenčních polích a aby pracovaly základní regulační systémy těla. Je prospěšné, když imunitní systém pacienta je funkční, nebo málo narušený. V tom případě je jeho reakce na léčení dobrá a pacient se rychle normalizuje.

Technika mentálního léčení znamená, že pro stanovení diagnózy i pro terapii se využívá myšlenek terapeuta, jeho myšlenkových pochodů, mentálních i vizuálních představ v terapeutově mysli a aplikací jeho myšlenek pro léčení pacienta. Současně je využíváno lékařských i terapeutem definovaných pojmů. Je to rozumné z důvodu propojení postupů terapeuta s lékařskou praxí a se současnými výsledky lékařského výzkumu. Diagnóza musí být shodná s lékařskou diagnózou (pokud jsou správné) a mentální diagnóza může jít v některých směrech dál. Je to z několika důvodů. Velmi často lze mentální vyhodnocení sledovaného stavu získat velmi rychle, není třeba dlouho

čekat na výsledky laboratorních testů ani čekat na provedení rozborů apod. Je možné rychle stanovit např. rozbor krve včetně jaterních testů, obsah cukru v krvi, hladinu obou typů cholesterolu v krvi, velikosti krevních tlaků ve vybraných místech, kterými jsou některé oblasti mozku, nohy, lokální místa na páteři a v pánvi, stejně jako oblasti malého prokrvení tkání. Diagnosticky je zajímavá kyselost tkání ve stupnici pH, protože charakterizuje zánětlivou oblast nebo změnu chemického složení ve sledované oblasti.

Pomocí způsobů popsaných v této knize lze např. pomocí nervových hlášení postupně procházet tělem směrem k původci nemoci. Velmi často to vede k negativním záznamům v paměťových buňkách na těle způsobujících nesprávnou funkci buněk. Takové záznamy jsou mnoha léčiteli označovány za psychické bloky, karmická zatížení a mnoha jinými způsoby. Všechny tyto jevy jsou důsledkem negativních záznamů na těle, zhoršují fyziologické chování těla a jeho regulačních systémů a jsou potlačitelné odstraněním lokálních infekcí, toxických látek i zplodin činnosti buněk. Je však nutné pracovat s buňkami a jejich vnitřními strukturami nevyjímaje genetickou strukturu DNA a energetické systémy buňky. Je třeba pracovat až s atomy jednotlivých prvků a s jejich ještě jemnějšími strukturami. Ty jsou fyzikálně vysvětlitelné hypotézou uvedenou v knize „Souznění vesmíru a člověka z celostního psychotronického pohledu“ [2]. Úmyslně ji nazývám hypotézou, nebo tvrzením a ne zákonem.

Označení zákon je ve smyslu fyzikálního zákona chápáno jako vědecké zobecnění založené na empirických poznatcích o fyzikálním chování nějakého děje. Tzv. empirické fyzikální zákony vycházejí z vědeckých experimentů opakovaných po mnoho let a přijatých vědeckou komunitou. Vědecký i empirický zákon jako aproximace mnohem obecnějšího zákona je tvrzení, které zobecňuje chování nějakého systému za daných podmínek. Aby tvrzení bylo považováno za zákon, musí být široká paleta těchto podmínek známá. Takový zákon musí mít dobře zdokumentovaná úspěšná použití a rozšíření na další podmínky. Pravděpodobně by měly být známy okrajové podmínky platnosti zákona. Vědecký zákon je tedy vědecké zobecnění přírodních dějů založené na empirickém pozorování.

Pro mne je hypotéza zákonem, protože jsem postupně na základě vlastního poznání souvislostí a skutečností stále ověřoval výsledky diagnostiky a terapie na reakcích lidského organismu. Závěry mentálního léčení byly ověřovány z několika směrů včetně medicínských vyšetření a statistického vyhodnocení výsledků. Tento postup používám neustále, rozvíjím své poznání do větší hloubky a porovnávám publikované výsledky jak lékařské, tak různých léčitelských a meditačních technik. Vždyť i lékařská věda v mnohých případech vyhodnocuje reakce lidského těla statisticky a mnohdy i podle subjektivních pocitů pacienta. Stále však zůstávám na fyzikálních základech a snažím se pomocí fyzikálních principů vysvětlovat jak chování lidského těla jako celku, tak funkci jeho buněk a jejich vnitřních částí. Docházím až do oblasti rozměrů daleko menších než je rozměr elek-

tronu a pracuji s vlněním velmi malých vlnových délek. Podobný postup jsem volil pro ověřování představ o novém pohledu na stavbu hmoty a psychotronických působení na hmotu.

Poznání těchto jemných fyzikálních zákonitostí mi dává jasnější obraz o světě, o jeho stavu a odpovídá mi na otázku proč člověk myslí, proč má abstraktní myšlení a představy a čím se liší od zvířat. Také je mi zřejmější souvislost vesmíru, postavení sluncí a planet a dějů u nás na zemi a v lidském organismu. Zároveň mi vědecké poznatky o zemi, rostlinách, zvířatech a lidech, všechny techniky chemického a fyzikálního léčení a všechny léčitelské, meditační a psychické techniky dávají jednu společnou mozaiku popisující naši přírodu a děje v ní.

Mojí vnitřní motivací je zajímavost mentálního léčení a cílem, aby se mentální působení stalo mezičlánkem mezi medicínou a léčitelstvím, a pomohlo posunout medicínu do jiných dimenzí a struktur. Věřím, že se to někdy stane, ale to již tu pravděpodobně nebudu mezi vámi.

Léčebné metody

Mentální léčitelství se zdá být jednoduché. Je však založeno na vnímání jedince. To však přináší problém v přesnosti diagnostiky, v chybách, kterých se terapeut může dopustit svou nesoustředěností nebo únavou. V současné době není technika tak rozvinutá, že by bylo možné vytvořit diagnostický přístroj pracující stejně, jako terapeut. Kolem sebe však vidíme, že již po značně dlouhou dobu existuje přístrojová technika schopná provádět diagnostiku mnohých nemocí. Je založena na reakcích pacienta na specifické stimulování pacienta. Statisticky vyhodnotitelné výsledky z těchto přístrojů jsou přinejmenším zajímavé. Mentální léčitelství je však mezičlánek mezi léčitelstvím a klasickou medicínou s fyzikálním pohledem na funkci lidského těla. Musí však pracovat na úrovni buněk a na jejich vnitřních strukturách. Také je třeba, aby mentální působení ovlivňovalo síly mezi atomy při vytváření molekul různých látek. Ale, je třeba vědět, kde je původ problému a tam také působit.

Z pohledu hypotézy o souznění vesmíru a člověka [2] bych rád napsal názor na různé metody léčení a léčitelství, na jejich podstatu a vysvětlení, proč jsou pro obnovu zdraví lidí použitelné. Všechny léčitelské metody mají prokazatelné výsledky a mohou nějakým způsobem ovlivnit nemoci, funkci buněk nebo orgánů těla. Důležité však je, zda působí na vlastní podstatu nemoci, zda ji změní a tím ovlivní zdravotní stav pacienta. Častější je ovlivnění jen důsledků projevujících se navenek na fyzickém těle.

Rád bych připomenul, že rozdělení terapií není možné udělat jednoduše, protože některé léčebné postupy je možné zařadit do dvou nebo více oblastí. Příkladem může být léčení bylinami, čaji apod., které je možné zařadit do léčení chemickými látkami nebo i do informačních technik. Do budoucna při léčení je velmi zajímavé propojení a kombinace více způsobů léčby.

Všechny metody léčení lidského těla se snaží odstranit příčiny nemoci a změn v organismu. Každá z metod má rozdílnou diagnostiku a zjišťuje odlišné parametry. U všech metod je stejné to, že popisují stav pacienta. Do jaké hloubky jednotlivé metody jsou schopny postihnout příčinu nemoci je různé. Proto není možné považovat jeden způsob za ideální. Je tedy velmi prospěšné kombinovat různé metody, kombinovat zjištění a v mnohých případech kontrolovat výsledky pomocí několika rozdílných metod. Je vhodné provádět diagnostiku nemoci současně lékaři a léčiteli a také několika spolupracujícími léčiteli. Při působení na pacienta je výhodné kontrolovat výsledky léčení a reakce pacienta na léčení lékařem a také jiným léčitелеm.

Léčiteléské metody lze rozdělit následovně:

- Léčení chemickými látkami.
- Fyzikální terapie.
- Informační techniky.
- Energetické terapie.
- Práce s psychikou.

Léčení chemickými látkami

Léčení chemickými látkami je jedním z typů léčby klasické medicíny. Pro pacienty je léčebný postup jednoduchý. Má-li pacient problém, zajde si pro lék, dodržuje postup aplikace a myslí si, že mu to pomůže. U velké většiny pacientů dojde k pominutí problémů, ale většina léků příliš zatěžuje orgány pacienta, může způsobit problém druhotný nebo následný. Na ten budou aplikovány jiné léky s podobnými výsledky. Pacient se pomalu dostává do začarovaného kruhu a mnohdy těžko nalézá cestu z něj ven.

Každá chemická látka má své specifické interferenční pole. Léky jsou syntetizované z bylin nebo jsou průmyslově vyráběné. Je dobré si uvědomit skutečnost, že chemické látky v přírodě jsou levotočivé a lidskému tělu jsou prospěšné.

Rotace je specifická vlastnost živých tkání, buněk a molekul. Charakterizuje prostorové uspořádání molekul a rozložení nábojů v buňkách. Živé organismy jsou vždy levotočivé. Rotace molekul v buňce se posouvá k pravotočivosti v případě, že do buňky proniknou toxiny nebo infekce, které jsou ve většině případů pravotočivé. Rotaci je možné určit mentálním dotazem a kyvadlem (volně držené kyvadlo nad živými buňkami se otáčí proti směru chodu hodinových ručiček).

U průmyslově vyrobených léků nebo i po úpravě bylin mohou mít výsledné přípravky odlišnou točivost. Například v dřívějších dobách průmyslově vyrobený vitamín C měl stejné množství molekul levotočivých a pravotočivých. Přidáním přirozeného (levotočivého) vitamínu C při výrobě je možné průmyslově vyrobit jen levotočivý vitamín C. Takových případů u průmyslově vyrobených léků může být i víc.

Z mého pohledu interferenční pole léků obsahuje velmi mnoho nadbytečných spekter, které léčení nepřispívají. Dochází k deformaci interferenčních polí v jiných než léčených částech těla. Za druhé, mnohé léky jsou pravotočivé a touto vlastností způsobí další problémy. V některých případech získávají léky pravotočivost špatným skladováním nebo umístěním do pravotočivého prostoru (do geopatogenní zóny). Důležitá je i životnost léku. Na konci životnosti mohou léky přecházet do pravotočivého stavu a stávají se pro tělo nevhodnými.

Léky se pacientovi podávají ve velkých dávkách a mnohdy lékař zkouší aplikovat různé léky, kontroluje reakce organismu a postup léčby. Léky se krví dostávají i do buněk, které látku nepotřebují. Buňky jsou léky zatěžovány a imunitní systém se s nimi vypořádá, nebo také ne. Problém, proč pacient na léky málo reaguje, může být způsoben nedostatečným prokrvením nemocného místa, přičemž se léky nedostanou tam, kam mají. Ve většině případů léky působí na příznaky nemoci a nejsou jimi léčeny příčiny nemocí. Jsou však jednoduše aplikovatelné a pacient se o svou nemoc ani nemusí zajímat, natož přemýšlet, proč vznikla.

Princip léčení bylinami, bylinnými výtažky, tinkturami nebo čaji je podobný jako u léků. Interferenční pole těchto přípravků je jemnější, ve srovnání s léky obsahuje méně chemických látek a je vždy levotočivé, protože vzniká v živých organismech. Při správné aplikaci dochází k menší deformaci interferenčního pole pacienta. Bylinné přípravky působí pomaleji. Důležité je umět vybrat optimální bylinu pro daný problém. Dlouhodobé experimentální ověřování vede často k vyléčení pacienta. Ne vždy jsou léčeny příčiny nemocí. V některých případech mohou byliny, ovoce nebo zelenina působit komplexněji. Příkladem může být citrón. Z mnoha případů se jeví účinek šťávy z citrónu mnohem lepší, než vitamín C podávaný i ve velkých dávkách. Je to způsobeno vhodnou kombinací mnoha látek s příznivými účinky na lidské tělo.

V mnoha případech je však léčení bylinami účinné. Málo lidí například akceptuje léčení žaludečních potíží čajem ze zeměžluče. Především snad proto, že chutná jako žluč země, je hořká a pro člověka méně příjemná. Na vlastní kůži jsem si několikrát vyzkoušel její účinnost.

Jednou jsem něco nevhodného dostal do žaludku. Jednalo se o nepříjemnou infekci způsobující zvracení a velký průjem. Současně s tím byl pocit malátnosti, únavy a měl jsem potřebu spánku. Tento stav trval od časných ranních hodin do odpoledne. Většinou jsem kromě ležení prodlel mnohé chvíle na záchodě a kvůli reakcím těla jsem nemohl nic jíst ani moc pít. Odpoledne jsem si vzpomněl na zeměžluč, snad z toho důvodu, protože jsem někdy před tím od někoho zachytil informaci o její účinnosti. Uvařil jsem si středně silný čaj z této byliny a po doušcích jsem jej vypil. K mému údivu jsem do půl hodiny, možná i dříve, cítil, že se žaludek uklidňuje a začíná trávit. Nechtěl jsem se proto trápit hladem. S představou, že infekce a jedy je nutné v žaludku příčinně zředit, aby snížily svou účinnost, jsem s velkou chutí snědl slušnou

porci smaženého sýra s bramborami. Od té chvíle žaludek v pořádku trávil a vše se do hodiny uklidnilo, včetně únavy a potřeby spánku. Po této zkušenosti na podobný problém doporučuji tento méně lahodný čaj. V některých případech velmi dobře působí silný černý čaj. Výsledek je podobný.

Fyzikální terapie

Mezi fyzikální terapie zahrnujeme masáže, rehabilitační cvičení, chiropraktické nápravy, jógová cvičení, magnetoterapii, pulzní signální terapii, iontoforézu a mnoho dalších. Fyzikální terapie nepracují s interferenčními poli, ale pracují s celými tělovými systémy.

Masáže, rehabilitační cvičení, chiropraktické nápravy a jógová cvičení dosáhnou vyčištění svalstva, šlach a úponů od zplodin a toxinů. Dosahují toho natahováním a stlačováním svalstva, tkání, mechanickou manipulací s tělem případně jinou mechanickou stimulací apod. Určitě tyto techniky působí na nervový systém, který uvolní související problémy jinde na těle.

Magnetoterapie, pulzní signální terapie, iontoforéza a mnoho dalších technik používají elektrický proud, tekoucí tkáněmi nebo jen buňkami a omezeným mezibuněčným prostorem. Proudů jsou většinou stejnosměrné, pulsuje i střídavé. Jejich frekvence je většinou velmi nízká a může ovlivnit funkci velkých orgánů, tkání případně celých systémů v těle. V žádném případě nejsou používány, cíleně volené, frekvence nebo interferenční pole pro daný problém zvoleny dostatečně přesně.

Informační techniky

Jak název napovídá, informační techniky pracují s vhodně vybranými informacemi ovlivňující interferenční pole člověka. Pro léčení je však velký problém výběr vhodných informací ovlivňující porušené interferenční pole pacienta. Proto se tato informace mnohdy liší při diagnostice různými lékaři.

Homeopatie využívá interferenčních polí bylinných přípravků. Pracuje s velmi malou energetickou úrovní. Pacient dostává cílenou informaci ve vhodném ředění. Princip se podobá mentální terapii, jen s tím rozdílem, že informace není cílená do buněk organismu, kde je potřebná, ale zabudovává se do krve a vody v těle. V jiných místech může způsobit negativní nervovou reakci a zpomalení léčby. Působení interferenčními poli v podobě vhodně volených homeopatik je v mnoha případech velmi účinné. Problémem je správný a celostní pohled na nalezení příčiny nemoci a na tu působit.

V posledních letech jsou využívány přístroje generující přesně zvolené frekvence a jsou používány po sobě jdoucí sekvence s různými frekvencemi (např. ZAPPER) [22]. Jsou to přístroje pracující s interferenčními poli, které umí cíleně ovlivňovat a léčba je účinná. Výběr léčebných frekvencí a jejich sad je převážně intuitivní. Problémem však zůstává diagnostika nemoci.

Zatím jsou tato zařízení používána podle obecných příznaků nemocí a ne podle příčin nemocí. Mohou být účinná pro odstraňování infekcí a toxinů z různých částí těla. I to je velmi dobré.

Zajímavou diagnostickou i terapeutickou technikou je sledování reakcí organismu na informační stimulování těla. Ke stanovení reakce těla je používán jednoduchý přístroj SALVIA, s pomocí něhož terapeut sleduje změny kožního odporu při resonanci těla s přípravkem nesoucí sledovanou informací. Postup je jednoduchý. Terapeut vloží ampuli nesoucí žádanou informaci do misky přístroje a hrotem měří vybraný bod na těle. Podle výchylky měřidla určuje reakci těla. Je-li kladná, doporučí pacientovi vhodnou bylinnou tinkturu, případně vybere stejným způsobem několik léčebných přípravků. Tinkтуры mají vhodnou informaci, která ovlivní imunitní systém a ten provede nápravu zdravotního stavu pacienta. Tato technika pracuje s reakcí těla, nazývanou biofeedback. Proto je třeba důsledně dbát na správný postup při diagnostikování. Výsledek diagnostiky může terapeut ovlivnit svým myšlením. Experimenty s ovlivněním výsledků diagnostiky jsou popsány v knize [1].

Odlišný princip činnosti mají přístroje BICOM, GLOBAL DIAGNOSTICS a jiné. Ty snímají z těla pacienta signály, charakterizující jeho informační pole. Těmto signálům otočí polaritu, (tj. fázově je otočí o 180 stupňů) a posílá je pacientovi zpět do těla. Některé přístroje vytváří na zjištěný problém cílené interferenční pole.

S ovlivněním informačního pole člověka se můžete setkat v mnoha technikách. Jednou z nich je např. léčení kameny a jinými materiály. Vycházím z toho, že každý materiál má své specifické vlnění a nese určitou informaci. Empiricky bylo zjištěno, že na určité problémy je dobré přiložit na tělo vybraný kámen nebo jiný materiál. Jeho vlnění působí informačním polem na buňky v těle pacienta a ovlivní jeho zdravotní stav. Problémem však je, správně diagnostikovat určitý problém a najít pro něj vhodný kámen nebo vhodnou kombinaci více materiálů. Podobně jako kameny pracují stimulatory různých typů a konstrukcí.

Do skupiny informačních technik patří i aromaterapie, léčení hudbou a jiné podobné techniky.

Energetická terapie

Energetické terapie ovlivňují různými způsoby energetické poměry na těle. Vychází z toho, že nemocná část těla má menší energii. Existují citliví lidé, kteří vidí auru člověka a v ní energetické poklesy. Tito lidé mohou posoudit účinnost provedeného energetického působení. Do skupiny energetické terapie patří např. akupunktura, akupunktura podle Vola (čti Fola), diagnostika i terapie podle pocitů v ruce, léčení dodáváním energie jak rukou, tak i různými psychotronickými přípravky a stimulatory, reiki a mnoho jiných technik.

Reiki využívá mentálního usměrňování energetických toků v těle a energetického posilování nemocných částí. Pracuje však s informačními poli a ovlivňuje informační pole člověka. V některých případech je velmi užitečnou technikou a mnoho záleží na zkušenostech terapeuta.

Domnívám se, že dodáním energie na nemocné místo může dojít ke stimulaci těla a ovlivnění nemoci. Pokud původ nemoci se nachází v jiných místech na těle a nebyl terapeutem nalezen, problém se nevyřeší a nemoc se vrátí. Podle mých zkušeností není vždy tato technika dostatečně účinná a složitější problém nemusí vyřešit. Je diskutabilní, zda tyto techniky zařadit do terapie pomocí přání.

Práce s psychikou

Mnoho i vážných nemocí je důsledkem našeho myšlení, našeho chování, stresu a příjmu negativních informací z okolí. Takové negativní myšlení a chování vede ke změně fyzikálních vlastností buněk v mozku (i na těle) v místech uložených negativních informací. To má za následek změnu chování těchto buněk i negativní ovlivnění buněk v blízkém okolí. To bývá počátkem a příčinnou nemocí. Pochopení příčin nemoci je tedy velmi důležité.

Základem technik pracujících s psychikou pacienta je psychoterapie. Využívá zkušeností s myšlením a jednáním lidí v různých situacích a pomocí různých technik navede myšlení pacienta k pochopení problému a podpoří jej při vyřešení dílčích problémů. Pracuje tedy také s interferenčními poli člověka a snaží se je harmonizovat a očišťovat od negativních záznamů. Tato technika při správném provádění je velmi účinná a může pomoci předejít mnoha budoucím problémům. Výsledkem psychoterapie je zlepšení zdravotního stavu pacienta.

Zajímavou techniku pomoci lidem s jejich uzdravením již velmi dávno vytvořil Greeting. Pro aplikaci této techniky se sejde skupina lidí, která se společně „naladí“ na řešený problém a posílá léčebnou energii pacientovi. Celá skupina sjednotí interferenční pole, kterým působí, do jednoho silnějšího pole a tím pomohou pacientům. Citliví lidé při léčení vnímají proud energie a to je známka správného působení.

Kineziologie pracuje s pacientem a s jeho reakcemi na mentální podněty od terapeuta. Základní myšlenkou léčebného postupu je nalézt v minulosti původce problému, ten si uvědomit a odstranit. Kineziolog klade pacientovi otázky a podle reakcí jeho těla, např. na rukou, pozná odpověď. O problému s pacientem hovoří, vysvětlí mu jej, vyjádří svůj názor a tím se pacient problému zbaví. Je to práce s informačním polem na vědomé úrovni a pacient se vlastně mentálně sám léčí.

V mnohých případech by nemocným pomohlo, kdyby se při prvním pocitu bolesti nebo při prvních příznacích nemoci zastavili a chvíli nad sebou popřemýšleli. Jde o to, uvědomit si, co negativního se v krátké době před

prvními příznaky nemoci stalo, nebo jakým stresem pacient prošel. Často si ani neuvědomíme tyto negativní situace. Kdo si má pamatovat, že kamarádovi nadával, že se stresuji při poslechu televizních zpráv a mnoho podobných situací. A právě tyto stresové situace jsou často příčinou naší bolesti v rameni, noze nebo kdekoliv na těle. Bolest je varování. Uvedený způsob může aplikovat každý z nás. Důležité je najít způsob, jak napravit naše negativní chování. Často pomůže odpuštění, prosba za odpuštění nebo omluva. Každý podle situace musí zvážit jaký způsob volit.

Jóga je mentálním tréninkem těla a psychiky člověka. Fyzickým a duševním cvičením ovlivňuje interferenční pole člověka a stav mysli, jeho těla a zbavuje ho nemoci. V důsledku vede k minimalizování negativních záznamů v mysli člověka, odstraňování různých psychických bloků, infekcí a toxinů. Cílem je dosáhnout klidu v mysli člověka a tím předejít nemocem. Je to technika pracující podobně jako mentální terapie a dosahující velmi dobrých výsledků.

Mentální diagnostika a terapie vychází z toho, že člověk je tvořen souborem interferenčních vlnění. Do tohoto souboru patří také naše pocity, myšlení a abstraktní myšlení. Proto základem myšlení je soubor vlnění tvořící nervové buňky a myšlenky, které jsou projevem odpovídajícího vlnění. Mentální diagnostika používá logických postupů k nalezení původu nemoci. Mentální terapie pak pomocí vhodně zvolených vlnění působí na vlnění člověka a normalizuje jej.

Někteří léčitelé provádí diagnostiku nemoci především v oblasti vědomí, podvědomí, v duševním a duchovním těle a v různých oblastech mimo fyzické tělo. Zabývají se diagnostikou v oblasti myšlení a psychického těla. K léčení používají různých vlnění jak energetických, tak světelných záření. Mohou to být i světelná záření různých barev apod. Vždy se jedná o působení fyzické a častěji mentální s využitím interferenčních polí. Ověřil jsem si, že tyto techniky se shodují s mými technikami. Je možné tyto techniky vzájemně kombinovat bez obavy z negativních následků.

Zvláštní a velmi účinnou technikou je „Přání“ vytvořené pacientem nebo i terapeutem. Pacient vyřkne přání formulované na žádaný konečný stav a poděkuje. Je předmětem diskuzí, zda mnoho technik včetně mentální terapie nepatří do této skupiny. Po nalezení příčiny potíží pak terapeut zvolí způsob působení a zná cíl, ke kterému má stav těla dojít. To je ve skutečnosti přání a ta se splní. Problematika přání a jejich správná formulace je velmi pěkně vysvětlena v knize manželů Hicksových [3].

Hypotéza o souznění vesmíru a člověka

Je zajímavé, že ve vesmíru je stejná dynamická struktura hvězd, sluncí i planet jako je v našem mikrosvětě. Vše je v dynamickém pohybu. Pohyby jsou přesně určené a vytváří jeden dynamický celek. Hmota se skládá z atomů, atomy jsou sestaveny z jader a elektronového obalu [4]. Také jádra a elektrony nejsou pevné částice. Vytváří je kvarky a v případě elektronů tři druhy subčástic (podle mých zjištění). Vše je však v pohybu a v dynamické rovnováze. Našimi smysly toto uspořádání přímo nevidíme.

Mezihvězdný prostor bez jakýchkoliv hmotných struktur je složen z elektromagnetických vln s ideálně harmonizovanou strukturou. Celý soubor takových elektromagnetických vln nazýváme interferenční pole. Interferenční pole je soubor (součet) všech elektromagnetických vln o různých frekvencích vyskytujících se v každém bodě prostoru. Výrazným projevem vlnových vlastností světla, zejména u světla monochromatického, je interference. Jev spočívá ve skládání příspěvků různých vlnění v daném místě (světlo, elektrické a magnetického pole). Jeho projevem je vznik interferenčního pole.

Vytvořená hypotéza o struktuře živého světa [2] nastiňuje možný pohled na uspořádání vesmíru. Základem jsou vesmírné vlny mající vysokou energii, široký rozsah frekvencí a s vysokou harmonií. Takový soubor vlnění je pro člověka neviditelný. Postupná disharmonie neboli zvyšování chaosu mezi vlnami, vede k vytváření hmoty, zprvu plynné a postupně pevné, tvořící hvězdy, slunce, planety a jiné části vesmíru. Takto vesmír postupně ztrácí energii, uspořádanost a snižuje maximální frekvenci vln. Dochází

k jeho postupnému rozpadu. Totéž se týká i živé hmoty, jen s tím rozdílem, že živá hmota se dokáže rozmnožovat a také zvyšovat všechny parametry vln, ze kterých se skládá.

Člověk svou vědomou činností, meditací, zvyšováním svého duchovního klidu a jinými technikami je schopen zvýšit svou energii, harmonii atomových struktur i nejvyšší frekvence vln. Tím dokáže zpomalit rozpad svůj a vesmíru. Rozpad vesmíru je však pomalý a trvá mnoho miliard let. Smrt rostlinných buněk nebo zvířat a člověka urychlí rozpad živé hmoty, ale ta se přemění na vlnění, které zůstane ve vesmíru. Při malé energii a harmonii vln je možná reinkarnace do nově zrozeného těla a je možné pokračovat ve zvyšování energie a postupnými kroky dosáhnout vlastností vesmírného vlnění.

Vytvořená hypotéza je jedním z možných pohledů na vesmír a život v něm. Uvedenou hypotézu je nemožné v současné době ověřit takovými metodami, aby byla uznaná vědeckou komunitou. Interferenční pole nelze změřit. Má jiné uspořádání a strukturu vln ve srovnání se známým elektromagnetickým polem. Bude nutné nalézt metody detekce těchto vln. Doposud citliví jedinci vnímají důsledky těchto interferenčních polí a chování živých organismů i neživých látek.

Tělo člověka

Bioenergetické pole

Základem Země a našeho známého světa je tedy interferenční pole. Je to soubor vln s určitým frekvenčním spektrem a fázovými poměry mezi spektrálními čarami ve frekvenční oblasti. Tyto vlny pak vytvoří specifické elektromagnetické pole, ve kterém žijeme, pohybujeme se a tvořivě myslíme.

Bioenergetické pole kolem člověka (aura) je složeno ze součtu bioenergetických vln jednotlivých orgánů, buněk, atomů a jejich subčástic. V souhrnu bioenergetické pole vyjadřuje součet intenzit všech vln v každém bodě prostoru. Z technického pohledu se jedná o interferenční pole všech částí lidského těla. Uvedené empiricky ověřené vlastnosti mohou být inspirací pro vysvětlení a popis charakteru vln a mohou přispět k detekci vln v okolí člověka.

Bioenergetické pole člověka má maxima a minima energie vznikající vhodnými fázovými poměry vln, které se v daném místě nacházejí. Proto jsou na člověku zjištělné maxima energie v místě tzv. čakr. V těchto místech se projevují vlny všech buněk v těle. Ovšem některé vlny buněk a tkání mají větší váhu (jsou výraznější) a některé mají nepatrný vliv na energii v určité čakře. Proto je možné podle hladin energie čakr provádět diagnostiku těla.

V okolí lidského těla existuje bioenergetické pole a většinou kopíruje jeho povrch. Největší energie je uvnitř těla a postupně ubývá směrem od těla. „Délku aury“ lze definovat jako délku, ve které má bioenergetické pole

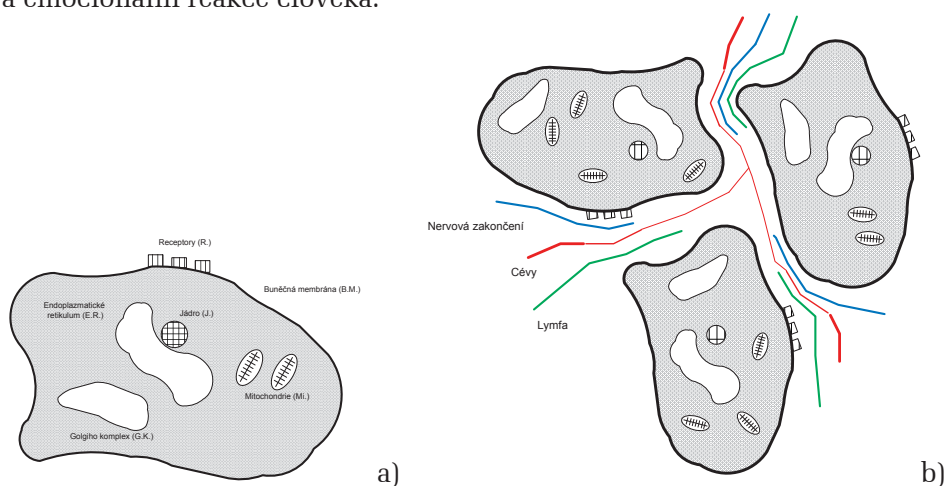
poloviční hodnotu ve srovnání s úrovní energie uvnitř těla. V případě dobře harmonizovaného bioenergetického pole člověka je délka aury velká. Nemoc délku aury výrazně zkracuje. Ovšem charakterizovat nemoc a provést diagnostiku není podle aury dobré. Lépe je najít původ nemoci a na ten působit.

Bioenergetické pole člověka můžeme kromě velikosti energie charakterizovat frekvencí vln, ze kterých se skládá. Podle těchto frekvencí je možné rozlišit jednotlivá těla člověka, obr. 2. Podrobněji je to vysvětleno v následující kapitole.

Bioenergetické pole člověka obsahuje informace o správné i nesprávné funkci buněk a orgánů v těle. Funkční vlastnosti těla jsou tedy vnímatelné v celém vesmíru.

Lidské tělo

Lidské tělo je složitý organizmus s mnoha regulačními systémy. Jako celek tvoří člověka kromě fyzického těla také myšlení, emoce, duchovno atd. Lidské tělo je dostatečně probádáno a medicínský výzkum stále poznává detailnější a detailnější strukturu těla. Souhrnně je lidské tělo popsáno v anatomii, fyziologii a dále v mnohých dalších pojednáních a vědeckých článcích. Pohled mentální medicíny na lidské tělo se musí shodovat se všemi lékařskými poznatky. Je samozřejmé, že lékařské poznatky budou doplněny dalšími zjištěními diagnostikované různými psychotronickými metodami. Tyto doplňky lékařské fyziologie se od celostního psychotronického pohledu mohou lišit. Z toho pohledu je rozumné používat zaběhnutých pojmů a funkcí a ty případně rozšířit. Takto vyjadřovaný celostní pohled vede k zachování fyzikální podstaty funkce lidského těla a jeho buněk. Frekvenční popis funkce buněk umožňuje fyzikálně popsat i myšlenkové pochody a emocionální reakce člověka.

Obr. 1 Schématické zobrazení buňky, a) a několika buněk včetně cév, nervových zakončení a lymfatických drah v mezibuněčném prostoru, b).

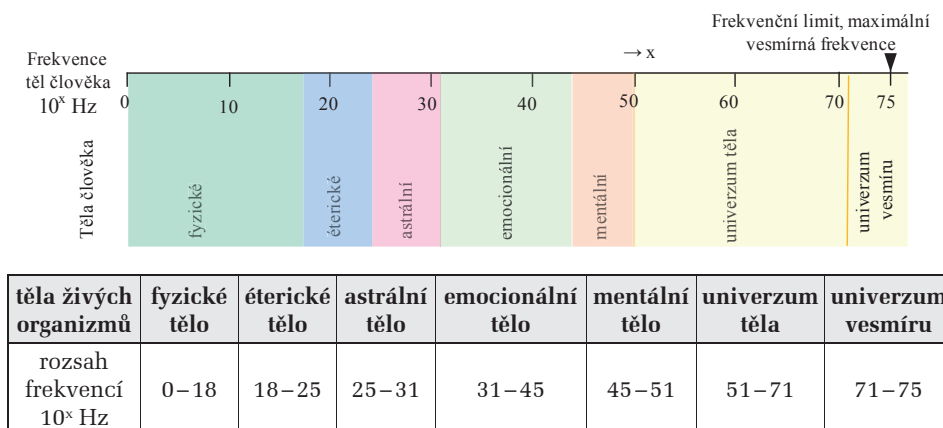
Fyzické tělo se skládá z buněk různého typu vykonávající mnoho funkcí a z mezibuněčného prostoru, obr. 1. Buňky se skládají z různě uspořádaných molekul a ty opět z jednotlivých atomů propojených chemickými vazbami ve vyšší celky. V současné době fyzika dokázala existenci subčástic atomových jader – kvarků. V té nejjemnější struktuře vidíme, že hmota, kterou vnímáme našimi smysly, se skládá z menších a menších částí. Zkušenost a experimenty ukazují, že je možné psychotronicky detekovat i subčástice elektronů. Tak to může jít do nekonečna. Je to omezeno jen úrovní našeho poznání a možností detekovat ty nejjemnější částice. Doposud poznaná struktura hmoty se dost věrně podobá vesmíru, jeho složení a souboru hvězd a planet. Už tato podobnost je velmi zajímavá.

Základem podle schématického uspořádání buňky, podle obr. 1, je cytoplasma obsahující vodu a v ní rozpuštěné látky pro její výživu, zplodiny činnosti buňky a mnoho druhů proteinů sloužících k tvorbě stavby lidského těla. Cytoplasma je obklopena buněčnou (cytoplazmatickou) membránou, na které se nachází mnoho různých receptorů. Na membránové receptory se váží pouze hydrofilní látky. Hydrofobní látky procházejí membránou bez specifických přenašečů a váží se na své receptory až v cytoplazmě nebo v jádře (nejznámější hydrofobní látky jsou steroidy a hormony štítné žlázy). V biochemii je receptor (přijímač, přenašeč) bílkovina umístěná na cytoplazmatické membráně, nebo v cytoplazmě či buněčném jádře, která se váže na specifické molekuly (ligandy), jako neurotransmitery, hormony nebo ostatní látky, a spouští buněčnou odezvu na tyto ligandy. Ligandy spuštěné změny chování receptorových bílkovin vyplývají z fyziologických změn, které představují biologickou činnost ligandů. Tolik stručně podle [5] o receptorech v buňkách. Podrobnější informace je možné nalézt např. v lékařské anatomii [6]. Dalšími částmi buněk jsou buněčné jádro s DNA molekulami, mitochondrie obalené membránou a s mitochondriální DNA strukturou, Golgiho komplex případně endoplasmatické retikulum a další buněčné částice. Všechny dílčí části buňky zajišťují funkci buňky a její čištění od zplodin. Podrobnější popis buňky není pro účely mentální diagnostiky nutný.

Pro diagnostiku je nutné posuzovat funkční nebo energetický stav buněk, mezibuněčného prostoru, cév a vlasečnic, lymfatické dráhy a také nervová zakončení v okolí buněk. Přináší to mnoho zajímavých informací o funkci buněk i příčinách nemocí.

Na lidské tělo se můžeme dívat jako na soubor elektromagnetických vln různých frekvencí. Frekvenční spektrum má rozsah od nejnižších frekvencí, až po maximální vesmírnou frekvenci (10^{25} Hz). Přehledně jsou frekvence živých organismů i člověka uvedeny na obr. 2. Tento frekvenční soubor z elektrotechnického pohledu vytváří interferenční elektromagnetické pole. Podle typu tkáně, buněk a jiných částí těla má každá část těla specifické frekvenční spektrum. Rozsah frekvenčního spektra odpovídá velikosti tkáně nebo jiných částí. Je od nejnižších frekvencí (odpovídají velikosti tkáně, např. srdce jako celku) až po nejvyšší frekvence, odpovídající nejjemnějším

strukturám (subčasticím elektronu) a týkají se našeho myšlení, emocí, pocitů, duchovna a nových myšlenek. Je důležité si uvědomit, že frekvence fyzického a éterického těla odpovídají fyzickým rozměrům atomů a elektronů, ze kterých se skládají. Ostatní těla (astrální, emocionální, mentální a univerzum těla) odpovídají fyzickým rozměrům subčastic atomových jader a elektronů. Mentálně detekovatelné tyto jemnější struktury jsou čtyři.

Obr. 2 Frekvence vlnění těl živých organismů a člověka

Každá buňka, tkáň i orgán v těle má specifické interferenční pole a to jedinečné pro každého člověka. Takové interferenční pole můžeme nazvat **informační pole člověka**. Vždyť existují případy, kdy mentální diagnostik je schopen provést diagnostiku vybraného jedince ze souboru mnoha lidí. Tak např. na náměstí nějakého města se bude nacházet stovka lidí. Diagnostik si vybere jednu osobu a je schopen provést diagnózu této osoby, přičemž ostatní osoby mu nevadí. Z toho plyne, že bioenergetické vlny vybraného člověka musí obsahovat „adresu“ a tím se stávají jedinečnými. Může to být podobné jedinečným papilárním liniím na prstech. Adresa může souviset např. se strukturou receptorů na povrchu buněčných membrán. Podobně specifické interferenční pole mají infekce, toxiny a všechny organické i anorganické látky.

Frekvenční spektrum interferenčního elektromagnetického pole člověka je vhodné rozdělit na jednotlivá spektrální pásma podle zvyklostí v psychotronice. Tato pásma jsou často nazývaná „těla člověka“ a jsou myšlenkově umístěna od fyzického těla směrem ven do prostoru. Protože pojmenování frekvenčních pásem (těl člověka) není jednotné, je v této knize používáno následující dělení: fyzické tělo, éterické tělo, astrální tělo, emocionální tělo, mentální tělo a universum. Obraz frekvenčních těl člověka je znázorněn na obr. 3.

Fyzické tělo je soubor všech buněk lidského těla tvořící tkáň, orgány a celé systémy těla. Do fyzického těla patří i náš systém receptorů, nervů, cév, lymfatických drah a jiných částí našeho fyzického těla, tak jak je popisuje lékařská fyziologie člověka.

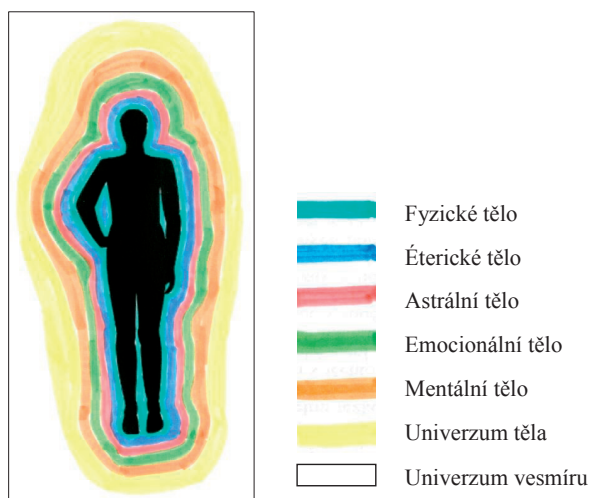
Éterické tělo člověka je energetické tělo a je kopií fyzického těla. Kopíruje jeho siluetu ve vzdálenosti 3–5 cm. Patří do něj i veškeré regulační systémy v těle. Odpovídá energii všech částí fyzického těla v pracovním režimu.

Astrální tělo člověka je součástí našeho vědomí. Jedná se o soubor interferenčních vln nesoucích informace o našem vědomí a získaných zkušeností. Ač to z ní neuvěřitelně, každý z nás mnohokrát ve spánku astrálně cestoval. Málokdo si však toto putování pamatuje. Většinou se nám v hlavě zachytí jen jakési vzpomínky na sen, kdy padáme, kdy letíme apod. Chceme-li si svou astrální cestu pamatovat i s tím, co během ní děláme a kde jsme byli, musíme se na ni připravit a to formou práce se svým vědomím, uměním relaxovat, naučením ovládat svůj spánek, své smysly apod. Na toto téma bylo napsáno mnoho knih a sestaveno mnoho různých cvičení.

Emocionální tělo člověka je soubor interferenčního pole odpovídajícího našim emocím. Citliví jedinci jej vnímají jako neustále se přelévající barevné shluky energie, které reagují na naše emoce. Čím větší negativní emoce, tím tmavší je shluk barev. Pokud někoho stále ovládají negativní emoce jako pocit křivdy nebo agresivita, tvoří dlouhotrvající shluky záporné emocionální energie, které mají negativní dopad na naše zdraví.

Mentální tělo je tělo lidských myšlenek a reakcí na vnější ale i vnitřní podněty. Jedná se o soubor interferenčních vln frekvenčně odpovídajících myšlení běžného i abstraktního. Mentální tělo má jasně žlutou barvu, která vychází z hlavy člověka a šíří se do celého těla, Když někdo soustředěně přemýšlí, mentální tělo se rozšiřuje a stává se jasnějším.

Universum je soubor interferenčních vln obsahující vlny nesoucí všechny informace o člověku ať minulé, současné, ale i budoucí. Univerzum lze rozdělit na oblast týkající se lidského těla a na univerzum vesmíru. Univerzum lidského těla je vázáno na fyzické buňky člověka a s úmrtím buněk mizí. Vlastnosti člověka se ve vesmírném univerzu zachovávají. Vlny univerza mají nejvyšší kmitočty a ovlivňují vlny nižších těl člověka. Z toho důvodu nemoci na fyzickém těle vznikají vlivem disharmonie vln na tělech vyšších. Proto při léčení je nutné ovlivnit a vyléčit vesmírné univerzum. Toto vyléčení souvisí s pacientem a jeho přístupem k léčení nemoci. A to především v duchovní oblasti. Vždy je však nutné mít na zřeteli, že vesmírné univerzum ovlivňuje nižší těla. Současně však problémy na nižších tělech dokáží ovlivnit i vesmírné univerzum. Byl pozorován i případ, že na mentálním těle byl psychický blok způsobený negativní událostí. Tento blok negativně ovlivnil pole vesmírného univerza. Bylo však nutné odstranit tento blok na mentálním těle a tělesné a vesmírné univerzum se normalizovaly.

Obr. 3 Struktura těl člověka

Z frekvenčního pohledu je také možné uvažovat, že člověk má jen tělo, zahrnující všechna dříve definovaná těla vázaná na jeho buňky, a vesmírné univerzum. **Tělo člověka** zahrnuje buňky v celém frekvenčním spektru až do frekvence 10^{71} Hz. A toto tělo je vázáno na všechny buňky člověka. **Vesmírné univerzum** určitého člověka, existující v celém vesmíru, obsahuje vlny a informace ve frekvenčním rozsahu 10^{71} až 10^{75} Hz. Je samozřejmé, že toto univerzum je pevně spjata s adresou daného člověka. Pro člověka je známými fyzikálními postupy nedetekovatelné.

Z tohoto frekvenčního pohledu je možné ztotožnit vesmírné univerzum člověka s jeho duší, o které mluví většina jiných náboženství. Univerzum těla a vesmírné univerzum se vzájemně ovlivňují. Platí, že vesmírné univerzum ovlivňuje všechna těla člověka. A platí to i naopak. Tělo svými stresy a strachy vytváří změny na vesmírném univerzu a ty jsou tam uchovány poměrně dlouhou dobu. Zpětně pak dochází ke zpětnému ovlivnění všech těl a vytvoří chronickou nemoc.

Bohem můžeme nazvat soubor všech lidských duší a vlnění dalších živých i neživých hmot ve vesmíru.

Fyzikální vlastnosti buněk

Je známo, že lidské tělo se skládá z velkého počtu buněk různých typů, odlišujících se navzájem podle jejich funkce v jednotlivých orgánech. Buňka (obr. 1) je základní stavební a funkční jednotka těl živých organismů, tzn., že buňka je schopna uskutečňovat základní i složité funkce organismu. Základní skladba většiny buněk v lidském těle je podobná. Jednoduchý model buňky zahrnuje povrchovou membránu (sarkolemu), jádro a vodní roztoky ve vnějším (extracelulárním) a vnitřním (intracelulárním) prostředí buňky. Jádro obsahuje informaci o činnosti buňky, zakódovanou v DNA

(deoxyribonukleové kyselině). Zdrojem energie je ATP (adenosintrifosfát) vznikající v mitochondriích obsahujících mitochondrickou DNA.

Posoudit správnou činnost zdravé buňky je možné podle několika fyzikálních parametrů, které je možné zjistit pomocí mentálních nebo alternativních metod. Za podstatné fyzikální vlastnosti buněk lze považovat:

- Elektrický náboj buňky
- Celkovou rotaci atomů v buňce
- Relativní měrná energie buňky
- Interferenční spektrum vln buňky
- Harmonizaci spinů atomů v buňce
- Fázovou rychlost vln šířících se od buňky
- Kyselost buňky vyjádřenou ve stupnici pH
- Stav buněčné paměti

Všechny parametry buněk na sobě závisí a jsou vyjádřením činnosti buňky. Některé vlastnosti mají z hlediska funkce živého organismu větší váhu, než vlastnosti jiné. Pro posouzení zdravotního stavu organismu je však vhodné posuzovat funkci buněk komplexně. V následujících odstavcích jsou popsány jednotlivé fyzikální vlastnosti buněk.

Elektrický náboj buňky má být záporný vůči okolí. Je to dáno rovnováhou chemických látek v buňce, která se v klidu udržuje konstantní. Záporný náboj také úzce souvisí se stavbou hmoty, strukturou vln tvořící elektron a pohybem náboje substruktur elektronu. Příroda udržuje tyto pohyby v harmonii a v pohybu, který můžeme vnímat jako rotaci hmoty. Ta je v harmonickém stavu levotočivá. Z tohoto pohledu náboj hmoty a rotace spolu úzce souvisí. Tyto parametry se týkají i větších celků, jako tkání nebo orgánů. Přítomnost toxinů a infekcí v buňce mění vlivem svých vlastních nábojů náboj buňky. Pro diagnostiku náboje je možné použít 100 dílkovou stupnici a definovat kladný náboj na 0. dílku a záporný náboj na 100. dílku. Všechny dílky mezi 0. a 100. dílkem naznačují, že v buňce nebo ve tkáni jsou dílčí části obou nábojů v určitém poměru.

Rotace atomů v buňce živého organismu má být levotočivá (volně v levé ruce držené kyvadlo nad živými buňkami se otáčí proti směru chodu hodinových ručiček). Tento parametr se týká i větších celků, jako jsou tkáně a orgány. Rotace molekul v buňce se posouvá k pravotočivosti v případě, že se do buňky dostanou toxiny nebo infekce, které jsou ve většině případů pravotočivé. Při použití 100 dílkové stupnice, je možné definovat levotočivost na 0. dílku a pravotočivost na 100. dílku. Všechny dílky mezi 0. a 100. dílkem vyznačují, že v buňce nebo ve tkáni jsou dílčí části obou točivostí v určitém poměru. Rotace atomů v buňce souvisí s elektrickým nábojem buňky.

Zkušenost ukazuje, že rotace zjišťovaná člověkem pomocí kyvadla úzce souvisí s celkovým nábojem. Je-li náboj záporný, je rotace levotočivá a naopak. Pravděpodobně to souviset se směrem šíření vln v subčásticích

atomových jader a elektronů. Proto, když harmonizujeme atomové spiny v určité tkáni, bude mít tkáň záporný náboj.

Relativní měrná energie buňky, podobně jako elektrický náboj buňky, souvisí se strukturou buňky a především s koncentrací chemických látek uvnitř a vně buňky. Na buněčné membráně díky rozdílné koncentraci látek vzniká elektrický potenciál (napětí) o velikosti 90 mV. Tento potenciál odpovídá potenciální energii buňky. K energii buňky je možné také připojit i kinetickou energii všech atomů, ze kterých se buňka skládá. Proto je možné stanovit relativní měrnou energii buňky a využívat ji jako charakteristickou veličinu pro posouzení správné funkce buněk. Měrná energie je energie vztažená na jednotkový objem tkáně. Vyjadřuje energii částí těla, u které nezáleží na objemu sledované tkáně. Protože energie elektromagnetického vlnění je přímo úměrná frekvenci vlnění, je vhodné vyjadřovat relativní energii, což je energie tkáně podělená její střední frekvencí. Relativní energii jednotlivých těl člověka je možné navzájem porovnávat a nezáleží, zda uvažujeme energii fyzického těla nebo energii vlnění univerza.

Interferenční spektrum vln buňky je soubor frekvencí všech nejjemnějších hmotných struktur v buňce. Z frekvenčního pohledu je možné dívat se na buňku jako na celek v celém frekvenčním rozsahu. Od nejnižších frekvencí spojených s velkými celky, jako orgány a celými systémy v těle, až po nejvyšší frekvence, odpovídající duchovní oblasti. Z tohoto pohledu není nutné rozdělovat lidské tělo na jednotlivá těla. Lépe je dívat se na tělo jako na celek, na všechny jeho struktury včetně těch nejjemnějších struktur.

Zajímavá je také maximální frekvence vln buňky. Je to frekvence nejjemnějších hmotných struktur v buňce. Podle maximální frekvence buněk je tedy možné posoudit i disharmonii nejjemnějších buněčných struktur a jejich vliv na funkci buněk. Ve vesmíru mají nejjemnější struktury značně vysokou energii.

Dalším důležitým pojmem je rezonanční frekvence buňky [jednotkou je Hz], což je střední frekvence interferenčního spektra vlnění buňky [6]. Buňka se skládá z velkého množství dílčích částí (jádro, mitochondrie, cytoplazma, buněčná membrána). Každá z těchto částí má svoji rezonanční frekvenci a také amplitudu vlastního vlnění (energie). Rezonanční frekvence buňky je potom součet vlnění jednotlivých dílčích částí. Je to frekvence souboru vlnění, která souvisí s dílčími frekvencemi a také s amplitudami jednotlivých vlnění. Bližší podrobnosti lze nalézt v článku „Diagnostika nemocí nervového systému“ v záložce Mentální diagnostika [7]. Je samozřejmé, že přítomnost toxinů a infekcí v buňkách má za následek změnu jejich rezonančních frekvencí. Tyto změny ovšem nejsou tak velké, jako tomu je v případě nervových nemocí. Původem vybraných nemocí nervového systému jsou toxické látky, paraziti, patologické bílkoviny a jiné látky, které se nacházejí v různých částech buňky a mimo ni. Rezonanční frekvence buněk jsou zajímavým a jednoduchým kritériem pro zjištění nemocí nervového systému.

Harmonizace spinů atomů se týká orientace spinů atomů v živých buňkách [2]. Zdravé buňky by měly mít stejnou prostorovou orientaci. Z mnoha důvodů, jako například vnitřní stres v organismu, vnější elektromagnetické pole, uspořádání a materiálové složení našeho okolí a také vlivem mnoha jiných faktorů dochází ke změně prostorové orientace některých spinů atomů. Tím dojde k disharmonii skupiny elektromagnetických vln buňky, ke snížení vitální energie buněk a k jejich zhoršené funkci. V důsledku těchto faktorů pak dochází ke zhoršení funkce orgánů těla. Uspořádání orientace buněk se dosáhne např. „Spektrálně spinovou terapií“, popsanou v jiné kapitole.

Fázová rychlost vln šířících se od zdravé živé buňky je $2 \pm 0,1 \cdot 10^6$ m/s. Rozsah hodnot fázové rychlosti u různých lidí je velmi malý. Fázová rychlost vln špatně fungující buňky je nižší. Je to opět dáno přítomností toxinů a infekcí v buňce. Při použití 100 dílkové stupnice, je výhodné definovat velikost fázové rychlosti v procentech od správné hodnoty, přičemž 100 % odpovídá 100 dílkům na stupnici.

Kyselost buňky vyjádřená ve stupnici pH ukazuje na zánětlivý proces v buňce i v tkáních. Zdravá buňka má hodnotu pH od 6,7 do 7,7. Pomocí kyselosti buňky nebo vybrané tkáně v těle je možné zjistit zánět ve tkáních.

Buněčná paměť u různých živých organismů uchovává informace o stavu a funkci buňky. Z některých reakcí buněk a podle odpovědí na různé stimuly těla se jeví zajímavá skutečnost, že buňky mají paměť. Co tvoří buněčnou paměť? Domnívám se, že buněčnou paměť tvoří uspořádání spinů elektronů, jader, molekul a celých buněčných systémů. Pozitivní myšlenky nemění fyzikální vlastnosti buněk a je možné je charakterizovat levotočivou rotací buněk, větší fázovou rychlostí a harmonií buněk. Negativní myšlenku je možné charakterizovat obrácenou (pravotočivou) rotací, menší fázovou rychlostí vln a úplnou disharmonií vlnění buňky. Navenek se nemění náboj.

Je nutné si uvědomit, že myšlenky je možné charakterizovat stejnými fyzikálními vlastnostmi, jako mají buňky. Myšlenky mají fyzikální základ v atomech a molekulách různých látek. Jsou tedy vázány na buňky a bez buněk nemohou existovat. Uspořádáním spinů v buňce, odpovídající negativní myšlence, je možné tuto myšlenku odstranit a dosáhnout zklidnění nervového systému.

První tři fyzikální parametry buňky jsou nejdůležitější pro charakterizování zdravotního stavu člověka včetně úrovně duchovního těla a stupně duchovního růstu. Prvním z nich je **elektrický náboj** buňky živého organismu ukazuje na stav buňky, její funkci a rovnováhu chemických látek v buňce. Tento parametr se týká i větších celků. Přítomnost toxinů a infekcí v buňce mění vlivem svých vlastních nábojů náboj buňky.

Druhým velmi významným parametrem je **maximální frekvence vln**, ze kterých je tělo vytvořeno. Podle maximální frekvence vln člověka můžeme charakterizovat jeho duchovní stav, úroveň duchovního růstu, v důsledku také stav fyzického těla. Je to proto, že maximální frekvence vln

charakterizují stav našich myšlenek, intuici, náš duchovní klid a podobné stavy. Ze zkušenosti víme, že zdravotní stav fyzického těla silně závisí na stavu duchovního těla. Mezní frekvence vln převážné většiny lidí je 10^{25} Hz. Léčitelé mívají maximální frekvenci vln 10^{30} až 10^{43} Hz. Duchovní lidé ji mají okolo 10^{50} Hz případně i výš. Vesmírná maximální frekvence vln je 10^{75} Hz. Tato hodnota se jeví jako limitující.

Relativní měrná energie celého těla nebo jeho dílčích částí je třetím významným parametrem zdravé buňky. Rovněž je zajímavé stanovit relativní měrnou energii všech šesti těl člověka. Tyto energie charakterizují, v jakém stavu je fyzické tělo, případně jak se změní, pomůžeme-li tělům ostatním. Podrobněji je o relativní měrné energii člověka pojednáno v samostatné kapitole.

Podpůrným parametrem zdravotního stavu člověka je úroveň **harmonizace bioenergetických vln**. Tímto parametrem lze charakterizovat uspořádání spinů atomů v těle a vhodné fázové poměry vln bioenergetického pole.

Zvýšený obsah toxických látek a infekcí v těle vždy snižuje úroveň všech tří parametrů. Důležité však je, v jaké části těla se toxiny a infekce nacházejí a který parametr významněji ovlivňují. Budou-li se nacházet v nervovém systému, mohou ovlivnit koordinaci funkce těla, ale významnější bude vliv toxinů a infekcí na stav duchovního těla, chování člověka a jeho reakce na okolí. Při silnější koncentraci těchto látek dochází k nervovým nemocem a depresím.

Detekce vlnění

Poznámky k detekci kyvadlem

Bylo publikováno mnoho informací o detekci vlnění kyvadlem. Některé informace o detekci kyvadlem uvedené v této knize mohou posloužit vysvětlení povahy bioenergetických vln nebo biodetekce člověkem a pomoci zpřesnit diagnostiku pacienta.

Živé organizmy mají kolem sebe bioenergetické pole. Detekce tohoto pole není jednoduchá. V psychotronice je velmi často používáno kyvadlo, pomocí něž je možné toto pole detekovat. Lidské tělo je schopno také detekovat magnetické pole, v němž se nachází. Bližší podrobnosti jsou uvedeny v knize [2].

Člověk, rostliny, organický a anorganický materiál se skládají z buněk, molekul a v jemnější struktuře z atomů různých prvků. Každý organizmus je zdrojem vlnění vytvářejícím interferenční pole. Toto pole je součtem vln pocházejících od každého elektronu, protonu, neutronu a všech vnitřních struktur atomu. Interferenční pole na zemské kouli má pravidelnou strukturu a lze si ji představit jako pravidelnou mřížku, v jejíchž kříženích je vždy maximum nebo minimum interferenčního pole. Z provedených experimentů lze vyslovit hypotézu, že kyvadlo reaguje na specifické rozložení interferenčního pole a hlavně na součet interferenčních polí člověka a všech materiálů ve svém okolí. Je však možné nalézt vhodnou kombinaci materiálů vedoucí ke kompenzaci několika vlivů v biologickém regulačním systému a k zastavení kyvadla.

Na základě současného poznání je možné vyslovit hypotézu: kyvadlo reaguje na specifické rozložení elektromagnetického pole, ve kterém se nachází citlivá osoba držící kyvadlo. Kyvadlem detekujeme rozložení tohoto elektromagnetického pole. Toto pole je přímo bioenergetickým polem živých organismů a také neživé přírody. Rozložení takového pole lze silně ovlivnit statickým magnetickým polem a hlavně jeho gradientem.

Biofeedback a kyvadlo

Biofeedback (zpětná vazba) je technický postup, při kterém se funkce těla dají vědomě řídit. Vlivem biofeedbacku je možné po určitém tréninku ovlivňovat tělesné funkce. Je možné ovlivňovat některé neurologické choroby a posilovat určité oblasti mozku. V současné době na tomto principu pracuje ovládání počítačů myšlenkou. Také psychologický trénink, např. ve sportu, chápeme jako systematickou optimalizaci psychických předpokladů činností prostřednictvím psychologických metod. Psychologická příprava nebo také psycho-trénink je tréninkem se stejnými zákonitostmi jako ostatní složky sportovního tréninku – fyzická, technická či taktická příprava.

Elektronické detekční systémy zdravotního stavu člověka jsou založeny na reakci člověka na definovanou stimulaci. Stimulace je prováděná elektrickým proudem aplikovaným do elektrod, které pacient drží v ruce. Ke stimulaci lze použít elektromagnetického pole s různými frekvenčními spektry. Reakce těla je pak měřitelná na fyzikálních parametrech, nejčastěji na změně kožní impedance. Ze známých detekčních systémů lze uvést přístroje SALVIA diagnostický a harmonizační přístroj OBERON, BICOM, GLOBAL DIAGNOSTICS a mnoho jiných.

Mentální diagnostika a terapie využívající pro detekci kyvadlo principiálně pracuje na bázi zpětné vazby – biofeedback. Konstantní pohyb kyvadla je udržován systémem s kladnou zpětnou vazbou v okruhu kyvadlo – změna bioenergetického pole – oči – mozek – ruka – kyvadlo. Snímač bioenergetického pole tvoří zakončení nervových buněk na celém těle. Bioenergetické pole v nervových zakončeních rezonuje s přítomnými látkami a vytváří se elektrické signály šířící se do mozku pro zpracování. Jako snímače bioenergetického pole se jeví tzv. ruffiniho tělísko a fotoreceptory. Na pohyb kyvadla má vliv gradientní magnetické pole. Nejcitlivější na vliv magnetického pole jsou obě ruce až po lokty. Jiné části těla se jeví na takováto pole necitlivá [2], [8].

Kyvadlo má rezonanční vlastnosti a zbývající systém se musí umět naladit na jeho rezonanci. Kyvadlo má specifické spektrum ve dvou frekvenčních pásmech. První z nich odpovídá mechanickým kmitům kyvadla. Druhé spektrum je v oblasti frekvencí 10^{22} až 10^{75} Hz podle provedení a materiálu kyvadla. Pro detekci bioenergetického pole člověka je důležitá šířka frekvenčního spektra kyvadla. Např. pro detekci orgánů, buněk, molekul a atomů v lidském těle je dostatečná šířka frekvenčního pásma do 10^{34} Hz. V případě detekce duchovního těla je potřebná šířka pásma do 10^{75} Hz. Abychom

správně detekovali celou škálu frekvencí bioenergetického pole, je nutné, aby šířka frekvenčního pásma kyvadla byla do 10^{75} Hz. Takovou frekvenční šířku vždy kyvadla nesplňují. Např. v případě kyvadla z křemene (i růženínu) jsme schopni detekovat fyzické tělo a v oblasti duchovního těla detekci bioenergetického pole není možné provést. Je-li kyvadlo z vodivého kovu, je situace ještě horší.

Přehled frekvenčních šířek spektra kyvadel z různých materiálů a schopnost detekce bioenergetického pole tkání na různých úrovních je uveden v Tab. 1. Pro použití kyvadla k detekci bioenergetického pole člověka je to velmi důležité. Např. v případě použití kyvadla z růženínu, je možné detekovat fyzické tělo až do úrovně atomů, regulační pochody v těle a také emoce. Detekovat stav duchovního těla a duchovní bloky s tímto kyvadlem není možné.

Tabulka 1 Maximální frekvenční šířka kyvadla a schopnost správné detekce části těla

Materiál kyvadla	Maximální frekvence 10^x Hz.	Schopnost detekovat
Měď, mosaz, železo...	20	Orgány a tkáně na molekulární úrovni
Křemen, růženín, amethyst...	32	Tkáně na úrovni atomů, regulační systémy, emoce
Barium, přírodní zirkon	62	Fyzické a částečně omezené duchovní tělo
Baíum + meduňka + amazonit, Přírodní zirkon + meduňka + amazonit	75	Fyzické a duchovní tělo
Křemen, růženín, amethyst, šungit a jiné minerály po zmrazení a rozmrazení kapalným dusíkem nebo héliem	75	Fyzické a duchovní tělo

Vyšší frekvenční šíří pásma materiálu kyvadla mají některé minerály nebo kombinace látek. Bylo vyzkoušeno, že barium, meduňka (sušená bylina) a amazonit nebo kombinace přírodního zirkonu, meduňky a amazonitu mají výhodné frekvenční pásmo a je možné s použitím kyvadla z těchto materiálů diagnostikovat fyzické i duchovní tělo, včetně duchovních a karmických bloků. Je to způsobeno vhodnou strukturou uvedených materiálů.

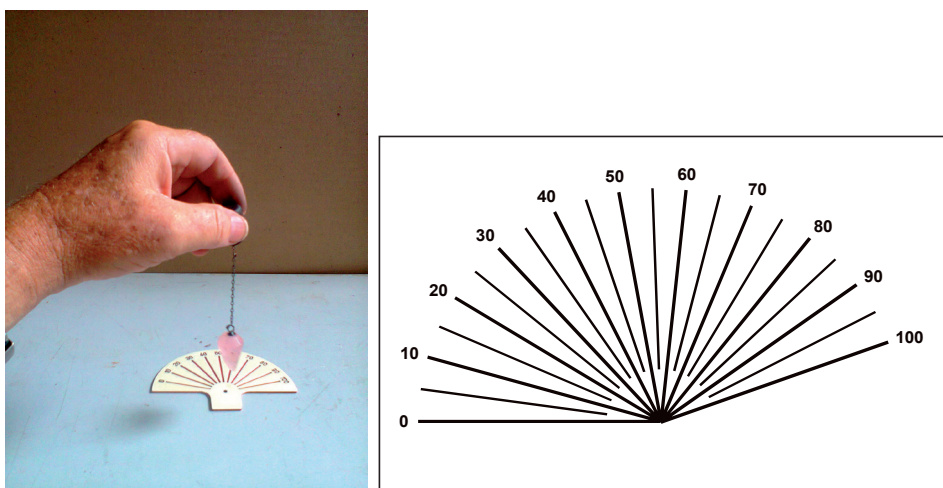
Následně bylo zjištěno, že některé minerály (např. křemen, růženín, amethyst, šungit) po rychlém zmrazení např. v kapalném dusíku nebo héliu a následným rozmrazení budou mít maximální frekvenci 10^{75} Hz. V materiálu tímto postupem vzniknou mikrotrhliny a změní se jemná struktura materiálu. Tato úprava materiálu je podobná jako rychlé mražení zeleniny pomocí kapalného dusíku. V buňkách se vytvoří miniaturní krystalky ledu a ty neporuší strukturu buňky. Po rozmrazení zeleniny má zelenina neporušené buňky a jeví se jako čerstvá. Její maximální frekvence bývají 10^{55} Hz. Uspořádanost vnitřní struktury se běžným způsobem neporuší. Na porušení uspo-

řádanosti minerálů byl ověřován vliv magnetického pole, obalení vodivým materiálem nebo přirozené porušení uspořádanosti za dlouhý čas. Ultrazvuk ovšem poruší strukturu a maximální frekvence výrazně poklesnou.

Tvar kyvadla jeho detekční schopnosti ovlivňuje málo. Má částečný vliv na citlivost detekce. Délka závěsu kyvadla ovlivňuje rezonanční vlastnosti a rychlost jeho odezvy. V případě dlouhých závěsů je doba kyvu dlouhá a získání jeho odpovědi poměrně dlouhé. Provedení kyvadla závisí na zkušenostech terapeuta a jeho pocitech při diagnostice.

Použití kyvadla v diagnostice

K mentální diagnostice a terapii používám malé kyvadlo s krátkým závěsem a stupnicí s dělením 0 až 100 dílků, obr. 4.

Obr. 4 Pomůcky k mentální diagnostice a terapii

Závěs kyvadla je 60 mm dlouhý a umožňuje poměrně rychlou reakci a dostatečně přesnou odezvu. Na 100 dílkové stupnici je možné získávat číselné informace. Protože používám lékařské názvosloví (převážně české), laboratorně získávané výsledky krevního rozboru a jiné podobné informace, je vhodné kyvadlem určovat číselné hodnoty žádaných vlastností. Kyvadlo ukazuje číselnou hodnotu jako odpověď na konkrétní dotaz. Např. jaká je hladina cukru v krvi, kolik bilirubinu se v krvi vyskytuje, jaká je hladina vápníku v krvi a mnoho jiných důležitých informací. Jednotku si definuji předem a také si volím maximální hodnotu odpovídající dílku 100. Může to být číslo nebo zjišťované hodnoty jsou v procentech, kde dílek 100 odpovídá 100%. Kromě hodnot hladin látek v krvi, moči a jiných tekutinách, je možné určit i krevní tlak, nitrooční a nitrolebeční tlak, rotaci a náboj buněk a mnoho jiných užitečných parametrů těla.

Pro optimální funkci zpětnovazebního systému s kyvadlem je bezpodmínečně nutné definovat typ odezvy a provést naučení nebo nastavení tohoto

systému. Kyvadlo dává jen odpověď ano/ne. Proto je vhodné si definovat typ pohybu kyvadla. V mém případě při kladné odpovědi vykonává kyvadlo přímočarý pohyb kolmo k mému tělu. Při záporné odpovědi vykonává kyvadlo levotočivý kruhový pohyb. V případě, že se terapeutický děj ukončí, začne kyvadlo vykonávat pravotočivý kruhový pohyb. To indikuje ukončení zvoleného děje. V některých případech je to účelné. Je samozřejmé, že definice pohybu kyvadla může být libovolná, ale pak platí pro daného člověka a až do případné definiční změny.

Pro optimální funkci zpětnovazebního diagnostického systému je nutné provést naučení. Zvýší to přesnost diagnostiky a její citlivost. Provádí se opakovaným tréninkem. Např. vezmeme dva lístečky papíru a na každý z nich nakreslíme rozdílný znak (kolečko a křížek). Položíme je vedle sebe znaky nahoru. Položíme otázku „Je vlevo křížek“, nebo „Je vpravo kolečko“ a sledujeme odpověď kyvadla. Až budou odpovědi správné, lístečky otočíme a otázky a odpovědi opakujeme. Až budou odpovědi správné, můžeme změnit lístečky za nějaké předměty apod. Takto se postupně podaří naprogramovat správnou funkci detekčního systému.

Při použití kyvadla jako detekčního čidla je třeba si uvědomit několik skutečností. Kyvadlo je součástí detekčního systému se zpětnou vazbou. V tomto systému svou frekvenční selektivitou filtruje informace a ovlivňuje tak výsledek diagnostiky.

V případě, že chceme detekovat vlastnosti materiálů bez vlastních myšlenek, necháme kyvadlo volně kmitat (nebo se pohybovat) nad předmětem. U živých organismů vykonává kyvadlo kruhový pohyb proti směru chodu hodinových ručiček (levotočivě). Průměr kruhu je úměrný velikosti bioelektrického pole buněk. U neživých materiálů pro člověka prospěšných (potravin) má být rotace opět levotočivá. Je-li materiál pravotočivý, pak je pro člověka nepříznivý a způsobuje zdravotní potíže. V tomto případě, protože se detekce týká materiálů na úrovni buněk, molekul nebo krystalů je možné, aby kyvadlo mělo maximální frekvenci 10^{32} Hz. Proto jsou možná kyvadla z nekovových materiálů (křemen, růženín, ametyst apod.).

Při detekci bioenergetického pole kyvadlem s použitím dotazů a myšlenek terapeuta záleží na typu dotazu terapeuta. V případě, že chce znát funkci orgánu, úroveň energie části těla hladiny látek v tělních tekutinách a tkáních nebo i velikost krevního tlaku, hladiny cukru v krvi apod., použije kyvadlo s maximální frekvencí 10^{44} Hz. Je to nutné proto, že terapeut vnímá odpověď pacientova těla, tuto informaci v mysli zpracuje a do zpětnovazebního systému s kyvadlem přivádí výslednou informaci a vyhodnotí ji. Informace je již zpracovaná a zpětnovazební systém terapeuta nezpracovává vlnění většinou v duchovní oblasti přímo nýbrž zprostředkovaně přes svou mysl.

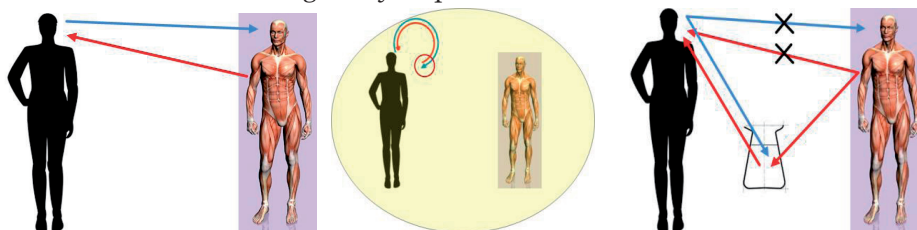
Detekce bioenergetického pole přímo jako odpověď na otázku „jaká je úroveň duchovního bloku, způsobující ten a ten problém“ terapeut vnímá a detekuje přímo z bioenergetického pole pacienta. Při této detekci zpětnovazebním systémem je třeba, aby kyvadlo mělo maximální frekvenci

10^{75} Hz. V tom případě můžeme detekovat vlnění nejvyšších duchovních frekvencí. Můžeme tak detekovat karmické zátěže, duchovní bloky nebo jiné psychické energetické bloky. Pokud však použijeme např. růženínové kyvadlo, nepodaří se nám bloky tohoto typu odhalit a pak napravit. V případě terapeutů, kteří vnímají tyto bloky obrazem, vezmeme na těle nebo podobným způsobem, tento problém odpadá. Ovšem jejich maximální i střední frekvence musí být vysoká, blízká 10^{75} Hz. Jinak opět bude přesnost detekce pacientových duchovních problémů malá.

Mentální diagnostika a terapie zdravotního stavu člověka je založena na reakci člověka na definovanou stimulaci. Reakci pacienta terapeut vnímá a podobným způsobem působí. Prakticky to probíhá následovně. Terapeut v myslí vytvoří otázku, na kterou žádá odpověď. Tuto otázku pošle pacientovi a ta ho stimuluje. Pacient reaguje a jeho reakci terapeut vnímá buď pocitově, nebo využívá kyvadlo jako detekční systém. V diagnostice se tento proces mnohokrát opakuje. Např. terapeut chce znát funkci plic. Položí potichu nebo nahlas otázku „Jaká je funkce plic“, a předpokládá, že odpověď bude v procentech správné funkce. Dostane odpověď např. 40%. Dále používá soubor dalších logických otázek, aby zjistil příčinu potíží a čím je stav způsoben. Podrobněji je to vysvětleno v kapitole mentální diagnostika.

Technicky jsou tři možnosti, jak diagnostiku provádět, obr. 5. První možností je, že pacient je v těsné blízkosti terapeuta, obr. 5 vlevo. Stimulace od terapeuta dojde do těla pacienta přímo a stejným způsobem si terapeut čte jeho odpověď. Tento postup je přímý, bývá přesnější a nebývá rušen cizími bioenergetickými poli.

Druhá možnost je založena na myšlence, že bioenergetické pole pacienta se nachází v celém vesmíru. Pacient tedy může být vzdálen od terapeuta (mnohdy i na druhé straně zeměkoule). Terapeut musí vytvořit s pacientem kontakt. Buď jej zná, nebo má fotografii, jméno, datum a místo narození, nebo se kontaktuje přes jiného člověka, který pacienta zná. V každém případě terapeut musí získat „adresu“ pacienta. Potom je možné, aby terapeut ovlivňoval vlnění pacienta (stimuloval nebo působil) v místě, kde se nachází, obr. 5 uprostřed. V tomto případě komunikace s pacientem může být ovlivněna cizími bioenergetickými poli.

Obr. 5 Schématické znázornění mentální detekce bioenergetického pole člověka

Komunikace terapeuta s pacientem může probíhat také na základě záznamů bioenergetického pole pacienta do vhodného média, kterým může být voda nebo elektretový materiál (elektret je vhodný materiál, který ztuhne

v silném elektrickém poli, vosk nebo epoxidová pryskyřice), obr. 5 vpravo. Terapeut provede záznam bioelektrického pole pacienta nebo může i použít nějaký vlastní pacientův předmět. Potom provede mentální diagnostiku z tohoto záznamu. Terapeutické vlnění aplikuje na předmět, kde se změny nahrají. Na závěr terapeut přenesse nahrané vlnění do pacienta. U tohoto způsobu bývá eliminován vliv myšlení pacienta i cizí bioenergetická pole.

Příkladem vznikajících chyb může být i následující pokus. Stanovuji velikost krevního tlaku u sebe nebo jiné osoby. Kyvadlem stanovím správnou hodnotu např. systolického krevního tlaku. Vezmu běžně dostupné ukazovátka vyzařující svazek laserového záření. Pomalu osvěcuji ruku postupně od ramene až k zápěstí a sleduji výchylku kyvadla. Na ruce jsou místa, která po osvětlení laserovým svazkem zruší pohyb kyvadla a jiná místa, při jejichž osvětlení není kyvadlo ovlivněno a ukazuje správnou hodnotu. Tento pokus ukazuje, že vlnění důležité pro pohyb kyvadla je laserovým paprskem ovlivněno. Podobné změny může způsobit světlo televizoru nebo obrazovky počítače. Proto upozorňuji na škodlivé působení podobných záření zkreslujících mentální diagnostiku.

Metodika mentální diagnostiky

Mentální diagnostika je zvláštní druh zjišťování zdravotního stavu pacientů. Je založen na schopnosti terapeuta formulací svých myšlenek „přečíst“ v těle pacienta parametry zvolených oblastí. Na základě zjištěných parametrů zhodnotí stav pacienta. Dalším krokem je v mysli terapeuta vytvořit dotazy, poslat je k pacientovi a „přečíst“ jeho podvědomé odpovědi (v pacientově mysli). Jedná se o podvědomou reakci (tzv. biofeedback) pacienta na mentální podnět nebo stimulaci. Podnětem je myšlenka nebo dotaz terapeuta. Soubor dotazů dovede terapeuta ke stanovení původu nemoci.

Běžně je možné mentálně stanovit obsahy látek v krvi (cukr v krvi, obsah železa, hořčíku a jiných prvků a látek, hladinu homocysteinu, úroveň hormonů různých typů apod.), krevní tlak, objemový průtok krve ve vybrané oblasti, úroveň funkce vybraného orgánu nebo systému v těle a mnoho jiných parametrů. Stejným způsobem je možné odhalit stresy, negativní pole nebo nevhodné myšlenkové pochody v pacientově psychice a myšlení.

Cílem mentální diagnostiky a terapie je hledat propojení mezi medicínou a různými alternativními způsoby léčby a to v oblasti fyzikální podstaty a také v oblasti funkce lidského těla. Výsledkem by měl být systém mentální diagnostiky, umožňující celostní posouzení původu nemoci pacienta, a systém mentální terapie zajišťující odstranění chronických i akutních nemocí. Je samozřejmé, že mentálním způsobem není možné napravit důsledky úrazů. Je však možné působit preventivně a připravit podmínky, aby k úrazům nedošlo.

Vlastnosti terapeuta

Vnímání druhého člověka a jeho nemocí je založeno na vlastnostech hmoty, uspořádání jednotlivých atomů do větších celků a živých struktur. Několik diagnostických metod je založeno na představě, že hmota je vytvořena velkým množstvím vln (vlnění) různých frekvencí a určitých fázových poměrů mezi nimi. Myšlení, emoce, pocity a duchovní stav člověka je nadstavbou nad fyzickým tělem a jsou složeny opět ze souboru vln, ale na rozdíl od fyzického těla mající daleko vyšší frekvence a jemnější strukturu.

Živá hmota je vytvořena souborem vln s frekvencemi od nejnižší až po velmi vysoké. Délka vln odpovídá fyzickým rozměrům orgánů, buněk atomů. Z toho vyplývá, že délka vln myšlení a duchovního stavu odpovídá rozměrům nejjemnějších částí vesmíru. Jedná se o pohybující se náboje odpovídající sub-částicím elektronů a jader atomů a daleko menším fyziky nezjistitelnými nábojovými strukturami [2]. Mnozí autoři zajímavých technik hovoří o jemnohmotných energiích, kvantové energii s vysokými vibracemi a jinak pojmenovávanými soubory vln vysokých frekvencí [9].

Vnímání tyto vlny je schopný každý člověk bez výjimky. Problémem však je, že většina lidí má zhoršené vnímání nebo malou citlivost reakcí na tyto vlny. Je to způsobeno hlavně jejich duchovním neklidem, stresem, pozůstatky negativního myšlení a projevů vůči okolí, nepříjemnými zážitky apod. Je samozřejmé, že pokud člověk nevěří těmto technikám a vědomě nebo podvědomě je odmítá, nemohou mentální techniky fungovat. Negativní myšlenky a zážitky mají obrácenou rotaci atomů a kladný náboj. Taková elektromagnetická pole ovlivňují vlastnosti paměťových buněk ve svém okolí. Ve svém důsledku jsou původci nemocí. Existují však techniky umožňující libovolnému člověku dostatečně zvýšit citlivost na detekci vln živých organismů. Jedná se ve většině případů o meditační a uklidňující techniky s cílem zvýšit duchovní klid člověka [10].

Terapeut účinně pomáhající lidem s odstraňováním nemocí a jejich původců musí mít určité vlastnosti jak po fyzické tak i po duchovní stránce. Souhrnně je možné vlastnosti terapeuta uspořádat podle důležitosti následovně:

- Duchovní klid, vnímání pocitů, mít víru v techniky, se kterými pracuje a neztratit chuť a vnitřní pocit pomáhat druhým.
- Znalost anatomie a fyziologie člověka a vytvoření svého vlastního obrazu člověka.
- Při detekci pole bezmyšlenkovitost, trpělivost, dlouhodobé soustředění.
- Umět detekovat pole člověka (kyvadlo, vjem pocitu nebo obrazu, virgule apod.).
- Udržet si zdravý organizmus bez výrazného poklesu funkce nějakého orgánu nebo systému v těle.

Dostatečná přesnost mentální diagnostiky a vnímání vlnění člověka včetně nejvyšších frekvencí je podmíněno **klidem v duchovním** a také ve **fyzickém těle**. K tomu účelu je třeba, aby terapeut prováděl pravidelné meditace. Důležité také je, aby terapeut pravidelně odstraňoval „cizí“ pole, tj. pole, které po léčení na jeho těle zůstávají a indukují v jeho buňkách změny a ty se mohou projevit jeho nemocí.

Člověk ve stavu duchovního klidu v běžném životě nemá v mysli žádné myšlenky, pokud si je cíleně nevyvolá. Znamená to např., pokud jde lesem, vnímá přítomný čas, dívá se kolem sebe na přírodu, vnímá, co je nového, pěkného a co se v přítomném okamžiku děje. V těchto okamžicích je stresující, pokud přijdou na mysl myšlenky typu: co bylo v práci, co bych měl udělat, jak vyřešit nějaký problém, jak mám něco nepříjemného říci manželce, co mi děti udělali nepříjemného, co mi vadí na sousedově zahradě apod. Všechny podobné myšlenky většinou spontánně přicházejí, zhoršují energii těla a způsobují negativní dráždění nervového systému. Takové myšlenky v těchto chvílích je třeba opustit, poslat je pryč a vrátit se k současnému vnímání. Tím dochází k uklidnění nervového systému. Je to jedna z meditačních technik.

S duchovním klidem souvisí i **úroveň vnímání**. V klidném prostředí jsme schopni vnímat i sebemenší změny na svém těle. Jsme schopni vnímat nové a zajímavé myšlenky k problematice, o kterou se delší dobu zajímáme nebo kterou bychom rádi osvětlili a klademe si na ni otázky. Ve stavu duchovního klidu může terapeut provádět diagnostiku vlnění člověka a to jak na fyzickém těle tak i v mentální a duchovní oblasti. Diagnostika je přesnější a terapeuta napadají směry dalšího hledání nebo nové postupy diagnostiky.

S výsledkem duchovního klidu souvisí i jednání terapeuta s okolím. Nejedná se jen o komunikaci s pacienty, ale jde o běžný přístup k lidem a jednání s nimi. Dobrý terapeut s duchovním klidem je **skromný**, v jednání s lidmi je uvážlivý a klidný, působí uklidňujícím dojmem a má dobrý **nadhled** na dění ve světě. Většina událostí ve společnosti i na světě mu zapadá do mozaiky charakterizující většinu dějů v lidské společnosti a vnímá jejich souvislosti a zákonitosti. Negativní události jej nezneklidňují, protože nemůže pomoci k jejich nápravě.

Terapeut pracuje se svou vlastní technikou, které musí plně **věřit**. Většinou používaná technika se opírá o vlastní zkušenosti a o statistiku výsledků působení na pacienty. Terapeut nesmí připustit myšlenky pochybnosti o svém postupu. Na druhou stranu je vhodné, když o svém závěru nebo závěrech neustále pochybuje a je velmi dobré, když terapeut používá několik cest nebo způsobů zjišťování správného diagnostického výsledku.

Člověk pomáhající lidem napravit zdraví vychází z **vnitřního pocitu pomáhat** druhým. Tento pocit musí mít v sobě silně zakořeněný, cítí jej a nepřemýšlí o něm. Tento pocit nemůže plynout z přínosné finanční stránky, protože by vznikl na základě negativně působící energie nebo vlnění. V tom případě terapeut dělá chyby nebo se nedaří dotáhnout diagnostiku do

konce. Úspěšný terapeut neztrácí **chuť pomáhat** lidem a ten vnitřní pocit si udržuje napořád.

K provedení správné diagnostiky je velmi nutné, aby terapeut znal **anatomii a fyziologii člověka**. Je třeba znát souvislosti a návaznosti procesů v lidském těle a současně funkci jednotlivých funkčních systémů. Tyto znalosti jsou potřebné ke hledání původu nemoci pacienta a také ke konfrontaci získaných výsledků s lékařskými vyšetřeními a závěry. Významnou roli mohou znalosti anatomie a fyziologie pomoci v případné konzultaci výsledků diagnostiky lékaře a léčitele. I když takové konzultace jsou v současné době minimální a odporují legislativě.

Znalosti anatomie i fyziologie lidského těla jsou jedna věc. Celostní pohled na tělo a objasnění funkčních souvislostí předpokládá, že si terapeut vytvoří **svůj obraz člověka**. Ten však nemůže být odlišný od současného vědeckého poznání v medicínské oblasti. Spíše se jedná o rozšíření medicínského obrazu o další podrobnosti, v současné době těžko zjistitelné medicínskými technikami. Takový terapeutický obraz člověka se ovšem může lišit od vědeckých závěrů v oblasti fyziky, psychologie, případně jiných oborů.

Dalšími významnými vlastnostmi terapeuta jsou **bezmyšlenkovitost, trpělivost a dlouhodobé soustředění**. Bezmyšlenkovitost znamená, že terapeut při čekání na odpověď na položenou otázku nemůže myslet na výsledek odpovědi a nemůže předem cítit výsledek. V těchto případech terapeut zcela jistě dostane výsledek, který si předem přál mít. Na tento postup je třeba si vždy dát pozor a žádný výsledek nepředpokládat. Tato vlastnost je velmi důležitá. Je třeba ji delší dobu získávat, případně ji trénovat a být si jí stále vědom.

Při diagnostice je velmi důležitá **trpělivost**. Terapeut se logickým způsobem snaží najít příčinu problémů. Postupně používá různé techniky a hledá souvislosti. Často dochází k dílčímu zjištění. V tom případě se nemůže s takovým výsledkem spokojit a je třeba ještě prohledat možné souvislosti s funkcí jiných systémů v těle. To vyžaduje klid a dostatek času. Je třeba volit několik různých způsobů a ověřovat, zda problém nevede k ještě k jinému původci. V těchto případech je třeba, aby si terapeut všiml jakékoliv nepravděpodobné myšlenky, která jej napadá, a tu prověřil.

Při diagnostikování původu nemoci člověka je třeba získat informaci jako odpověď na položenou otázku. Léčitelé vždy pokládají vhodnou otázku na to, co hledají. Co sledují, to souvisí s jejich logickým uvažováním při hledání příčin nemocí. Princip léčitelství je v tom, že pacient je stimulován nějakým podnětem. Podnět může být mentální dotaz, stimulace elektrickým (také magnetickým nebo elektromagnetickým) polem, mechanickým tlakem, teplem nebo chladem v lokálním místě apod. Pacientovo tělo reaguje na takový podnět změnou stavu těla. Změna se může projevit např. změnou kožního odporu, změnou elektromagnetického pole v okolí těla, stimulací nervového systému nebo změnou stavu elektromagnetického pole v oblasti

frekvencí myšlenek apod. Terapeut tyto odezvy na stimulaci vnímá a podle těchto změn provádí diagnostiku. Je mnoho způsobů, jak terapeut reakce pacienta zviditelní. Jednoduché zařízení k tomuto účelu je kyvadlo, virgule. Někteří léčitelé vnímají energetické změny rukou, mnozí léčitelé v sobě vyvolají nebo vycítí vjem daného problému nebo jsou schopni vnímat změněný obraz člověka. K diagnostice používám kyvadlo a jednoduchou stupnici (0–100) na které zobrazuji číselné hodnoty. Tento postup považuji za jednoduchý, rychlý a dostatečně přesný. Pro **dostatečnou citlivost detekce pole** člověka terapeut má mít dostatečnou energii a dlouhodobý trénink zpětno-vazebního detekčního systému.

Předpokladem přesné mentální diagnostiky je udržení zdravého organizmu terapeuta bez výrazného poklesu funkce nějakého orgánu nebo systému v těle. Pokles zdravotního stavu se projeví na menší energii terapeuta a co je však podstatnější, problém terapeuta se může (a také se stává) promítat do závěrů diagnostiky.

Mentální diagnostické postupy

Jedná se o nejsložitější část mentálního léčení blížící se detektivce. Diagnostické postupy jsou vždy intuitivní, ale často vychází z alternativního obrazu pacienta. Hodně závisí na intuici a logických otázkách terapeuta.

Pro účinnou a rychlou mentální diagnostiku příčin nemoci není jednoduché nalézt jednoduchý postup nebo rozmotat klubko následných změn v lidském organismu vedoucích k nemoci. S použitím mentální detekce s kyvadlem lze získat velké množství informací o momentálním zdravotním stavu organismu a vytvořit si v poměrně krátkém čase komplexnější obrázek o pacientovi. Mentálními dotazy umožňujícími posouzení zdravotního stavu těla je možné vracet se do minulosti i charakterizovat výsledek mentálního působení v blízké budoucnosti.

Základní diagnostické postupy lze shrnout do hlavních bodů:

- Nejprve lze vyjít z pocitů pacienta a ze subjektivního popisu všech jím vnímaných problémů.
- Výsledky lékařských vyšetření jsou velmi důležité, protože charakterizují stav a funkci orgánů a částí těla. Pokud je mentální diagnostika správná, budou výsledky lékařských vyšetření jen potvrzeny a mohou být dobrým východiskem pro hledání příčin nemoci.
- Terapeut musí znát odpověď na otázku: „Je možné pacienta léčit“.
- Je vhodné provést kontrolu stavu mentálního kontaktu s pacientem a stavu nervového systému. Je-li jejich funkčnost snížena (<100%), je nutné před další diagnostikou provést léčení částí ovlivňujících diagnostikovatelnost problému.
- Pro doplnění zdravotního stavu pacienta je nutné posoudit některé vlastnosti těla (např. krevní tlak, hladinu cukru, hladinu cholesterolu a vybra-

ných látek – Fe, hořčíku, draslíku, fosfátů aj., mentálně zjistit výsledky jaterních testů případně testů funkce štítné žlázy, úrovně vybraných hormonů).

- Diagnostika informačního pole pacienta a následné hledání příčin a následků ve vybrané oblasti. Většinou je výhodné vyjít z pocitů pacienta. Dále následuje mentální působení na jednotlivé části.
- Funkční nebo energetický stav orgánu nebo tkání ve kterých má pacient problém. Je vhodné rozhodnout, zda je problém v této části, nebo plyne jako důsledek problémů v jiných částech těla. Lze k tomu účelu použít nervová hlášení, přicházející do nemocné části těla.
- Prozkoumat všechna nervová hlášení působící na nemocné oblasti směrem k dalším částem těla. Nervová hlášení často směřují do mozku a jsou reakcí na hlášení z jiných částí těla. Takto se postupně projdou všechna nervová hlášení do nemocné oblasti. Je bezpodmínečně nutné projít všechny možnosti vzájemných závislostí hlášení. Tak je možné dojít až k původu nemoci.

Při diagnostikování lze nejprve vyjít z pocitů pacienta a ze subjektivního popisu všech jím vnímaných problémů. Důležité je zjistit všechny pacientem vnímané problémy a ne jen některé a další pak postupně připojovat. Mnoho problémů spolu souvisí a má jednu příčinu. Rozhovorem se vytvoří lepší kontakt s pacientem a lze získat jeho větší důvěru. Současně se terapeut seznámí se všemi potížemi, se kterými přichází. Z rozhovoru také vyplývá, zda pacient, tím že přišel za terapeutem, má zájem o léčení a zda věří v techniku mentálního léčení. Pokud by pacient nevěřil mentálnímu léčení, lze jej ovlivnit, ale ve většině případů se problémy navrátí.

Zajímavá jsou také dostupná lékařská vyšetření. Je vhodné se seznámit se všemi léčebnými postupy, které pacient prodělává. Výsledky lékařských vyšetření jsou velmi důležité, protože charakterizují stav těla a funkci orgánů a jejich částí. Pokud je mentální diagnostika správná, musí výsledky lékařských vyšetření jen potvrdit. Mohou však být terapeutovi dobrým východiskem pro hledání původu nemoci. Zároveň mohou ušetřit čas a být nápomocní při dalším hledání. V této fázi nastává v mnohých případech problém, protože na jedné straně pacient sdělí, s čím přichází a co mu schází. Často však některé údaje nepokládá za důležité, např. dlouhodobou léčbu vysokého tlaku, léčbu cukrovky, angínu pectoris, roztroušenou sklerózu a mnoho jiných. Proto je rozhovorem nutné zjistit všechny pacientovi subjektivní potíže, byť jsou sebebanálnější.

Dalším problémem je, že značná část pacientů nezná lékařské závěry a další postupy dosavadní léčby. Na jedné straně jim je lékaři z pochopitelných důvodů neradi sdělují, protože by mohlo dojít i ke zkreslení momentální situace působením psychiky pacienta. Velmi často se terapeut může setkat i s následujícím sdělením. „Již několik měsíců mám křečovitě bolesti v břišní oblasti. Všechna možná lékařská vyšetření jsou negativní a stav

nadále trvá“. Často však je lepší nemít žádné informace, než informace zkomolené.

Dalším důležitým krokem v diagnostice je zjistit, zda terapeut může pacienta léčit. Terapeut položí otázku: „Mohu pacienta léčit?“. Touto otázkou získá odpověď, zda by léčba měla pro něj nepříjemné nebo škodlivé následky. Terapeut překračující tento zákaz se vystavuje nebezpečí, že negativní interferenční pole pacienta ovlivní jeho bioenergetické pole a terapeut může mít problémy podobné, jako má pacient. V případě, že pacienta léčit nemůže, lze hledat příčiny tohoto zákazu v oblasti karmických zatížení, psychických bloků nebo zjištěním jiných důvodů. Buď se zákaz nějakou mentální technikou podaří odstranit, nebo pacienta léčit nemůže.

Pro diagnostiku je důležitý dobrý mentální kontakt s pacientem. Mnohokrát bylo ověřeno, že např. v případě sníženého průtoku krve šišinkou bude diagnostika chybná a s nepřipustnými chybami. Proto je nutné nejprve kontrolovat stav mentálního kontaktu s pacientem a stav jeho nervového systému. Je-li funkčnost snižena (<100%), je nutné před další diagnostikou provést léčení těchto částí. Často se stává, že pacient má psychický blok nebo zánětlivý problém např. v krční páteři. Mentální diagnostika se provádí přes nervový systém pacienta a jeho šišinku. Pokud terapeut bude diagnostikovat problém např. na noze, může se stát, že problém v páteři ovlivní přenos nervových hlášení z nohy do mozku pacienta. V tom případě bude diagnóza chybná. Je proto vhodné stanovit „úroveň diagnostiky“ nohy. Pokud bude nízká (na stupnici v procentech), postupně se určuje úroveň diagnostiky částí těla od nohy až do mozku. Takto je možné stanovit, kde je problém s diagnostikou. Pro odstranění tohoto problému je třeba diagnostikovat zjištěné místo a problém vyléčit. Po tomto zásahu je možné pokračovat v další diagnostice.

Zhoršený zdravotní stav pacienta souvisí se složením krve. Proto je vhodné mentálně stanovit např. krevní tlak, hladinu cukru, hladinu cholesterolu a hladiny vybraných látek (železa, hořčíku, draslíku, fosfátů aj.) a úroveň vybraných hormonů. Přínosné je také rychlým způsobem stanovit energetický stav některých orgánů a žláz. Tyto informace jsou dobrým východiskem pro mentální diagnostiku.

Jak v diagnostice postupovat

K posouzení zdravotního stavu člověka je možné použít mnoho různých postupů. Nelze je však jednoduše popsat nebo napsat „kuchařku“ k všeobecnému použití. Jaký nejvhodnější postup diagnostiky volit? Diagnostika je složitý postup založený na logickém posuzování výsledků zjištěných skutečností a určení dalšího směru hledání. Mnohdy je třeba zjištění ověřovat dalšími diagnostickými postupy. Každý z nich má své výhody a nevýhody a ne každý se může stát univerzálním nástrojem terapeuta. Vždy je nutno postupovat individuálně, hledat příčiny potíží a najít si logický postup vedoucí k cíli. V mnohých případech je vhodné provést diagnózu daného

problému a provést terapii. Následně je rozumné k pacientovi se vrátit za několik dní a posoudit nastalé změny. V některých případech je možné prohloubit nebo zpřesnit hledání původu nemoci.

Diagnostické postupy je možné shrnout do několika skupin. V každém případě je výhodné pro stanovení diagnózy použít alespoň dvou postupů a porovnat jejich výsledky. Tím se sníží počet chybných výsledků.

Diagnostika informačního pole

První skupinou je diagnostika informačního pole pacienta a následné hledání příčin a následků ve vymezené oblasti. Nejprve je vždy nutné položit otázku, je-li možné léčbu provést. Většinou je výhodné nejprve vyjít z pocitů pacienta. Dále následuje mentální diagnostika případné dílčí působení na jednotlivé části těla. Jednou z možností je určovat energetický nebo funkční stav vybrané části. Někteří léčitelé mají jednodušší situaci, protože obrazově vnímají bioenergetické pole člověka a mohou jednoduše najít místa se sníženou energií. Pokud terapeut takové vjemy nemá, je vhodné, aby postupně pro diagnostiku vybíral jednotlivá místa těla a to tak, že projde postupně celé tělo. Pro rychlé zjištění lze zjistit energetický nebo funkční stav hlavy, krku, hrudi, srdce, páteře, břicha, pánve, nohou, rukou. Je to velmi hrubé a nedostatečné rozdělení, ale pro základní posouzení stavu těla je možné z něj vyjít.

Prakticky je tento způsob provádět tak, že položíme otázku: „Jaký je energetický (funkční) stav orgánu (části těla)?“. Orgán nebo část těla vyjmenujeme. Např. položíme otázku: Jaký je energetický stav jater. Výsledek dostaneme pomocí kyvadla jako výchylku na 100 dílkové stupnici v procentech. Takto projdeme vybrané části těla a hledáme mezi nimi souvislosti. Souvislosti mezi částmi těla provádíme simulací. Pro vybraný orgán zjišťujeme, co se stane v případě, že bude jiný orgán v pořádku. Zůstane-li energetický stav neměnný, nezpůsobuje jiný orgán problém ve vybraném orgánu. Změní-li se simulovaný energetický stav, znamená to, že jiný orgán způsobuje změnu funkce vybraného orgánu. Takto je možné zjistit vzájemnou souvislost mezi orgány.

Také je možné vyjít z pacientem popisovaného stavu a najít související oblasti těla. Takový způsob je možné použít při určování energetického stavu jakýchkoliv částí těla a to i do nejjemnějších struktur buněk. Uvedeným způsobem je možné charakterizovat funkční stav orgánu nebo tkání ve kterých má pacient problém. Je vhodné rozhodnout, zda je problém v nalezené části těla, nebo tento zhoršený energetický stav plyne jako důsledek problémů v jiných částech těla. Výhodně k tomu účelu lze použít nervová hlášení, přicházející do nemocné části těla. Je rozumné projít všechna nervová hlášení působící na nemocné oblasti směrem k dalším částem těla. Nervová hlášení často směřují do mozku a jsou reakcí na hlášení z jiných částí těla. Takto se postupně projdou všechna nervová hlášení do nemocné oblasti. Je bezpodmínečně nutné projít všechny možnosti vzájemných

závislostí hlášení. Tak je možné dojít až k původu nemoci. Takový postup je nutné aplikovat na všechny zjištěné problémy, které spolu navzájem nesouvisí. Podrobnější postup pomocí nervových hlášení je popsán v samostatné kapitole.

Pokud nalezneme část nebo části těla, od kterých se problém odvíjí, je třeba hledat důvod změn na vnitřních strukturách nalezených oblastí. Postup je podobný, ale hledáme na jemnějších strukturách. Snažíme se procházet funkční stav nalezeného orgánu nebo tkání. Tyto postupy jsou pro většinu diagnostických skupin stejné a budou popsány v samostatné kapitole.

Simulace léčení

Zajímavou skupinou diagnostických postupů je obdoba postupů v první skupině. Sejná je diagnostika informačního pole pacienta a následné hledání příčin a následků ve vymezené oblasti. Nervová hlášení se nepoužívají. Místo nich se stanoví energetický (funkční) stav v nemocné části těla. Zjišťuje se reakce kyvadla na položenou otázku „Jak se změní energetický (funkční) stav vybrané části, když“ bude ideálně funkční ta a ta jiná oblast těla. Tou jinou částí těla jsou funkční celky těla, orgány těla případně zvolené tkáně. Takové jiné části těla se postupně v těle prochází a určí se, které části těla ovlivní funkci nemocné části těla. Reakcí kyvadla je změna ukazujícího energetického stavu nemocné části. Takto se simuluje a zjišťuje situace, která se váže na nemocné místo v těle. Tento postup je také jednoduchý, účinný a poměrně rychlý.

Simulaci působení nebo terapeutické vlivy je možné použít na mnoho problémů. Kromě simulace plně funkční vybrané části těla je možné zjišťovat vliv alergie, autoimunitního onemocnění, infekcí, krevního tlaku, detoxikace zvolené oblasti a mnoho jiných. Je vždy nutné vhodně formulovat simulační otázku. Jaký problém testovat je otázkou intuice terapeuta.

Má-li pacient na kůži v některém místě pupínky, nebo načervenalou kůži, může to být alergická nebo autoimunitní reakce nebo problém s funkcí jater. Rozlišit původ problému můžeme následujícím způsobem. Stanovíme energetický stav kůže a podkoží v určeném místě. Bude menší než 100%. Při sledování této hladiny se ptáme: „Jaký bude energetický stav tohoto místa, když nenastane alergická reakce“. Při alergii se hladina změní na 100%, nebo není-li alergie, hladina zůstává. Podobně testujeme autoimunitní reakci nebo problém s játry.

U jednoho pacienta byl rozdíl mezi velikostí markerů, charakterizujících přítomnost rakovinných buněk v těle a mentální diagnostikou. Proto jsem stanovil úroveň jednoho ze sledovaných markerů a ptal se, zda se normalizuje, když vyléčím tu a tu část těla. Prošel jsem místa, kde býval problém – játra a tlusté střevo. Místa neměla vliv na normalizaci markeru. Proto jsem procházel tělo dále a sledoval reakci kyvadla. Takto jsem přišel na plíce, která reagovala. Podrobným rozborem plic, jejich buněk a stavu buněčných částí jsem zjistil přítomnost infekce v mitochondriální DNA a buněčných

retikulech. Působením interferenčních polí do těchto oblastí se stav mitochondrií normalizoval. Tento postup bylo nutné opakovat ještě dvakrát.

Jednou mi přišla SMS zpráva. Jedna z mých dřívějších pacientek měla bolesti pod pravým prsem. Zdravotní stav zmíněného místa byl 20%. Nervová hlášení do tohoto místa byla v pořádku a měrné velikosti infekce byly nulové a hladina toxinů byla na úrovni 30%. Tento stav nenaznačoval stav, na který si pacientka ztěžovala. Protože problém nebyl odrazem nemoci v jiné části těla, zjišťoval jsem zdravotní stav v jednotlivých orgánech a tkání v uvedené oblasti. Zjistil jsem zhoršený stav žlučníku (20%), žlučovodu v oblasti dvanáctníku (70%), dvanáctník (15%) a první čtvrtina tenkého střeva (60%). Žlučnickové kameny nebyly ani ve žlučníku, ani ve žlučovodu. Vyzkoušel jsem si, že při správné funkci dvanáctníku budou v pořádku všechny další oblasti. Problém se tedy odvíjí od nemoci dvanáctníku. Do dvanáctníku však vedlo nervové hlášení. Zkoušel jsem tedy, co se stane s nervovým hlášením do dvanáctníku, když bude funkce jmenovaných částí těla v pořádku. A postupně jsem jmenoval: hlava, krk, hrudní oblast, břišní oblast, pánev, končetiny. Odpověď přišla od břišní oblasti. Podobným způsobem jsem otestoval vliv dílčích částí v břiše. Hlášení pocházelo od obratle Th11 a obou plotýnek nad a pod ním. Měrná velikosti infekce v obratli a jeho okolí byla 95%. Další nervová hlášení do tohoto místa byla v pořádku. Problém plynul z infekce na páteři. Terapie spočívala v postupném působení impulzů s interferenčními poli, které mi mysl připravila a v aplikaci dvou-spektrálních impulzů pro vyčištění oblasti. Po tomto zákroku pominuly problémy ve všech diagnostikovaných oblastech, jen žlučník vykazoval zdravotní stav 85%. Odstraněním infekcí v okolí povrchu žlučníku se urovnil i tento stav.

Diagnostika pomocí nervových hlášení

V mnohých diagnostických případech se osvědčila **metoda nervových hlášení**. Každá buňka těla nebo tkáň a orgány jsou napojeny prostřednictvím nervů na mozek. Nervstvo našeho těla si velice zjednodušíme. Budeme uvažovat o vegetativním nervstvu, které pomoci sympatiku a parasympatiku řídí činnost našich orgánů a systémů. Důležitá je jejich rovnováha a při jejím porušení dochází ke zhoršené funkci jednotlivých částí těla. Nervové signály putují od mozku k orgánům. Opačným směrem probíhají informace z center autonomního nervstva, ze senzorů a dostávají se do mozku k dalšímu zpracování. V těle můžeme tedy vidět nervové signály jdoucí z různých oblastí těla do mozku a ten na ně reaguje vysíláním reakčních signálů, které řídí činnost našich orgánů a tkání. I toto výrazné zjednodušení je velmi účinné v mentální diagnostice.

Podobně jako je tomu u myšlenek, mají i informace přenášené nervovými vlákny fyzikální vlastnosti. V případě správné funkce jsou tyto informace levotočivé, mají záporný náboj se správnou fázovou rychlostí a jsou harmonizovány. Na takové informace buňky a mozek reagují správně. To odpovídá dobrému zdraví.

V případě nemoci nebo napadení buňky infekcí či toxiny se mění fyzikální vlastnosti buňky a také se změní fyzikální vlastnosti informací, které vychází z buňky do mozku. Nastávají dvě různé situace. V první situaci, v případě, že buňka je napadena infekcí nebo toxiny, se napadení projeví její funkcí, ale neprojeví se na informaci jdoucí do mozku. V druhém případě se vlivem napadení buňky změní také fyzikální vlastnosti informací postupujících do mozku. V tomto případě hovořím o **negativním hlášení buňky** do mozku. Tento pojem je velmi významný. Ukazuje, zda buňka, tkáň nebo orgán svou nemocí ovlivňuje jiné oblasti v těle.

Uvedených negativních nervových hlášení je možné s výhodou použít při diagnostice. Pomocí toho lze odhalit vzájemné souvislosti v nemocném těle. Velmi často se vyskytuje nějaký problém, který se svými důsledky projevuje na těle, je pacientem vnímán a lékařsky je diagnostikovatelný. Původ těchto projevů však plyne z onemocnění jiné části těla.

V čem spočívá výhoda sledovat stav nervových signálů? Představte si, že zjistíte zhoršenou činnost např. žaludku. Testujete přítomnost infekcí, úroveň prokrvení žaludečních stěn, odvod tekutin lymfatickými cévami, kyselost žaludku apod. Všechny zjišťované parametry jsou pořádku a úroveň energie žaludku je výrazně snížena. V tomto případě je vhodné zjistit stav řídicích nervových signálů z mozku, který můžeme vyjádřit v procentech správného stavu. Při poklesu je zřejmé, že snížená funkce žaludku je způsobena nesprávným řízením z mozku, a proto je dobré zkontrolovat i stav sympatiku a parasympatiku. V případě špatného řízení je nutné hledat, ze které části těla hlášení pochází a odkud pramení takový zhoršený stav. Může to být z mozku, od nesprávně fungujících orgánů nebo jiných částí těla. Většinou bývají infekcí zasaženy nervy a jejich okolí, nebo je zvýšená úroveň toxických látek v nervech a jejich okolí. Velmi často je zhoršen sympatikus, přičemž parasympatikus je v dobrém stavu. Bývá to důsledek znečištění nervových ganglií na zádech kolem páteře. Hledání cesty špatných nervových hlášení bývá složité a může vést přes několik orgánů nebo částí těla. Je možné také postupovat opačně a to sledováním stavu nervových hlášení od postiženého orgánu k mozku a zjišťováním, jakou část lidského těla zhoršený stav orgánu vyvolává. Opět je možné najít složitou cestu přes několik orgánů.

Tímto způsobem je možné nalézt velmi vzdálené původce nemoci a je otázkou zkušeností léčitele rozplést vzájemné souvislosti a návaznosti. Pro mě je tento způsob jednou z významných diagnostických možností vedoucích k rychlé a přesnější diagnostice nemoci.

Příkladem (dosti častým) je např. lékařská diagnóza u jednoho pacienta nazvaná Dilatační tachymetrie s fibrilací síní a arytmií. Pacient má kardiostimulátor. Moje diagnóza byla následující: vnímám nízký výkon srdce (50%) a při zátěži klesá na 20%. Také perikard, obě srdeční chlopně a nervové řízení srdce (v oblasti sinusu) mají problém. Do srdce jde silné negativní nervové hlášení, které to všechno způsobuje. Bude-li nervové hlášení v pořádku,

činnost srdce se upraví. Hlášení vychází od ledvin, které sice filtrují krev dobře, ale špatně pracují. Celkově vnímám 10% funkci ledvin. Tento stav pramení od dvou problémů. Jedním je velké množství vivianitu ($\text{Fe}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot 8(\text{H}_2\text{O})$) v ledvinách a v jejich okolí. Druhý problém vzniká díky autoimunitní reakci organismu na buňky začátku tenkého střeva. Tenké střevo má problém v přítomnosti toxických látek v jeho buňkách.

V uvedeném případě není možné jiným (lékařským) způsobem propojit zhoršenou funkci ledvin, která se na vyšetření krve a moči neprojeví, s činností srdce. V tom případě léčení srdečních potíží lékaři není účinné a je zbytečné.

Jednou večer mi volala paní R. telefonem a ztěžovala si na píchání u srdce, které se dost často objevovalo po celý den. Využil jsem diagnostiku nervových hlášení následovně. Zjistil jsem sníženou funkci obalu srdce. Srdce, cévy, prokrvení srdce, lymfatické dráhy a uzliny v okolí srdce a nervy a nervová zakončení byly v pořádku. Problém byl na srdečním obalu. První otázka směřuje k vyloučení původu nemoci. Postupně kladu otázky, co se stane, když odstraním infekce, toxické látky, zajistím dostatečné prokrvení, opravím lymfu pro srdeční obal, opravím nervové hlášení. Kladná odpověď směřuje k opravení nervového hlášení. Kyvadlem zjišťuji stav nervového hlášení (myšleno do srdečního obalu). Bylo na 20 dílcích stupnice, přičemž výchylka 50 dílků je správný stav nervového hlášení. Postupně se ptám, co se stane, když se opraví nervové hlášení z hlavy, krku, hrudi, břicha, pánve a končetin. Takto rychle rozliším oblast původu nervového hlášení. Problém byl v břichu. Dalšími otázkami rozliším oblast, odkud nervové hlášení pochází. Dospěl jsem ke druhému kostrčnímu obratli a to v kosti obratle. Podobnými otázkami chci vyloučit vliv infekcí, toxinů, prokrvení, lymfy a nervových hlášení z jiných míst. Opět jsem diagnostikoval vliv nervového hlášení pocházející z kostí pátého hrudního obratle. Vyloučil jsem infekce, toxiny aj. a dospěl jsem k velkému obsahu toxinů v DNA v buňkách kosti pátého hrudního obratle. Dál mě to již nevedlo a tak jsem přistoupil k detoxikaci. Použil jsem synchronizovaný dvou-spektrální mentální impuls aplikovaný do DNA v kosti 5tého hrudního obratle. Druhým krokem byla aplikace synchronizovaného dvou-spektrálního mentálního pulzu do buněk kostí TH5, který má jiné spektrum a ovlivňuje čištění vnitřku buňky. Třetím krokem bylo mentální vytlačování toxinů z mezibuněčného prostoru ven do lymfatického systému. Potom jsem jen zkontroloval funkci srdečního obalu a vyslechl z úst paní R. reakci na léčení. Do několika málo minut píchání ustalo a projevilo se to také na zlepšení pocitu v hlavě.

Jiný příklad je z oblasti gynekologie. Mladí manželé za mnou přišli s tím, že se jim nedaří založit rodinu. Lékařská vyšetření zkonstatovala sníženou, ale hraniční, funkci spermií i jejich pohyblivost. Závěr lékařů zněl využít možnost umělého oplodnění. Zjistil jsem úroveň psychického klidu 70% u obou partnerů. Kvalita spermií byla 50% a jejich pohyblivost 40%. S těmito hodnotami by přirozené oplodnění mohlo proběhnout.

Jiná situace byla u mladé paní. Kvalita vajíček z obou vaječníků byla 10%, funkce vaječníků 20%, dělohy 40% a děložního čípku 5%. S těmito hodnotami přirozené i umělé oplodnění nemůže mít úspěch. Zároveň zdravotní stav štítné žlázy a žlučníku byl snížen na 65%. V diagnostice jsem dále sledoval nervová hlášení z nervového systému. Hlášení do obou vaječníků bylo zhoršené. Vyléčením buněk nervového systému se hlášení nemění, a proto jsem pokračoval v diagnostice. Vyléčením žlučníku se změnil zdravotní stav ženských orgánů i štítné žlázy. Při změnách stavu zdravotního stavu štítné žlázy se nevyлéčí ani žlučník, ani ženské orgány. Při podrobnější prohlídce žlučníku bylo zřejmé, že se na jeho buňkách projevují získané zátěže plynoucí od jejího nevlastního otce ve formě negativních záznamů na buňkách. Terapie spočívala v detoxikaci enzymů v okolí DNA a RNA (slouží k přepisu genetické informace) v jádrech buněk s negativním záznamem. Současně bylo nutné provést detoxikaci endoplasmatických retikulí v nemocných buňkách. Doba diagnostiky byla kolem 10 minut, ale terapie probíhá velmi pomalu a bylo možné její první fázi udělat za 20 minut. Další terapeutický krok byl proveden za týden.

V případě zjištění negativního nervového hlášení z nějaké oblasti těla je třeba najít původ tohoto hlášení. Většinou lze najít jen jedno místo na těle. V některých případech je možné, že na orgán působí více nervových hlášení. V tom případě je nutné prozkoumat všechna tato hlášení a ověřit vzájemnou souvislost. Ta spočívá v tom, že nějaká oblast těla vydává negativní nervové hlášení a sama je ovlivněna hlášením z jiného místa v těle. V takových případech může nastat složitá síť nervových hlášení vzájemně vázaných a souvisejících. Takové případy nastávají výjimečně. Pomocí těchto nervových hlášení je možné nalézt pravý původ nemoci.

Při nalezení oblasti vytvářející hlášení přičemž sama není jiným hlášením ovlivněna, je třeba hledat původ hlášení. Ten často spočívá v přítomnosti infekcí a toxických látek v buňkách, v místním zánětu případně v jiném postižení. Je nutné si uvědomit, že infekce a toxické látky je možné nalézt nejenom v buňce (v cytoplasmě), ale i v buněčném jádře až na úrovni jaderné DNA a také v mitochondriích a mitochondriální DNA. Podle oblasti přítomnosti těchto látek je nutné volit vhodnou terapii pro odstranění těchto látek. Ve většině případů je vhodná a účinná terapie interferenčním polem.

Pomocí nervových hlášení je možné diagnostikovat např. původ nervového dráždění. V případě dráždění nervů je možné ptát se, jaké negativní nervové hlášení tento problém způsobuje a jak je silné. Je-li nějaké, lze najít, odkud přichází.

Sledování informací na nervových vláknech

Další skupinou diagnostických postupů je mírně modifikovaný způsob metody nervových hlášení. Jedná se o sledování vlastností informací probíhajících po nervových vláknech. Jejich cílem je řídit činnost jednotlivých částí těla. Např. mozek prostřednictvím nervových informací ovládá

činnost srdce. Informací je větší množství, přičemž každá informace má přiřazenou funkci. V srdci existuje tzv. sinus, což je oblast pro řízení svalu srdečních svalů ve správném rytmu, koordinace činnosti svalů, chlopní a mnoha dalších částí. Po nervových vláknech srdce komunikuje s mozkem a vzájemně si předávají informace. Fyzikální vlastnosti informací jsou podobné jako u vlastností buněk. V případě poruchy, nemoci nebo jiného poškození dojde ke změně vlastností některých informací. Takové negativní vlastnosti je možné detekovat. Je možné s nimi pracovat stejně, jako s nervovými hlášeními. Rozdílem však je, že posuzujeme správnost signálů řízení (z mozku) nebo ovládání orgánů, tkání, svalů apod. Při diagnostice se postupuje následovně. Položíme otázku „Jaká je úroveň signálů pro řízení“ té a té oblasti. Řízenou oblastí je místo se sníženou funkcí, např. noha. V případě snížené úrovně řídicích signálů (méně jako 100%) sledujeme signály tak, jak se šíří z mozku a postupně hledáme místo, kde k útlumu signálů dochází. Toto místo podrobíme detailnější diagnostice a hledáme příčinu snížené funkce.

Pro mentální diagnostiku a terapii je důležité, aby všechna nervová vlákna pracovala bez útlumu nervových signálů. Pokud tomu tak není, mentální diagnostika může být nesprávná. Proto v případě pochybností a nelogických výsledků diagnostiky je dobré zkontrolovat průchodnost nervových vláken. To lze jednoduše položením otázky „S jakým útlumem je vidět např. svaly na noze, nebo jinou vzdálenou oblast“. Pokud je útlum menší než 20%, je třeba najít oblast, kde k útlumu dochází a tuto oblast vyléčit. Bez tohoto zásahu není mentální diagnostika na vzdálenost větší než 15 cm správná a vede k falešným výsledkům.

Příkladem použitelnosti tohoto způsobu je mentální diagnostika malého (4letého) pacienta. Jeho problém bylo, že se zabral do hry a nevnímal močový měchýř a počurával se. Stejně tomu bylo i v noci. Kontrola přenosu informací ukázala, že mozek vnímá močový měchýř na 10%. Přesnější diagnostika nervových vláken na páteři ukázala, že v místě obratlů Th5 a Th6 dochází k útlaku nervových vláken. Důvodem je malý obsah vápníku v těchto dvou obratlích a obratel byl měkký. Ostatní obratle měly vápníku dostatek. Vápník z těchto obratlů byl vytlačen přítomností bacilu TBC v buňkách. Mentální odstranění bacilu vedlo k postupnému doplnění vápníku v obratlích (v průběhu několika dní), k jejich zpevnění a objemové normalizaci. Výsledkem bylo odstranění potíží.

Podobným způsobem byla odstraněna špatná funkce obou ledvin způsobená útlakem nervů v páteři. V některých případech je nedostatek vápníku ve většině kostí způsoben nedostatkem fosfátů v krvi, což způsobuje vyplavování vápníku z kostí. V takových případech je nutné použít 10 až 30 tabletek Brutnáku lékařského, který upraví fosfátové hospodářství v těle a vápník se za několik měsíců znovu do kostí dostane. Brutnák lékařský je možné použít i ve formě tinktury nebo čaje.

Diagnostika energetického stavu čaker

Jednou z možností komplexního posouzení zdravotního stavu těla je zjistit energetický stav na všech čakrách. Kolem těla je elektromagnetické pole, jehož zdrojem jsou atomy a buňky lidského těla. Toto pole se skládá z vln pocházející z atomů. Vlny od atomů mají nejvyšší frekvence. Atomy vytvářejí větší celky a ty jsou dány součtem vln od atomů. Frekvence buněk a orgánů jsou nižší. Celkově pole orgánů a tkání je interferenčním elektromagnetickým polem, tak, jak bylo popsáno v předchozích kapitolách. Je výhodné určit relativní měrnou energii interferenčního pole buňky, tkání případně i myšlenky. Protože člověk žije na zemi a v jeho okolí existuje interferenční pole vesmíru, které má určitou energii. Energie každého člověka odpovídá vesmírné energii ve svém okolí. Proto je výhodné zjišťovat násobek relativní měrné energie člověka v porovnání s energií v jeho okolí a to pro různá frekvenční pásma.

V poli člověka je možné nalézt místa, ve kterých dochází ke zfázování vln některých orgánů. V těchto místech je relativní měrná energie vyšší. Těmto místům říkáme čakry. V každé čakře se výrazně projevuje energie jen některých orgánů.

Diagnostika energetického stavu čaker spočívá v určování násobku relativní měrné energie každé čakry. Projdeme postupně všech 7 základních čaker. V případě nižší energie v čakře je potřeba postupně najít problém, který vede ke snížení energie čakry. K tomu lze použít metodu simulace léčení. Tzn., sledujeme energii čakry a simulujeme, co se stane, když bude zdravý ten a ten orgán. Postupně projdeme tělo a najdeme jeden nebo více původců problému, u kterých se nejvíce vzájemná souvislost. Takto postupujeme u všech čaker s menší energií.

Protože mnoho problémů je psychosomatických, je výhodné posoudit energetický stav čaker pro frekvence fyzického těla a pro frekvence univerza. Energetický stav čaker pro frekvence univerza nám ukáže především problémy v oblasti myšlení, psychiky a duchovna. Velmi často může nastat stav, kdy všechny čakry fyzického těla jsou energeticky v pořádku a v oblasti univerza mají nižší energii. A to se jedné i o čakry první až šestou, kde se projevuje především funkce orgánů těla.

V mnohých případech energetický stav čaker může pomoci po mentálním zásahu jako kontrola provedených zásahů a zda v těle ještě nezůstal nějaký problém.

Diagnostika z vesmírného univerza

Ne každý terapeut se umí napojit na vesmírné univerzum. Většinou terapeuti, kteří to umějí, vnímají pacienta vjemy na svém těle, vnímají obraz bioenergetické pole obklopující lidské (i zvířecí) tělo nebo mají jiné vjemy. Všichni si vědomě nebo nevědomě vytvořili způsob napojení na vesmírné univerzum. V případě diagnostiky kyvadlem, je nutné, aby terapeut používal kyvadlo

s nejvyššími kmitočty. Bližší informace jsou uvedeny v kapitole Detekce vlnění. Je však také nutné, aby i terapeut měl dostatečnou energii v oblasti nejvyšších frekvencí. V tomto případě je možné detekovat karmické problémy i psychické bloky na všech tělech člověka a na vesmírném univerzu.

Nesoulad diagnostiky na tělech člověka a na vesmírném univerzu ukazuje ve většině případů na nějaké bloky na těle nebo nervovém systému. Příkladem může být diagnostika jater pacienta. Ve vesmírném univerzu diagnostikujeme energetický stav jater. Je 20%. Na těle pacienta je pak energetický stav jater 85%. Tento rozpor je způsoben jedním psychickým blokem. Takových bloků však může být víc. Pro odstranění těchto bloků je nutné přečíst z pacienta vlnění všech bloků, dále vlnění toxických látek v lymfatických buňkách a v mitochondriích buněk, kde se blok/bloky nacházejí. Dalším krokem terapie je posílat všechna přečtená vlnění zpět, tam kde byly přečteny, a to v invertované formě. Je vhodné zdůraznit, že invertovaná vlnění se posílají do všech těl člověka, a ne jen do vesmírného univerza.

Diagnostika jiných problémů čtením z univerza je možná a bývá přesnější. Je však vhodné zjištění původ nemoci pacienta konfrontovat se zjištěním na těle pacienta. Působení terapeutickým vlněním na vesmírné univerzum pacienta je možné, ale doposud se zdá být méně účinným a stabilním. Naopak správným a účinným působením na tělech pacienta se ve velmi krátké době přeneso na vesmírné univerzum.

Úroveň duchovního klidu

Zdravotní stav člověka není jednoduché popsat několika málo technickými parametry. Je to dáno především komplexností funkce organismu. Mnoho funkčních celků tvoří složité regulační systémy, které jsou v medicíně známy již dlouhou dobu. Příkladem může být udržování kyselosti krve vyjadřovaná jednotkami pH. Nebudu se zabývat detaily funkce a způsobů dosažení velmi přesné rovnováhy kyselosti krve. Důležité je, že každý funkční celek komunikuje s nervovým systémem několika nervovými signály. Mozek vysílá signály, které můžeme nazvat referenčními. Jsou to signály určující stav, do kterého se má funkční systém dostat a udržovat jej. Dalšími důležitými parametry jsou signály pocházející z čidel, které charakterizují funkční stav orgánu nebo tkáně a pomocí nichž dává orgán/tkáň hlášení nervovému systému o svém stavu. Komunikace všech orgánů s nervovým systémem v těle je tedy velmi důležitá. Pro bezchybnou funkci těla je však nutná správná reakce nervového systému. Jak můžeme posoudit funkční stav nervového systému?

V současné době se velmi mnoho mluví a píše o stresech, stavu psychiky člověka, duševní pohodě apod. Již po dlouhou dobu považuji duchovní klid za jeden z nejvýznamnějších předpokladů pro zdraví člověka. Vyjádříme-li tuto významnost v procentech, bude kolem 85%. V tomto parametru se zobrazuje mnoho faktorů, mezi něž mohu namátkou vybrat např. fyzický stav těla, působení nemoci nebo změněné funkce orgánů na nervový

systém, vliv okolního prostředí včetně vlivu společnosti, ve které žijeme, naše splnění či nesplnění cíle a touhy.

Pro rychlé posouzení stavu pacienta jsem si proto zavedl pojem **úroveň duchovního klidu**. Sto procent je pro člověka snad nedosažitelných. Tohoto stavu se mnozí lidé snaží dostat meditací, modlením s kombinací se zdravou stravou. O těchto snahách je psáno v mnohých knihách a není účelem opakovat popis těchto technik. Důvodem je poznatek, že pokud k takovým postupům člověk nedojde sám a nebude si klást pro sebe úkoly vedoucí k dosažení klidu v mysli, nemůže tohoto stavu nikdy dosáhnout. Velmi dobrého uklidnění, aniž se o to mnohdy snaží, dosáhnou cílevědomí lidé, kteří mají vědomě nebo podvědomě vytyčen cíl a ten je jejich nejdůležitější prioritou v jejich snažení. Ostatní činnosti mají malou váhu a nejsou důležité.

Rozeznávám dva důvody sníženého duchovního klidu. Negativní myšlenky, jejich neustálé probírání a důsledky stresových situací jsou nejčastějším důvodem poklesu duchovního klidu. Vznikají negativní záznamy v nervových buňkách a jsou vnímatelné jako psychické toxiny. Tyto záznamy je možné přechodně potlačit mentálním čištěním vnitřních struktur buněk obsahujících negativní záznamy.

Méně častým důvodem snížení duchovního klidu v nervovém systému jsou nervová hlášení pocházející od fyzických nemocí v některých tkáních na těle. Reakce nervového systému způsobuje podvědomé stresy a negativní sekundární nervová hlášení zpět do těla. Sekundární hlášení ovlivňují jiná místa v těle pacienta než ta, ve kterých je fyzická nemoc. Většinou pacient necítí místa původce nemoci, ale vnímá místa sekundární. Ovlivněním původce nemoci se podaří uklidnit i místa se sekundárními hlášeními.

Pacientku bolelo koleno, bylo oteklé a značně bolestivé. Bylo fixováno ortézou a tělo bylo tlumeno náplastmi k utišení bolesti. Otok vznikl po odebrání vzorku tkáně, přičemž pozitivní výsledek potvrdil rakovinu. Lékařská diagnóza byla rakovina kostí v koleně, několik metastáz v plicích, na játrech a ve dvou bederních obratlích. Bylo aplikováno ozařování kolena, chemoterapie a tlumení bolesti léky. Bez velkých detailů, pacientka po dávkách chemoterapie nemohla jíst, hubla, a psychicky byla ve velmi špatném stavu. Trpěla bolestmi s vidinou amputace nohy. Od lékařské péče získala odklad další léčby na regeneraci těla. Moje diagnóza potvrdila rakovinu ve všech lékařsky zjištěných místech. Postup mentální léčby jsem zaměřil na zvýšení psychického klidu v nervovém systému a ovlivnění všech míst s rakovinou. V dalších sezeních byl neustále znovu ovlivňován psychický neklid, infekce v kostech kolena i páteře a stěny cév v mozku i na těle. Výsledkem bylo, že buňky všech oblastí nevykazovaly kritéria rakoviny, hubnutí se zastavilo, ale chuť na jídlo nebyla, noha od kolene dolů ztratila otok a objevovaly se bolesti druhé nohy a bederní páteře způsobené odlehčováním nemocné nohy z důvodu nesouměrného zatěžování pánve. Výsledek léčení nebyl valný, a proto jsem přizval ke společné diagnostice kolegyni se schopností transformovat vlnění nemocného těla do vnitřních obrazů. Společná diagnostika probíhala vždy tak, že

já jsem byl u pacientky a kolegyně byla na telefonu. Společná diagnostika odhalila několik směrů nervových hlášení, způsobujících výrazný pokles psychického klidu v nervovém systému. Směřovaly na malé místo na mozečku, na příštítná tělíška, na kosti v kostrční oblasti a patní kost. Ve všech místech byla nalezena velmi malá místa s nekontrolovatelným bujením. V oblasti nad česčkou byl silný infekční zánět s kyselostí tkáně $\text{pH} = 2$. Kromě toho nad kolenem byla dvě malá místa s nefunkční lymfatickou drahou. Tato místa obnovila svou funkci po léčení kostrční oblasti. Po ovlivnění všech míst došlo k odstranění všech negativních nervových hlášení a již druhý den pacientka cítila výraznou úlevu a léčení se urychlilo. Toto je příklad vzniku duchovního neklidu v nervovém systému vzniklého od nemocných míst na těle, které nebyly nijak pociťovány.

Optimální úroveň duchovního klidu u zdravého člověka je větší než 75%. Pod touto hranicí se u lidí objevují různé nemoci a problémy. Tento parametr mohu s výhodou použít k základnímu určení oblasti původu nemoci. Mohu jej zároveň kombinovat se zdravotním stavem orgánů. Ve skutečnosti to vypadá tak, že stanovím úroveň duchovního klidu pacienta a pak se ptám, co se stane, když vyléčím ten a ten systém, orgán nebo buňky v těle. Pokud se úroveň klidu zvýší, hledám v tomto směru dál. Takto projdu mnoho možností a většinou najdu nejdůležitější oblasti, které je třeba nejdříve léčit.

Pacientka J. měla různé, střídající se potíže. Jednou to byly bolesti zubů, za pár dní přešly v průjem a jindy přešly v silné bolesti v oblasti žeber apod. Většinou vždy pomohlo psychické uklidnění mnou nebo jiným způsobem. Jednalo se o osobu těžko komunikující s okolím, vnímající jen to, co rezonovalo s její představou a s neschopností vyslechnout a posoudit názory jiných lidí. Úroveň duchovního klidu byla 35%. Zdravotní stav celého těla byl 55% a na otázku, kolik bude, bude-li nervový systém v pořádku, jsem dostal odpověď, že bude 100%. Úroveň duchovního klidu se při uzdravení fyzického těla zvýší jen na 50% a při odstranění všech možných zátěží organismu vzroste na 65%. Dokážeme-li však detoxikovat enzymy v buněčných jádrech, ze kterých se vytváří nové buňky těla, vzroste úroveň duchovního klidu na 87%. Tato analýza ukazuje, že je třeba zajistit čistotu buněk a jejich jader, tzn. omlazení buněk a nalézt cesty jak toho dosáhnout.

Diagnostika duchovních bloků různého původu

Co jsou to duchovní, karmické bloky nebo bloky z minulých životů? Nejprve vyjděme z vlastností myšlenek. Pozitivní myšlenky, které působí na člověka dobře a které jsou příznivé pro Zemi, mají levotočivou rotaci a záporný náboj. Podle posledních poznání levotočivost a náboj buňky spolu úzce souvisí. Je to dáno strukturou hmoty, vazbami mezi atomy a směry spinů elektronů a jader. Důležité však je, že buňky zdravého člověka jsou levotočivé a mají záporný náboj (hodnoceno kyvadlem). V případech infekcí nebo toxinů v buňkách se mění náboj buněk a stává se kladnějším. Podle tohoto náboje je možné provádět diagnostiku stavu buněk.

Pozitivní myšlenky mající záporný náboj jsou v mozku člověka uchovány v některých nervových buňkách případně synapsích mezi nervovými buňkami. Taková myšlenka nemění náboj buňky a buňka pracuje správně. Okolí buňky, jako jsou cévy, jejich stěny, lymfatické buňky a dráhy a mezibuněčný prostor pozitivní myšlenkou nemění svůj náboj. Fyziologické procesy v buňce probíhají dobře a nevzniká nemoc.

Negativní myšlenky jsou ty, které nepříznivě ovlivňují člověka i Zemi. Do této skupiny patří zloba, strach, úmyslné poškození jiné osoby nebo i věci, závist, prokletí, manipulace s jinými osobami a mnoho jiných. Negativně také působí nevhodná formulace přání nebo myšlenek, jako třeba obava z něčeho (obávám se, že to pro mne neudělá...), pochybnost o výsledku (mohl bych to zvládnout), strach (mám strach z jeho prudké reakce) a mnoho jiných. Taková negativní přání jsou velmi dobře formulována v knize „Přej a bude Ti dáno“ [3]. Negativní myšlenky mají kladný náboj a ovlivňují náboj nervových buněk, kde jsou zapamatovány. Negativní myšlenky tedy mění náboj nervových buněk a ty budou pracovat špatně. Je to proto, že kladný náboj nervových buněk bude měnit náboje ve svém okolí. Budou se měnit náboje cév, jejich stěn, lymfatických buněk i drah a mezibuněčného prostoru. Takto vznikají **duchovní bloky** v průběhu života pacienta.

Místa s kladným nábojem budou elektrickými silami k sobě přitahovat záporně nabitě částice nacházející se v krvi nebo v mezibuněčném prostoru. V důsledku toho se bude měnit např. náboj buněčných vlasečnic, ve vlasečnicích se budou usazovat toxické látky a zhorší se prokrvení tkání. Podobně tomu bude i s lymfatickými buňkami. Buňky tkání nebudou dobře prokrveny a nebudou se řádně čistit. Důsledkem toho bude zhoršená funkce buněk. Nejvýraznější efekt bude na nervových buňkách.

Duchovní a karmické bloky nebo bloky z minulých životů způsobují zhoršení stavu hlavně nervových buněk. Špatná funkce nervových buněk má pak za následek zhoršenou funkci v příslušných místech na těle a vzniká nemoc. Ke změně náboje může docházet libovolně i na tkáních a orgánech těla. Tak propukne nemoc.

Pokud si pacient meditací nebo pozitivním myšlením dokáže duchovní bloky odstranit, nemusí dojít k rychlému vyčištění krevních vlasečnic a lymfatických drah. Proto nemoc může po odstranění bloků nějakou dobu pokračovat. Ta doba závisí hlavně na stavu imunitního systému, složení krve a mnoha dalších faktorech.

Bloky z minulých životů, jak název ukazuje, jsou bloky vzniklé z negativních situací v minulých životech. Na buňkách se projevují změnou náboje nebo rotací buněk s uloženými negativními informacemi. Diagnostikovat tyto bloky je možné pomocí otázky „Jaká je úroveň bloků z minulého života?“. Odstraňování těchto bloků je možné pomocí metody odpuštění.

Protože negativní informace z minulých životů ovlivňují náboj buněk, tam kde jsou přítomny, je možné sledovat velikost náboje v místech bloků. To je možné zjistit pomocí otázky „Jaký je náboj buněk s uchovanou

informací z minulých životů?“. Snížení náboje bývá způsobeno několika situacemi nesoucími informace z minulých životů. Odstraňování těchto bloků se provádí metodou odpouštění a to pro každou situaci zvlášť.

Karmické bloky jsou podobné, jako duchovní bloky, ale vznikly v minulosti a do současnosti se přenesly geneticky z předchozích pokolení. Jejich působení je však stejné.

Mentální diagnostika duchovních a karmických bloků je zjistitelná pomocí odpovědi na otázky: „Jaká je úroveň duchovního/karmického bloku?“, „Jaká je úroveň dalšího duchovního/karmického bloku?“ apod. Výsledkem je procento úrovně bloku. Silný blok má úroveň 100%, slabší 50% apod. Takto lze nalézt duchovní a karmické bloky na vybraných částech těla. Vybranou část těla je třeba definovat předem nebo přímo v otázce.

Prospěšné je hovořit s pacientem a snažit se zjistit výrazné negativní situace v jeho životě včetně zařazení do časové osy. Je vhodné rozlišit, v jakém čase bloky vznikly (bloky v čase) nebo v jakých tělech pacienta se bloky nacházejí (bloky v tělech). Při odstraňování těchto bloků to může být důležité.

Rezonanční a maximální frekvence buněk

Správný funkční stav buněk je možné také diagnostikovat podle rezonanční frekvence buňky nebo podle maximální frekvence buňky. Rezonanční frekvence buňky je střední kmitočet vlnění buňky. Zdravá buňka má rezonanční frekvenci v malém frekvenčním rozsahu kolem kmitočtu 10^{31} Hz. Každá změna této frekvence znamená zhoršenou funkci buňky, způsobenou ve většině případů přítomností infekcí nebo toxických látek uvnitř buňky nebo na jejích vnitřních strukturách včetně jaderné i mitochondriální DNA.

Technika stanovení rezonanční frekvence buněk je vhodná pro diagnostiku kromě buněk nervového systému i pro diagnostiku rakovinných buněk. Rakovinné buňky mají rezonanční frekvence $10^{9,36}$ Hz. Kromě jiného mají rakovinné buňky vyšší obsah cukru, jiný náboj a rotaci. Pozor! Buňky napadené chlamydiemi, nebo boreliovými toxiny mají rezonanční frekvence velmi blízko frekvencím rakovinných buněk.

V případě, že má pacient rakovinu krve, je to diagnostikovatelné podle rezonanční frekvence krve, která je $10^{15,7}$ Hz. V tom případě je třeba najít rakovinné buňky v kostní dřeni. Je třeba projít kosti v těle pacienta. Zvláště hrudní kost a kosti noh, rukou a další.

Diagnostika maximální frekvence buněk člověka je důležitá především u terapeuta. Pokud terapeut má v oblasti limitních frekvencí dostatečnou energii, je tzv. napojen na vesmírné univerzum, získává intuitivní informace, případně je schopen správně diagnostikovat duchovní a karmické bloky pacienta. Pokud takové vlastnosti nemá, je diagnostika nesprávná, nebo uvedené bloky nevnímá. Běžný člověk v případě, že má dostatečnou energii v oblasti maximálních frekvencí, je schopen získávat informace z vesmírného univerza. Projevuje se to hlavně zajímavými nápady, intuitivními reakcemi

a přijímáním zajímavých informací. U vědců to např. souvisí s dobrými nebo optimálními nápady při řešení nějakého problému, kterým se vědec delší dobu zabývá. Dítě se většinou narodí s příznivými vlastnostmi a vysokými frekvencemi buněk. Postupem času se setkává s mnohými negativními myšlenkami, situacemi a žije v negativním prostředí. Z toho důvodů se postupně mění k horšímu jeho nervový systém a mentální tělo, maximální frekvence se snižují a v dospělosti takové dítě přichází o intuitivní vjemy. Je to škoda. Cestou z těchto stavů je hlavně pozitivní myšlení a různé meditační techniky.

Pro rozlišení nemocí nervového systému je vhodné mentálně určit všechny rezonanční frekvence buněk nervového systému. Podle jejich velikosti je možné rozlišit zdravé buňky od např. buněk epileptických apod. Další podrobnosti jsou uvedeny v kapitole Diagnostika nemocí nervového systému.

Diagnostika nemocí nervového systému

Každá nemoc má svůj původ. Nejpravděpodobnějším důvodem chorob je zanesení lidského organismu toxiny a infekcemi různého druhu, který imunitní systém nezvládne odstranit. Jedním z důvodů snížené schopnosti imunitního systému je napadení jeho některých částí a změna jejich funkce.

Nemoci nervového systému je možné rozlišit podle rezonanční frekvence nemocných buněk (celých buněk), která se liší od frekvence buněk zdravých. Rezananční frekvence buňky je střední frekvence vlnění buňky. Buňka se skládá z velkého množství dílčích částí (jádro, mitochondrie, cytoplazma, buňčná membrána). Každá z těchto částí má svoji rezonanční frekvenci a také amplitudu (energii). Rezananční frekvence buňky je potom součet vlnění jednotlivých částí. Je to frekvence souboru vlnění, která souvisí s dílčími frekvencemi a také s amplitudami jednotlivých vlnění. Diagnostika pomocí rezonančních frekvencí je zajímavá a jednoduchá. Kromě toho je možné posuzovat rotaci buněk jako celku a náboj buněk. Rotace odpovídající číslu (na 100 dílkové stupnici) 50 je neutrální a 0 je levotočivá (pro živé buňky optimální) a 100 je pravotočivá (pro živé buňky nevhodná). Náboj 50 (na 100 dílkové stupnici) odpovídá nulovému celkovému náboji, 0 je kladný náboj (pro živé buňky nevhodný) a 100 je záporný náboj (pro živé buňky vhodný).

Původem vybraných nemocí nervového systému jsou toxické látky, paraziti a jiné infekce, které se nacházejí v různých částech buňky a mimo ni. Velmi důležité jsou i patologické bílkoviny usazující se v nervovém systému a způsobující např. deprese, schizofrenii a jiné nemoci. Je důležité zjistit, ve které části buňky se tyto částice nachází a působit na ně a odstranit je. Působení a odstranění spočívá např. v mentální rezonanční léčbě. Jejím principem je mentální vytvoření vlnění se spektrem, odpovídajícím cizím látkám v nervových buňkách, otočení fáze všech vlnění o 180° a zpětné působení na buňky v těle. Správné spektrum cizích látek se odečte z části buňky, kde se nachází. Tato terapie se několikrát (až 5x) opakuje s denním odstupem. Výsledky jsou velmi dobré.

Tabulka 2 Rozsah rezonančních frekvencí buněk při nervových chorobách

Diagnóza	Rezonanční frekvence buněk (10 ⁶ Hz)		
	střední hodnota	minimum	maximum
Zdravá buňka	31,46	30,40	33,15
Alzheimerova choroba	27,26	24,85	29,77
Dětská mozková obrna	26,73	25,05	28,91
Schizofrenie	25,23	24,05	26,97
Huntingtonova choroba	23,79	21,14	26,74
Parkinsonova choroba	23,06	19,93	24,57
Epilepsie	18,78	17,28	20,03
Roztroušená skleróza	14,23	11,42	15,02
Rakovina	9,36	7,05	10,66
Rakovina krve	15,70	14,19	16,60

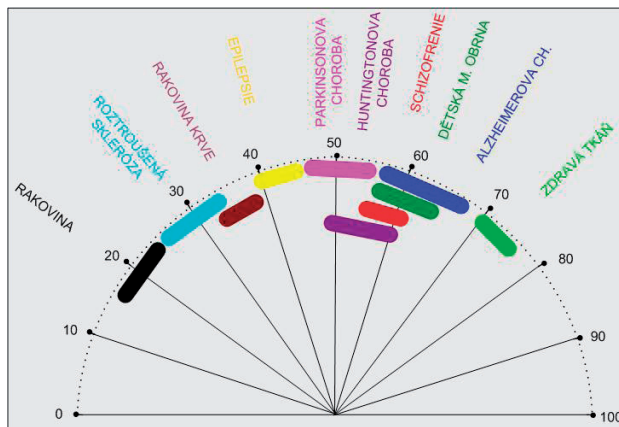
Rezonanční frekvence buněk mohou, podle konstituce každého člověka, být v určitém frekvenčním rozsahu. U některých chorob se rozsahy rezonančních frekvencí překrývají. Přehledně jsou rozsahy uvedeny v Tab. 2. Pro práci s kyvadlem je výhodnější rozsahy rezonančních frekvencí znázornit na diagnostickém vějíři, který je uveden na obr. 6.

Překrývání rezonančních frekvencí může také znamenat, že v buňkách jsou přítomny toxické látky a jejich projev je různý a odpovídá odlišným nervovým nemocem.

Mentální diagnostika probíhá následovně:

- začínáme s otázkou „Jaká je rezonanční frekvence zdravých buněk“?
- další otázkou je „Jaká je jiná rezonanční frekvence nervových buněk“?
- dále se opakuje předchozí otázka, až kyvadlo neukazuje jinou rezonanční frekvenci.

Odpověď na otázky dostaneme podle výkyvu kyvadla nad stupnicí podle obr. 6. Záleží však na citlivosti terapeuta, kolik nemocných buněk je schopen diagnostikovat.

Obr. 6 Diagnostický vějíř pro určení nervových nemocí.
Rezonanční kmitočty buněk jsou 10⁶ Hz

Skenování

V případě, že terapeut nemá jistotu správné diagnostiky, je možné použít tzv. skenování. Nejistota správné diagnostiky tkví v nelogických dílčích závěrech nebo v nejistotě odpovědi kyvadlem. Při skenování můžeme hledat např. ložisko zánětu, zapouzdřenou infekci, lokální obsah vápníku a jiných prvků v těle, kyselost tkání, lokální teplotu tkáně, krevní i nitrolebeční tlak, úroveň prokrvení tkání a mnoho jiných vlastností.

Skenování probíhá následovně. Zvolím si vlastnost, kterou budu sledovat. Např. lymskou boreliózu. Myšlenky terapeuta se soustředí na signály nebo spektrum boreliózy. Rukou zvolím rovinu, ve které hledám měrnou úroveň boreliózy. Zvolím ji např. horizontálně. Postupně procházím tělo, skenuji, a kyvadlem sleduji hladinu měrné velikosti boreliózy. Takto projdu svisle celé tělo. Pokud se v těle nachází ložisko boreliózy, dostanu odpověď pomocí reakce kyvadla. Podobný postup používám i v obou dalších rovinách. Takto je možné najít a přesně lokalizovat ložisko boreliózy. Podobně je to i s lokalizováním jiných vlastností těla.

Časová diagnostika

Při analýze akutních stavů je možné použít časovou diagnostiku. Ta spočívá v tom, že terapeut je schopen se mentálně vrátit v čase a diagnostikovat pacientův stav v době před, v průběhu a po určité události. Je to jednoduché a v mnohých případech velmi účinné. Prakticky je možné časovou diagnostiku provést následovně. Terapeut sleduje energetický stav orgánu v přítomném okamžiku. Myšlenkově definuje čas, ve kterém chce provést diagnostiku. Dále provádí klasickým způsobem diagnózu. Je také možné stanovit, jak bude vypadat stav pacienta za nějakou dobu. Takto lze zjistit, jak účinný byl léčebný zásah, případně zda bude nutné opakovat terapii.

Jiným problémem je, stanovit souslednost změn v organismu při nějaké prudké reakci pacienta nebo např. při srdečním infarktu. Je možné provést analýzu postupných změn, ke kterým docházelo.

Příkladem může být sledování změn v pacientovi, který měl v noci problém se špatným prokrvením hlavy, závratěmi a reakcí na žaludku. Provedená časová analýza ukázala následující souslednost.

Problém: V určitém časovém okamžiku nastaly následující problémy:

- Snížila se hladina hormonu z hypofýzy (4:30 hod)
- Vytvořilo se negativní pole na pacientovi (4:25 hod)
- Snížila se funkce podvědomí (4:25 hod)
- Vzrostla hladina histaminu (4:20 hod)
- Zhoršila se činnost plicních sklípků (4:05 hod)
- Snížil se obsah O_2 v krvi (3:45 hod)
- Změnil se náboj krve (3:30 hod)
- Snížila se funkce kostní dřeně (3:25 hod)

- Zhoršil se průtok krve P. lopatkou (3:15 hod)
- Snížila se vlastnost T-lymfocytů (3:10 hod)

Diagnostika: Spočívá ve stanovení časové souslednosti problémů.

Původ: Zhoršená vlastnost T-lymfocytů vlivem toxických látek v kostní dřeni.

Terapie: působením interferenčním polem na kostní dřev a provedení její detoxikace.

Po léčbě je vhodné provést kontrolu mentálního působení a ptát se na energetický (funkční) stav léčených částí. Po léčení je většinou viditelná změna ukazující momentální změněný stav nebo stav, který nastane po uplynutí krátké doby. Potom je důležité za několik dní zkontrolovat stav pacienta popřípadě pokračovat v mentálním působení. V těžších případech bývá působení každodenní.

Velmi často je možné pro diagnostiku využít i orgánové hodiny. Je obvyklé, že jistý nemocný orgán nebo orgán se sníženou funkcí, je-li zatížen zvýšenou činností, vytváří nervová hlášení a ta ovlivňují funkci jiných orgánů. Velmi často se pacient budí v noci mezi 1 a 3 hodinou. Podle orgánových hodin se jedná o funkci jater. Proto je možné diagnostiku začít od jater. Je však nutné rozlišit, je-li problém v játrech, nebo někde jinde na těle.

Konfrontace s jiným léčitelem

Použitelnou skupinou diagnostických postupů a v některých případech rychlejší způsob diagnostiky je telefonická konfrontace s osobou, léčitelem, která po přechodu do jiného typu vnímání vidí, kde se základní problém nachází a s čím souvisí. Vjem se projevuje především barvami, různými obrazy a kanály ukazujícími na souvislosti. Je to podobné jako sledování tomografických obrazů v přítomném čase s možností přiblížit si a zvětšit část těla a podívat se do ní podrobněji. Úkolem terapeuta potom je s využitím informačních polí posoudit vjem, stanovit příčinu problému případně ji na těle dohledat a působit na ni. Kontrolou je vizuální sledování prováděného mentálního působení a změněný stav tkání a orgánů. Významné jsou doplňující otázky, které si neustále terapeut a léčitel kladou, a na které dostávají odpovědi. Vzájemnou konfrontací tak je možné pomoci pacientovi překonat jeho problém. Tento způsob je vhodné používat ve velmi těžkých a zapeklitých případech.

Prosila mě jedna známá o léčení paní H., která byla kamarádkou její známé. Paní H. ležela v jedné moravské nemocnici v umělém spánku s teplotou 38,5°C a měla diagnostikovaný vir H1N1 (prasečí chřipku) a silný zápal plic. Jedinou další informací bylo, že mívala mírné astmatické potíže. V tomto případě jsem se s ní mentálně zkontaktoval. Později mě rodina poslala i fotografii. Zjistil jsem její teplotu. Byla 38,8°C. Zdravotní stav plic byl 20%, jejich kyselost byla 4.2 pH. Už tato zjištění ukazují na zápal plic. Infekce H1N1 byla v krvi, lymfatických drahách, a prakticky v celém těle. Imunitní

systém pro odstranění infekce v plicích pracoval na 20% a pro odstranění H1N1 10%. Při sledování funkce imunity na infekci v plicích jsem se zeptal: co se stane při odstranění viru H1N1. Odpověď byla, že funkce imunitního systému pro plíce se zvýší až na 90%. Naopak ne. Zároveň jsem stanovil zhoršenou čistící a vylučovací funkci ledvin (na 50%), jater (na 65%), střev (na 60%), sleziny (na 70%) a plic (na 40%). Kromě plic se potlačením viru H1N1 tyto funkce normalizují. U plic je nutné ještě potlačit streptokokovou infekci v plicích. Výkon srdce byl 100%. V této fázi bylo nejdůležitější co nejvíce potlačit infekce a tím ovlivnit zápal plic. Tím se sníží teplota a imunitní systém začne pracovat. Další postup určím až druhý den. Po diagnostice jsem interferenčními poli ovlivnil vir H1N1 a streptokoky v plicích a na pohrudnici. Další den jsem diagnostikoval vir H1N1 v ledvinách (měrná velikost byla 40%), v lymfatických drahách, játrech (12%), pohrudnice, plíce a průdušky (20%). Ve sliznicích plic a průdušek byla kyselost 6 pH. Teplota ráno 37 °C a odpoledne 37,5 °C. Nezjistil jsem žádné nervové hlášení do sledovaných orgánů a tkání. Znamenalo to zlepšení především zápalu plic. Opakovat jsem stejný zásah, jako den předtím.

Čtvrtý den kolem poledne se podle zpráv z nemocnice zvýšila teplota na 39 °C a lékaři paní H. začali probouzet z umělého spánku. Problém se mi jevil v ledvinách a nadledvinkách, kde se stále objevoval vir H1N1. Zapůsobil jsem na infekci. Večer téhož dne jsem viděl velkou měrnou velikost viru v oblasti mezi plicemi a páteří, přičemž teplota těla byla 37,6 °C (podle mého měření). Bylo to lokální místo s virem, kde se také projevovala kyselost přibližně 5 pH. V plicích zánět nebyl a kyselost byla normální. Zapůsobil jsem na infekci a čekal na další zprávy od rodiny.

I přes malou viru v léčitelsví ze strany rodiny jsem se od maminky paní H. dozvěděl, že paní H. před mojí první diagnostikou byla 20 dní v umělém spánku s diagnostikovaným virem H1N1 a zápal plic. Za 5 dní po mém prvním působení ji lékaři probouzel a stav paní H. se den ode dne zlepšoval. Teploty poklesly, zápal plic pominul a obávané viry ustoupily. Další působení nebylo potřeba už jen z důvodu malé viry v mentální působení.

Přišel za mnou nešťastný tatínek devítiletého kluka, který tou dobou byl v péči lékařů. Měl diagnostikovanou zvýšenou hladinu cukru v krvi, a velní špatnou činnost slinivky břišní. Postup diagnózy byl následující. Stav nervového systému byl 40%. Proto jsem nejprve přistoupil na odstraňování zátěží všech typů podle postupu uvedeném v příslušné kapitole. Po tomto kroku bylo možné provádět další diagnostiku. Funkce slinivky byla kolem 5%, hladina cukru v krvi 14 mmol/l, i přes to, že dostával potřebné dávky inzulinu. Infekce ve slinivce ani v jejím okolí se nevyskytovala a měrná velikost toxických látek byla 20%, což není podstatné množství. Stav ostatních orgánů byl dobrý. Nervové hlášení pro slinivku bylo negativní. Zjišťoval jsem, odkud přichází. Většinou se ptám, zda pochází od hlavy, krku, hrudní oblasti, břicha, pánve nebo od končetin. V tomto případě mi vyšla břišní oblast. Dále testuji podrobněji původ negativního hlášení. Probírám jednotlivé části břicha, orgány,

žlázy nebo jednotlivé tkáně. V případě, že nedostávám správnou odpověď, pomáhám si mentálním skenováním. V břišní oblasti si představím rovinu, kterou definuji např. postavením otevřené dlaně a pomalu jí posouvám po břišní oblasti a očekávám reakci charakterizující původce negativního hlášení. Totéž opakuji v rovině kolmé na rovinu první, případně si mohu místo upřesnit rovinou třetí. Takto najdu oblast, ze které toto hlášení pochází. V případě léčeného kluka to vedlo do oblasti žlučovodu v místě napojení na dvanáctník. V tom místě nebyla infekce, ani toxické látky. Projevovала se nízká energie mitochondrií v buňkách žlučovodu. Po hledání ve vnitřních strukturách buněk jsem vnímal infekci na mitochondrické DNA a v endoplasmatických retikulech v okolí buněčných jader. Na infekci jsem pak působil impulzy s interferenčními poli, které moje mysl vytvářela. Po ukončení této části léčení jsem znovu kontroloval negativní hlášení do slinivky. Ještě se ukazovalo jedno slabší hlášení. Po aplikaci podobného postupu, jako v předchozím hledání, jsem určil původ negativního nervového hlášení. Našel jsem jej ve stěně tlustého střeva a v jeho nejbližším okolí. Po odstranění infekcí v DNA a retikulech v nalezených buňkách se stav slinivky začal podle mé diagnostiky upravovat. Dále jsem čekal na další informace o stavu pacienta.

Za několik dní mi rodiče sdělili stav syna. Hladina cukru v krvi přes noc byla v normě a přes den byla vyšší a kolísala v rozsahu 6–10 mmol/l a chlapec dostával inzulin podle výsledků měření. Chlapec s rodiči za mnou přišel osobně a mohl jsem jej diagnostikovat na velmi malou vzdálenost. Stejným způsobem, jako v předchozím případě jsem opakoval diagnostiku. Výsledek se mnoho nelišil a mentální terapii bylo nutné opakovat.

Za týden jsem hoča opět diagnostikoval. Zdravotní stav slinivky břišní byl na 40% a dávkami inzulinu se cukr držel na hladině 5,5 až 6,5 mmol/l. Pokles funkce slinivky mě přes nervová hlášení vedl na páteř do oblasti obratlů Th 7 a L1. Další hlášení již nebylo a oblasti po předchozí mentální terapii již vykazovaly normální funkčnost. Jmenované obratle měly hladinu vápníku 20%, jejich prokrvení bylo 50%, funkce lymfatických drah a uzlin byla 80%. Dedukcí a postupným vyloučením vzájemných vlivů jsem označil dva původce chlapcových potíží. Jednou z nich byla špatná funkce lymfy, projevující se změnou rezonančního kmitočtu lymfatických buněk. Projev zhoubné změny v buňkách zhoršil prokrvování obratlů a špatný odtok zplodin z buněk, buňky se nečistily a již v této fázi ovlivňovaly usazování vápníků v obratlích, i přes to, že v krvi nebyl pokles vápníku, hořčíku ani železa. Obratle se stávaly měkkými a utlačovaly nervová vlákna, což se projevilo nařízením slinivky břišní se všemi současnými projevy. Terapie spočívala v ovlivnění infekce v DNA lymfatických buněk ve zmíněných obratlích. K rychlé změně zdravotního stavu došlo náhle po lyžování. Předpokládám, že tím došlo k zatížení těchto obratlů, k jejich stlačení a nemoc se projevila. Po tomto zásahu se stav slinivky zvýšil na 65%. Tento pokles jsem diagnostikoval jako genetické zatížení. Jeho otec trpí cukrovkou také. Terapie spočívala v nalezení dvou interferenčních polí způsobujících porušení genetické struktury v buňkách a jejich aplikaci do DNA v buňkách. Druhá dvě interferenční pole postupně

aplikovaná na DNA buněk v uvedených obratlích měla za následek opravené sestavení DNA struktury a zlepšenou činnost lymfatických drah v obratlích a zlepšení funkce slinivky.

Individuálnost mentální diagnostiky

Postup mentální diagnostiky je vždy individuální a není možné očekávat jednoduchý návod, jak postupovat. Jsou používány jednotlivé diagnostické postupy a ty jsou podle stavu pacienta různě kombinovány. Postup je možné přirovnat k detektivnímu pátrání po původci problému. Mentální hledání je přece jenom jednodušší v porovnání s lidskou společností, neboť lidské tělo přece jenom má mnoho zákonitostí a nechová se nahodile a nepředvídatelně jako lidská společnost. Nepředvídatelnost spočívá především v naší neznalosti zákonitostí funkce lidského těla.

Podle mých zkušeností lze sestavit soubor testovacích otázek a potřebných zjištění pro pomoc diagnostice pacienta. Uvádím je seřazené podle důležitosti a jsou jimi:

- Duchovní klid (klid v mysli).
- Zdravotní stav organismu.
- Úroveň karmických a duchovních bloků.
- Duchovní tělo, vědomí, podvědomí, zátěže různých typů.
- Duševní tělo.
- Stav imunitního systému.
- Stav lymfatického systému.
- Schopnost vylučování volných radikálů.
- Vylučování infekcí.
- Vylučování toxinů, jedů.
- Vstřebávání látek, živin a vitamínů.
- Schopnost organismu bojovat se stresovými faktory.
- Schopnost hormonálního systému.
- Stav srdce a cévního systému.
- Metabolismus živočišných tuků a bílkovin.
- Genetické předpoklady a mutace genetického kódu.

Podle získaných odpovědí si udělám obrázek o stavu pacienta a zvážím postup další diagnostiky. Ve většině případů se soustředím na některé problémy a ty nejprve ovlivňuji. Jsou jimi např. zátěže organismu, ať se jedná o rodové a získané zátěže, stresy a různé negativní programy vytvářející negativní záznamy na nervovém systému pacienta. Bez ovlivnění zátěží byvá diagnostika chybná.

Dalšími částmi ovlivňované v první části mentálního léčení jsou schopnost vylučování volných radikálů, schopnost organismu bojovat se stresovými

vými faktory, vstřebávání látek, živin a vitamínů a vylučování toxinů, jedů a infekcí. Ovlivnění těchto funkcí má vliv na činnost celého těla. Z toho důvodu po mentálním ovlivnění uvedených částí počkám den nebo nějaký kratší čas a diagnostikuji pacienta znovu. Za tu dobu se změní stav těla a stává se, že mnoho původních problémů pomine.

Tento diagnostický postup jsem uplatnil i v mnohých jiných případech, když jsem došel k rozporu mezi zdravotním stavem pacienta a mentální diagnostikou.

Při mentální diagnostice pacienta velmi často vycházím z problémů, které on uvádí. Zjišťuji, je-li snížený funkční stav orgánů. Mnohdy je výhodnější zjišťovat energetický stav orgánů (pokles energie). V případě sníženého funkčního stavu orgánu, buněk apod. posuzuji:

- Funkční stav dílčích částí (např. u kolene – chrupavky, menisků, šlach, hlavy a pouzdra kloubu apod.). Stav lze posoudit až na úroveň mitochondriální a jaderné DNA případně jednotlivých chromozomů.
- Jak se změní stav sledované oblasti při léčení jiné části v těle. Lze použít i nervových hlášení.
- Jaká je kyselost v dané oblasti? Je zánět? Zánět se projeví snížením kyselosti v dané oblasti (podle stupnice pH).
- Jaký je náboj buněk ve sledované oblasti nebo celého orgánu.
- Je-li zánět, hledám, čím je způsoben (infekce, toxiny, alergie, autoimunita).
- Sleduji i stav okolí orgánů nebo buněk, a to stejným způsobem.
- Ověřím průtok krve do dané oblasti.
- Ověřím funkci lymfatického systému v daném místě.
- Ověřím stav nervových zakončení v daném místě.

Jak jsem zdůraznil na jiném místě, je nutné stále kontrolovat správnost vjemu vlnění sledovaného těla a být si vědomi chyb, kterých je možné se dopouštět. Proto je velmi dobré provádět porovnání diagnózy se závěry jiného terapeuta nebo lékařských vyšetření.

Doposud jsme hovořili jen o pozitivních myšlenkách, o mentálním působení na druhého člověka s cílem pomoci mu odstranit jeho problémy nebo nemoc. To je vždy snahou a cílem léčitele. Mentální léčitel svými zásahy ovlivňuje interferenční pole pacienta, synchronizuje jej nebo ovlivňuje především jeho čistící funkce. Vždy vytváří vlnění, které způsobí obnovu správné funkce nemocných tkání a to na strukturách uvnitř buněk. Může, podobně jako ultrafialové záření, ovlivnit strukturu DNA v pacientových buňkách a naopak vhodným vlněním ovlivnit opravu uspořádání molekul. Uvědomme si, že naše myšlení je vlnění velmi vysokého kmitočtu. Energie se vzrůstajícím kmitočtem roste, Myšlení je vlnění o vysoké energii. Ač se to zdá utopické, zkušenosti ukazují, že reakce člověka odpovídají pozitivním myšlenkovým pochodům, kterými chce terapeut molekulové uspořá-

dání ovlivnit. Myšlení dobrého léčitele je vždy pozitivní a vede k pomoci pacientovi.

Jistě vás napadá otázka: Nemůže léčitel úmyslně nebo neúmyslně uškodit pacientovi. V případě pozitivního přístupu k léčení nemůže. Nemůžeme však vyloučit negativní působení a pacienta od jiného člověka. To je jistě možné. Jsou známé i případy ublížení negativní myšlenkou. Ve většině případů to bývá na psychické úrovni. Nechtěně vložíme do podvědomí druhého člověka negativní myšlenku, a on pak podle ní jedná a jeho chování je naší myšlenkou ovlivněno. Proto nemůžeme před pacientem vyslovit např. myšlenku, že mu zbývá měsíc života nebo že za dva měsíce zemře. Objevují se však takové případy. Je to také jeden z důvodů, proč je nevhodné ptát se na úmrtí člověka, i kdyby o to žádal. Pro orientaci terapeuta v některých případech je možné zjišťovat, kdy nastane výrazné zhoršení zdravotního stavu pacienta.

Každá nemoc těla je důsledkem změn v organismu. Důvodem těchto změn mohou být libovolné příčiny. Pro usnadnění diagnostiky a nalezení původu nemoci je vhodné udělat celkovou diagnostiku zdravotního stavu organismu, která charakterizuje funkčnost základních částí organismu. Není jednoduché stanovit soubor sledovaných parametrů tak, aby dobře charakterizoval činnost organismu a postihl všechny podstatné funkční systémy.

Mentální léčebné postupy

Mentální terapie je myšlenkové působení terapeuta na pacienta. Působení je zcela konkrétní a cílené. Je možné působit na snížení aktivity infekcí, vyloučení toxických látek z těla, ovlivnit rozpouštění trombocytů nebo tuků v cévách a mnoho jiných zdrojů problémů. Podstatné je, aby pacient měl částečně funkční imunitní systém, který se mentální terapií aktivuje. Mentální diagnostika a terapie je založena na fyzikálních principech, především na jemné struktuře orgánů, chemických látek, atomů a subatomárních strukturách látek.

Metabolizmus v buňkách je soubor funkcí zabezpečující přísun výživných látek do jednotlivých částí buněk a vyplavování zplodin činnosti buněk. Z tohoto pohledu se jedná o množství bio-chemických reakcí. Zhoršený metabolismus může být buď v celé buňce, nebo v jejích dílčích částech. Jimi mohou být ovlivněno jádro s DNA, mitochondrie, Golgiho aparát případně další funkční části buňky.

Zhoršený buněčný metabolismus způsobují ve většině případů infekce (i vlnění s vlastnostmi infekce) nebo toxické látky. Většina infekcí nebo toxických látek má pravotočivou strukturu molekul s kladným nábojem. Pokud se toxické látky dostanou do buňky, způsobují svými vlastnostmi deformaci interferenčního pole buňky a porušují funkci buněk.

Toxické látky (případně infekce) se mohou nacházet v mnoha místech. V buněčné membráně způsobují její deformaci, tak že vypadá zkrabatěně (jak krepový papír) a mohou být narušeny i receptory na membráně buňky. Taková membrána bude špatně vylučovat škodlivé látky z buňky

a naopak buňka bude mít problém se svou výživou. Přítomnost toxických látek (případně infekce) v mezibuněčném prostoru (uvnitř buňky) ovlivní výživu vnitřních systémů buňky (mitochondrie, buněčné jádro s DNA, endoplasmatické retikulum, Golgiho systém apod.). Velkým problémem je přítomnost toxických látek (případně infekce) v buněčném jádře, kde negativně ovlivňuje genetické kódy, tvorbu proteinů a může vytvářet mutační změny v buňkách. Pro představu lze uvažovat toxický prvek (infekce) v těsné blízkosti vazby mezi šroubovicemi DNA. V tomto místě změny elektrické pole ve svém okolí a vytvoří energeticky výhodnější strukturu, kterou zaujmou jednotlivé atomy a molekuly v genetickém kódu. Není to jev velmi častý, ale možný. Podobně mohou působit toxické látky (případně infekce) v mitochondriích, které jsou zdroji energie v buňce.

Pro zjištění koncentrace infekcí (toxické látky) ve tkáni nebo buňce je vhodné stanovit úroveň infekce v daném místě. Vhodným pojmem je **měrná velikost infekce (toxické látky)**. Znamená množství infekce vztažené na jednotku objemu. Je to veličina přesnější a nezávisí na velikosti napadené oblasti.

V dalším textu jsou uvedeny některé metody mentální terapie, které jsou využitelné na odstranění infekce a toxických látek z tkání lidského těla. Současně je možné některé z nich využít k harmonizaci buněk v organismu.

Při mentální terapii a působení na pacienta je velmi důležité „zafixovat“ léčebné vlnění. Pro představu to znamená uložení vlnění do buněčných pamětí a udržet působení po dlouhou dobu. To se provede mentální prosbou „Tak se staň“ a poděkováním.

Metoda mentálního tlaku

Začneme otázkou: „Je možné ovlivnit vylučování toxických látek z buněk a infekcí z jejich vnitřních částí“? Domnívám se, že použitím vhodných interferenčních polí se vytvoří mentální tlak a ten pomůže vyloučení těchto látek.

Jako první s dobrými výsledky je možné použít **metodu mentálního tlaku**. Po nalezení oblasti s přítomnými toxickými látkami terapeut použije mentálního příkazu: „chci vytlačit toxické látky z té a té oblasti (oblast vyjmenuje) do mezibuněčného prostoru“. Terapeut podrží v mysli tuto myšlenku případně i s představou pohybu toxických látek tak dlouho, až kyvadlo dá terapeutovi pokyn k ukončení. Může to trvat až několik minut. Jako optimální postup považuji příkazem v podobě prosby „chci vytlačit toxické látky z mezibuněčného prostoru do lymfatických drah a do cévního systému“ snížit hladinu toxických látek v mezibuněčném prostoru. Druhým krokem pomocí prosby „chci vytlačit toxické látky z buněčného prostoru do mezibuněčného prostoru“ je vhodné snížení hladiny toxinů v buněčném prostoru. V buněčném prostoru je možné podobně postupovat v čištění

dílčích částí buňky. Výsledek vyrovnaní koncentrace chemických látek v buňce a mimo ni je možné posoudit podle relativní měrné energie buněčné membrány nebo potenciálu na buněčné membráně.

Třetím krokem je opakování prvního kroku. Je vhodné opět vytlačit toxické látky a těžké kovy z mezibuněčného prostoru do cévního a lymfatického systému.

Terapeut tedy vytlačuje toxické látky z buňky a udržuje myšlenku po celou dobu detoxikace buněk. Imunitní systém pacienta si s dalším vylučováním poradí. Problémem však může být snížený stav imunitního systému a pro správné vyloučení toxických látek jej musíme napřed vyléčit.

Jednoduchou a praktickou metodu pro mentální čištění popisují někteří autoři ve svých knihách. Vhodný název je „**sprchování**“. V mysli si terapeut představí sprchu nebo vodopád a snaží si vytvořit obraz padajících kapek vody. Voda má tu zvláštnost, že rozpouští mnoho látek a tedy i zplodiny funkce našich buněk nebo toxické látky, které se v těle nacházejí. Po tomto kroku si terapeut představí část těla, ze které chce vyplavit přebytečné látky. Mohou to být i samostatné buňky v tkáních. Takto vybranou část těla mentálně vloží pod padající vodu a snaží si představit, jak se toxické látky nebo zplodiny postupně odlupují a voda si je odnáší pryč. Tento postup vyžaduje trochu fantazie a obrazotvornosti. Vyvolat podobný postup je možné opakováním nacvičit.

Frekvenční terapie

Frekvenční terapie, jako předchůdce terapie interferenčním polem, je mentální působení na příčinu nemoci vlněním s přesnou frekvencí. Je jednou z možností mentálního působení. Co je možné si pod pojmem frekvenční léčba představit a jaký je postup provádění?

Ve fyzikální terapii je používána magnetoterapie. Jedná se o periodicky opakující se zvyšování magnetického pole na definovanou úroveň a opětný pokles pole na nulovou hladinu. Z fyzikálního pohledu se jedná o pulzující magnetické pole. Vysvětlení působení magnetoterapie na lidské tělo nebo na jeho buňky není jednotné. Důležitý je však výsledek působení magnetoterapie na lidský organizmus nebo regulační systémy v těle. Ve většině případů dochází k rychlejšímu hojení tkání například při zlomeninách nebo k ovlivnění zánětů. Pro zlomeniny je vhodné používat nízkou frekvenci a pro záněty frekvenci vyšší. Postupem času vývoj magnetoterapie směřoval k používání velmi vysokých frekvencí a také byl ověřován příznivý léčebný vliv různých tvarů impulzů magnetického pole. Zajímavou a účinnou fyzikální metodou je pulzní signální terapie, která využívá krátké série impulzů magnetického pole, které se opakují. Pro zlepšení účinnosti této metody byly sestaveny série pulsů následující po sobě a působící na léčené problémy. Série pulsů byly stanoveny experimentálně podle reakcí pacienta a postupu léčení nemoci. V experimentálních aplikacích

magnetoterapie lze vysledovat, že pro optimální působení magnetoterapie pro určitý problém je možné vždy najít vhodnou frekvenci nebo provádět ovlivnění magnetickým polem s několika frekvencemi jdoucích postupně po sobě. Dokonce je možné snížit velikost intenzity magnetického pole přibližně stokrát ve srovnání s běžně aplikovanými hladinami v rehabilitační magnetoterapeutické léčbě. Tento způsob se blíží přístrojům pro frekvenční terapii, které používají proudové impulzy procházející lidským tělem v po sobě jdoucích sekvencích. Takové přístroje jsou již ve světě používány. Přesnost léčebných frekvencí musí být lepší než 0,1% a musí být zvoleny pro léčbu jediného problému.

Pro mentální působení lze použít podobný postup, jako u magnetoterapie. Mentální postup lze nazvat frekvenční terapií. Její podstatou je vyvolání obrazu (představy) vytvoření vlnění s přesně zvolenou frekvencí v mysli terapeuta a aplikace tohoto mentálního pole na léčené místo. Velikost frekvence je stanovena terapeutem pomocí kyvadla s přesností na 4 číslice v rozsahu od jednotek Hz až do desítek kHz. Doba působení je závislá na postupu ovlivňování, na složitosti problému a pro každou nemoc je jiná. Proto při mentálním působení je vhodné sledovat kyvadlem interval ukončení terapie. Pro zjednodušení mentální terapie byly sestaveny tabulky používaných frekvencí pro určitá onemocnění. Např. pro ovlivnění chřipkového viru je vhodné použít frekvenci 84,97 Hz.

Účinnost frekvenční léčby jsem mnohokrát ověřil na sobě i na nemocných lidech. Při nakažení chřipkovým virem jsem ráno začal cítit bolesti v kloubech a únavu na celém těle. Bylo nutné provést zásah. Došel jsem na pracoviště a působil frekvenční terapií. Po ukončení působení jsem své nemoci dále nevěnoval pozornost. Před polednem únava a bolest kloubů ustoupila a již se nevrátila.

Pro ovlivnění některých druhů problémů nebo infekcí je nutné použít až 5 různých frekvencí aplikovaných postupně po sobě. Doba frekvenční terapie se tím prodlužuje. Z toho důvodu je vhodné uvedený postup zjednodušit. Pro ovlivnění infekcí lze použít vlnění některých bylinných přípravků nebo jiných látek. Zajímavé jsou: vlnění mumia a výtažku z grepových semen. Postupně se ukázalo, že velmi výhodným vlněním je vlnění grepových semen a ne jen vlnění výluhu z nich. Vlnění semen obsahuje mnoho frekvencí, celé složité spektrum, kterými se působí současně. Ty frekvence, které infekci neovlivňují, nemají na zdravou tkáň žádný vliv. Nevýhodou tohoto způsobu je, že spektrum vybraných přírodních látek ne vždy obsahuje potřebné frekvence.

Frekvenční terapii v popsané podobě je možné zjednodušit. Nejprve je nutné vyhledat problém, který je třeba ovlivnit. Terapeut stanoví počet frekvencí, které je nutné na daný problém použít a v mysli vytvoří vlnění s touto frekvenční sadou. Dále terapeut mentálně působí na daný problém vlněním s první frekvenční sadou. Po ukončení této etapy, pokud diagnostikovaný problém ještě není odstraněn, terapeut zvolí stejným způsobem druhou

sadu frekvencí a působí vlněním s touto sadou. Takových frekvenčních sad je možné použít několik. Běžně se používá jedna až čtyři sady frekvencí. Při vyhledání frekvenční sady terapeut vychází z problému, který řeší a v myslí jej diagnostikuje. Tento postup je výrazným zjednodušením frekvenční terapie. Přesné frekvence terapeut zvolí v myslí a nemusí je vyčíslovat.

Praktické působení pomocí frekvenční terapie je zřejmé z působení na pana D. Manželka pana D. požádala terapeuta o mentální pomoc. Pan D. byl v nemocnici a před 14 dny dostal teplotu 38.1°C. Měl diagnostikovaný zápal plic a byl léčen antibiotiky. Po celou dobu teplota neustupovala a stav se nezlepšoval. Po navázání mentálního kontaktu s pacientem (přes jeho manželku) terapeut diagnostikoval infekci na plících a v průduškách. Kyselost tkání plic (v průměru pH = 2,2) ukazovala na zápal plic. Bylo nutné udělat rychlý zásah a nastartovat léčení. Hledání příčiny tohoto problému bylo možné odsunout na dobu po potlačení zánětu. Na tkáň plic pana D. terapeut aplikoval léčbu frekvenčními sadami (tři sady s různými spektry). Orientačně zkusil stanovit trend vývoje teploty. Vycházelo mu, že teplota druhý den ustoupí a tělo se doléčí. Příští den manželka pana D. terapeutovi potvrdila jeho předpověď. Teplota ustoupila a zdravotní stav se zlepšil. V několika dnech se pan D. doléčil.

Terapie interferenčním polem

Interferenční pole je soubor vlnění s žádaným frekvenčním spektrem. Spektrum je tvořeno velkým počtem diskrétních frekvencí. Interferenční pole působí na buňky nebo infekce komplexně. Problémem však je zvolit žádané frekvenční spektrum interferenčního pole.

Vlnění se spektrem zvolené frekvenční sady je vlastně interferenčním polem působícím v průběhu mentální terapie. Proto lze toto působení nazvat terapií interferenčním polem. Volba vhodného interferenčního pole je výsledkem mentální diagnostiky sledovaného problému. Při ovlivnění např. infekce ve tkáních, lze zvolit postupně několik sad interferenčních polí a těmi postupně působit.

Důležitou částí terapie interferenčním polem je stanovení žádaného spektra. Terapeut se po diagnostice soustředí na jádro problému a odečte žádané spektrum z pacientova těla (odpovídá např. spektru infekce způsobující zánět). Prakticky to terapeut provádí vyslovením myšlenky „Chci přečíst interferenční spektrum infekcí (nebo toxinů) z té a té oblasti“. Potom počká, až mu kyvadlo určí konec děje a poděkuje. Je výhodné přečtené spektrum nechat projít fázemi odpuštění (odpuštění, odpuštění sobě). Tímto postupem lze odstranit z vlnění nežádoucí signály, které způsobily stresy a strachy v duchovním těle. Dalším krokem terapie je otočení všech frekvencí zvoleného spektra o 180°. To znamená, že výsledné spektrum je inverzní ke spektru odečtenému z pacientova těla. Výsledným vlněním je nutné působit zpět na problematické místo. Většinou je tento postup zapotřebí opakovat 2x až 3x až se stav buněk se normalizuje. Působením tímto

interferenčním polem dosáhneme výrazné oslabení infekcí (pole infekcí a invertované interferenční pole se navzájem ruší). Doba působení je sledována kyvadlem.

Léčba interferenčním polem je zajímavá. Pro léčení infekcí, toxinů a pro odstraňování duševních i duchovních toxinů je terapie interferenčním polem velmi dobrá.

Moje známá mi napsala SMS zprávu, že pan K., kterého jsem znal i já, má již několik dní problémy s ledvinami. Prostřednictvím mé známé mě poprosil o pomoc. Měl silné bolesti v ledvinách a lékaři mu aplikovali injekci uklidňující ledvinovou koliku roztažením cév. Po injekci byl problém stejný. Po přečtení zprávy jsem u pana K. diagnostikoval infekci v obou ledvinách a ledvinových cestách. Aplikoval jsem několik sad synchronizovaných mentálních pulsů do močových cest a mentální čištění ledvin a celých močových cest. Kyvadlo po ukončení terapie mi ukázalo funkčnost obou ledvin a močových šest. Druhý den jsem dostal zprávu, že je po problémech.

Mnohokrát jsem diagnostikoval případ běžnější infekce na různých místech těla. Tato místa byla kyselá, pH tkání bylo kolem 4 a měrná velikost infekce byla kolem 70%. Jednalo se tady o klasický infekční zánět. Zvláštností bylo, že sedimentace krve byla nízká (menší než 10 /hod) a odpovídala zdravému tělu. Tento rozpor ukazoval na problém zhoršené funkce imunitního systému. Pacient se léčil jednou dávkou antibiotik. Jeho stav se spíše zhoršil, a proto mu lékař předepsal druhou dávku. Stav byl stále stejný. V tomto stavu mě většinou pacienti požádali o pomoc. Vzniklý rozpor podle mé diagnostiky spočíval v přítomnosti infekce v kostní dřeni, která způsobila zhoršené prokrvení tkání kostní dřene, sníženou tvorbu leukocytů a jiných látek imunitního systému. Ten potom logicky nemohl pracovat a zdravotní stav pacienta byl odpovídající. V podstatě se nemohl léčit. Po působení interferenčním polem na infekční místa v těle a na buňky kostní dřene začne pracovat imunitní systém, sedimentace do dvou hodin výrazně vzroste a tělo se začne léčit. Posun v léčbě je rychlý a pacientovi se do druhého dne uleví, cítí změnu a do jednoho nebo dvou dní jsou příznaky zánětu neznatelné.

V těchto případech je třeba položit otázku „proč dvě a více dávek antibiotik nepůsobí na infekci a proč se tělo neléčí?“ Současně lze zvážit, proč se takovýto stav těla vyskytuje převážně u mladých lidí? Mentální diagnostikou bylo zjištěno, že v kostní dřeni se vyskytují infekce, psychické infekce a psychické toxiny. Klasické infekce se pomocí antibiotik odstraňují velmi pomalu. Psychické infekce a toxiny antibiotiky nelze potlačit. V lidském těle na tyto infekce reagují cévy včetně jemných vlásečnic a svým stažením zhoršují prokrvování oblastí zasažené infekcí a zhoršují čištění těchto oblastí. Psychické infekce i toxiny jsou důsledkem negativních myšlenkových pochodů pacienta. Domnívám se, že mladí lidé nemají dostatek zkušeností čelit negativním myšlenkám a k takovým problémům jsou náchylnější.

Nejúčinnější léčení infekce je možné provádět metodou interferenční terapie. *Ne vždy se musí jednat o infekce v těle. Moje tři známé odletěli za*

teplem k moři do Egypta. V naší republice bylo koncem října již poměrně chladno. Teploty ráno klesaly k nule a objevovaly se mlhy odpovídající listopadovému dušičkovému počasí. Egypt, jak je známo, v té době má krásné teplé počasí a i moře má přijatelnou teplotu. To vše není tak podstatné, jako to, že Egypt přináší mnoha hostům z Evropy průjem. Tak se také stalo mým známým. Po prvních příznacích mi zavolali a žádali o pomoc. Jedna z nich měla průjem již druhý den a druhé právě začal. Provedl jsem diagnostiku příčin. Průjem byl z výrazného snížení prokrvení tlustého střeva pocházející z nervového hlášení z mozku. Toto hlášení bylo reakcí na podnět ze žaludku, který neměl v sobě klasickou infekci, ale infekce se jevila jako toxická látka. Obsahovala ji stěna žaludku a to u první známé byla měrná velikost toxicity přibližně 80%, u druhé to v době léčení bylo asi 70% a třetí měla úroveň toxicity asi 30%. Tyto úrovně odpovídali jejich zdravotnímu stavu. Poprvé jsem z tepla brněnského pokoje léčil známou s největším obsahem toxinů, která měla problémy, pila jen coca-colu s rumem a doplňovala tuto kombinaci endiaronem. U druhé v tu dobu byl obsah toxinů malý a ani jsem jej nezjišťoval. Léčba spočívala v detoxikaci žaludeční stěny mentálním tlakem po dobu přibližně 5 minut. Poté jsem provedl kontrolu reakce nervového systému. Dopadla dobře a stav tlustého střeva a jeho prokrvení bylo v normálním stavu. Druhý den odpoledne jsem se telefonicky dozvěděl, že průjem u první postižené ten den již nebyl, ale začal již u druhé. Proto jsem detoxikoval žaludeční stěnu všech tří známých a tím odstranil potíže. Třetí známá potíže neměla do konce pobytu.

Tento příběh však pokračuje mou vlastní zkušeností. Vánoce, silvestr i Nový rok jsou období klidu a pohody. Se svou ženou jsme si tu pohodu udělali také. Spočívala ve strávení klidných a milých chvil u moře za svitu hřejivého slunce. V našich končinách byla zima a chlad doplněný studeným deštěm. Sedli jsme s manželkou do letadla a odletěli za sluncem prohřát se a zaplavat si v Rudém moři, které bylo krásně čisté, a jeho světle modrá barva na pláži přecházela v temně modrou na obzoru, kde nádherně kontrastovala se žlutou barvou ostrova naproti naší pláži plného písku a pískovcových kameniných vyvýšenin, jakých Sahara je plná. To vše nemohlo ohrozit naši pohodu a navyšování klidu v naší mysli. Byli jsme již třetí den na místě stejném jako trojice známých v předchozím povídání a postihl průjem napřed mne a asi za několik hodin mojí manželku. Po prvních příznacích jsem si řekl, že musím něco udělat se sebou a za několik hodin i u manželky. Diagnostikoval jsem na dvanáctníku i v žaludeční stěně toxiny a mírné množství infekce. Z těchto míst pak působilo nervové hlášení do mozku a ten reagoval signály způsobující odkrvení tlustého střeva. Objevily se menší křeče ve střevu a průjem. Působil jsem na sebe interferenčními poli pro odstranění infekce a pro detoxikaci zasažených míst. Trvalo to přibližně 5 minut a křeče i průjem přestaly a mohli jsme jít za chvíli na oběd. Podobný průběh mělo působení na manželku a uklidnění průjmu, který je v těchto končinách pro hosty z Evropy obvyklý. Toto ovlivnění bylo malou epizodou v krajině, kde svit slunce je v období zimních svátků velmi příjemný.

Uvedené případy nejsou ojedinělé a stejný postup je používán velmi často. Často tohoto postupu používá terapeut na vlastní problémy, protože např. náznak průjmu lze poznat velmi brzy hlavně podle jemných nebo silnějších křečí ve střevech. Je to známka toho, že je nutno ihned mentálně zasáhnout a nedovolit tělu, aby průjem nastal. Je škoda, že lidé o této možnosti neví a lékaři jej považují za smyšlenou hloupost a nemohou jí přece věnovat pozornost.

Zajímavou modifikací terapie interferenčním polem je působení na některé typy infekcí. Při působení na některé infekce a nežádoucí chemické látky, jako jsou např. borelie, EB viry, vivianit, sloučeniny fluor – hliník, fluor – fosfor a jiné, je možné postupovat následovně. Odečteme interferenční pole infekcí nebo toxinů. Tím, že máme velkou energii těla, energeticky posílíme sejmuté interferenční pole a tímto polem „narušíme“ strukturu molekul infekcí a následně je třeba nalézt interferenční pole, které pomůže vyloučit ovlivněné látky. Podobně jako při odstraňování infekcí, je možné použít inverzní interferenční spektrum odečteného z infekcí v těle.

Při ovlivňování uvedených infekcí se osvědčilo, kromě ovlivnění infekcí interferenčním polem, najít místo v nervovém systému, kde jsou uloženy informace o přítomných infekcích v těle. Jde o záznam s uloženými spektry infekcí, např. borelií, EB virů, cytomegalovirů, herpes virů a jiné. Tyto informace je třeba také odstranit. Proveďte se to opět přečtením negativních interferenčních polí infekcí, jejich inverzí a zpětným působením těmito spektry. Tento krok je velmi důležitý a nesmí se opominout.

Působení interferenčním polem aplikují na oblast fyzického těla, duševní oblast a také na všechny vrstvy mentálního nebo duchovního těla. V případě duchovních nebo psychických bloků je výhodné provést odstranění těchto bloků. Duchovní blok vznikl jako důsledek stresu nebo strachu a na buňkách těla zůstaly uchovány negativní pole nebo informace. Ty ve svém důsledku způsobí problém a nemoc. Na těle je možné nalézt interferenční pole těchto negativních polí, tedy duchovních bloků. Pro jejich odstranění je možné použít terapii interferenčním polem ve stejné podobě, jako pro odstraňování infekcí nebo toxinů. Mentálně přečteme negativní pole duchovního bloku a pole toxických látek v místech umístění uvedených negativních polí. Toto pole invertujeme a pošleme zpět do míst, odkud jsme pole četli. Počkáme na ukončení děje a vlnění do buněk zafixujeme. Zafixování provedeme formulací myšlenky: „Chci toto vlnění zafixovat“ nebo jen zkráceně zafixovat nebo i jinou afirmaci například „Tak se staň“. Nakonec následuje poděkování. Proto, aby se duchovní bloky neobjevily znovu, je nutné, aby pacient sám působil na tato bloky. Pokud si uvědomuje situace vedoucí k vytvoření duchovních bloků nebo si je ani neuvědomuje, může použít techniku odpuštění a odpuštění sobě a tím pomoci eliminovat tyto bloky. Dobré je také provádět některou z meditačních technik a zvyšovat svůj duchovní klid. Pomůže také použít techniky prosby. Podrobnější popis je uveden v příslušné kapitole.

Rezonanční terapie

Rezonanční terapie znamená nalezení vlnění s rezonanční frekvencí infekcí, které chceme z těla odstranit, a po zvýšení energie tohoto vlnění působení na infekci v těle. Zvýšení energie je dosaženo terapeutem, který má velkou vlastní energii a pomocí ní vytvoří terapeutické vlnění s vyšší energií. Mentální působení tímto vlněním se dostane infekce do rezonance, zvyšuje se její energie až do stavu, kdy dojde k porušení její struktury a destrukci. Rezonanční frekvencí tedy myslíme frekvenci, kterou musí mít energetické silné vlnění, pomocí něhož lze působit na infekci, uvedeme ji do rezonance a způsobíme její destrukci.

Při odstraňování infekcí různého typu je možné s výhodou použít působení rezonančními frekvencemi. Postup je následující. Nejprve najdeme problém, lokalizujeme jej a definujeme typ infekcí (viry, bacily, bakterie, parazity, plísně, kvasinky apod.). Potom mentálně nalezneme přesnou rezonanční frekvenci pro nalezenou infekci. Stanovíme ji pokynem „Jaká je rezonanční frekvence infekce (definujeme typ) v tom a v tom místě“.

Po stanovení rezonanční frekvence vlnění působíme na oblast výskytu infekce tak dlouho, až dostaneme kyvadlem informaci o ukončení procesu. Působení tímto způsobem na většinu infekcí je efektivnější, než terapie interferenčním polem nebo frekvenční terapie.

Aktivace imunitního systému

Velmi často jsou na povrchu buněk lidského těla nebo v nich přítomny infekce nebo různé toxické látky. U těchto buněk je možné rozlišit dva typy buněk – tělu vlastní a tělu nevlastní. Buňky tělu vlastní jsou buď zdravé buňky nebo buňky s infekcí (nebo toxiny) na jejich povrchu nebo i uvnitř. Buňky tělu vlastní s infekcemi mají nezměněnou strukturu receptorů na membráně a imunitní systém tyto buňky považuje za buňky těla. Proto buňky tělu vlastní. Na přítomnost takových buněk imunitní systém nereaguje a z těla je nevyloučí. Takové buňky působí v těle negativně. Mají odlišné vlastnosti, jiné frekvenční spektra a mohou způsobit nemoc. U buněk tělu nevlastních je tomu naopak. Infekce změni strukturu receptorů a buňky se imunitnímu systému jeví odlišně od zdravých buněk. Imunitní systém takové buňky odhalí a z těla vyloučí.

Pro vyloučení buněk tělu vlastních nebo jen infekcí tělu vlastních je možné použít následující postup: najdeme vlnění membrán buněk tělu vlastních, energeticky jej posílíme (jen tím, že je přečteme do naší mysli) a takto energeticky posílené interferenční pole membrán pošleme zpět do buněk. Imunitní systém tyto buňky po tomto zásahu najde, reaguje na ně a vyloučí je z těla. Reakci imunitního systému můžeme sledovat na sedimentaci červených krvinek, která se po aktivaci imunitního systému zvýší na hodnotu nad 70 arb.j./1hod a postupně se během několika dní snižuje. Tento proces je třeba opakovat (při malé hodnotě sedimentace), až buňky tělu vlastní

vymizí a mentálně nebudeme diagnostikovat přítomnost infekci, toxinů nebo změněných vlastností buněk.

Jiným způsobem pro ovlivnění a aktivaci imunitního systému je přechtení interferenčního pole infekcí (toxinů) v léčené oblasti a ten energeticky posílit. Vlnění lze poslat do leukocytů v imunitním systému (většinou do kostní dřeně) a tím aktivovat imunitní systém.

Spektrálně spinová terapie

Jednou z vlastností buněk je jejich harmonizace. Jedná se o orientaci spinů atomů v živých buňkách. Zdravé buňky by měly mít stejnou prostorovou orientaci a také další fyzikální vlastnosti, kterými jsou rotace vlnění a náboj buňky. Z mnoha důvodů, jako například vnitřní stres v organismu, vnější elektromagnetické pole, uspořádání a materiálové složení našeho okolí a také vlivem mnoha jiných faktorů dochází ke změně prostorové orientace některých spinů atomů. Tím dojde k disharmonii skupiny elektromagnetických vln buňky, snížení vitální energie buněk, zhoršení jejich funkcí a v důsledku pak zhoršení funkcí orgánů v těle. Je samozřejmé, že to souvisí i s tzv. geopatogenními poli.

Fyzikálně není jednoduché ovlivnit prostorovou orientaci spinů (rotaci) atomů v anorganické látce zvláště pak buňce. Bude-li směr momentu síly (kterým má být dosaženo otočení spinu atomu) kolmý na osu rotace atomů, dojde k precesi spinů kolem osy kolmé na rovinu tvořenou osou spinu atomu a momentem síly.

Pro dosažení **harmonizace buněk v těle**, je možné použít Spektrálně spinovou terapii [11], [12]. Ta spočívá například v mentálním ovlivnění spinů atomů a sjednocení jejich orientace v prostoru. Postup je následující:

1. Na počátku je potřeba stanovit úroveň funkce mentálního těla v procentech (100% je správná funkce) v celém těle, nebo ve vybraných částech nebo orgánech.
2. V případě snížené funkce mentálního těla je následující krok směřován k přechtení frekvenčního spektra všech atomů (molekul nebo celého orgánu) ve všech spektrálních oblastech postižených míst.
3. Potom je nutné posunout přechtená spektra o definovaný kladný fázový úhel Φ (obvykle $+15^\circ$, ale i 100°).
4. Takové spektrum se mentálně aplikuje ve formě širokospektrální elektromagnetické vlny a vyšle se zpět tak, že se postupně a spojitě mění fáze vln z kladné na zápornou fázi (obvykle z $+\Phi$ na $-\Phi$) pro každou frekvenci spektra a to při dodržení limitu rychlosti fázové změny ($-2,6$ %/s).

Tímto postupem se pomalu mění frekvence vln atomů v okolí jejich rezonančního pásma a tím lze dosáhnout pomalého otáčení spinů atomů tak, aby na konci působení měly stejnou orientaci. Buňky pak budou harmonizovány.

Prosba

Zajímavým fenoménem v léčitelství je terapie pomocí **prosby** (přání). Postup prosby je jednoduchý. Pacient nebo i terapeut (v některých případech prosbu může formulovat i další člověk) formuluje prosbu a pošle ji neadresně do univerza (kam ji posílá, nemusí být definováno). Vyslané vlnění je vhodné zafixovat v univerzu např. formulací „*Tak se staň*“ a následně poděkovat. Dále se prosbou pacient nemusí zabývat. Následně se začnou dít věci, vedoucí k žádanému stavu. Formulace přání by měla být taková, která definuje výsledný stav. Ve formulaci nemohou být pochybnosti, nejasnosti, časový údaj nebo jiné rozpory. Má být definovaný výsledný stav. Např. „Prosím o nápravu a harmonizování funkce mé pobříšnice“. Více o prosbách je v [3], [1]. V některých, především akutních případech je možné použít prosbu o normalizaci zdravotního stavu. Důvodem použití této metody je stav nervového systému v případě akutního problému. V několika případech se terapeut všiml, že dostává problematické odpovědi na své otázky.

Bylo to v případě například bolesti na hrudní kosti nezpůsobené špatným prokrvením srdečního svalu. Na nervovém systému byl diagnostikován šokový stav a diagnostika terapeuta vedla na dílčí problémy. Bylo to například zhoršené dokrvení jater, usazeniny v cévách pro hrudní kost a mnoho jiných. Ve skutečnosti byla hustá krev a docházelo k usazování krevních částí v cévách prokrvujících hrudní kost. Podobných případů je možné nalézt více. Vždy po nějaké době detoxikace nervového systému došlo k částečnému uklidnění a pak byla mentální diagnostika možná a přesnější.

V takových případech se osvědčila i prosba o normalizaci zdravotního stavu, nebo obnovu základních životních funkcí. Po této prosbě došlo k uklidnění stavu a dále bylo možné diagnostikovat příčinu problému a působit na ni.

Placebo je v medicíně uznávaným pojmem a postupem při léčení. Pacient ví, že je léčen a jakou má diagnózu, věří v účinnost lékařem podávaných léků a má víru, že se uzdraví. Nastávají případy uzdravení i v případě, že v léku se nenachází účinná látka. O nepřítomnosti účinné látky nemusí vědět ani ošetřující lékař a pacient se přes to uzdraví. V těchto případech se jedná o přání pacienta se uzdravit. Toto přání může být podpořeno přáním ošetřujícího lékaře v uzdravení. Placebo efekt tedy můžeme zařadit do terapie pomocí prosby nebo přání. Opakem placebo efektu je **nocebo** efekt [26], [27]. Ten se projevuje, když lidé očekávají negativní výsledek, např. že léčba nebo její způsob zhorší jejich zdravotní stav. Pacient si svým myšlením přivolá zhoršení zdravotního stavu apod. Nocebo efekt je prosba nebo přání člověka, ovšem v negativním směru. Podobně může působit **příkaz** jiné osoby a to jak v pozitivní tak i negativní podobě. Odpovídá to např. působení kletby, uhranutí apod.

Podíváme-li se na léčitelské metody z pohledu prosby, uvědomíme si, že v mnoha případech se terapie děje formou prosby. V mentální terapii

nalezneme původ problémů. Ve velké většině je nutné nalezenou oblast detoxikovat nebo odstranit infekce. Potom odečteme interferenční pole toxinů (infekcí). Provedeme inverzi těchto polí a pošleme ji zpět tam, odkud jsme ji načetli. Tento krok můžeme nazvat prosbou. Máme definováno, co chceme dělat, jaký je výsledný stav (odstranění toxinů/infekcí), víme, z jaké oblasti je chceme odstranit a čekáme na dokončení procesu podle kmitů kyvadla. Pak děj zafixujeme, poděkujeme a věnujeme se jiným problémům. To je vlastně prosba o detoxikaci vybrané oblasti.

Podobně je tomu např. u Reiki, kde pracujeme s energiemi a vědomě nebo podvědomě ji směřujeme do potřebných oblastí těla. V případě odstraňování duchovních bloků opět víme, o jakou situaci se jednalo, definujeme jakým způsobem jej odstranit a určitou dobu působíme. Opět se jedná o prosbu.

Při léčení bylinnými čaji nebo tinkturami jsme našli problém, který chceme odstranit. Vybereme podle zkušenosti vhodné byliny. Pacient pak má víru v účinnost bylin a s touto vírou v uzdravení je bere. Toto je v podstatě také prosba o vyléčení. Zde je velmi podstatná víra v působnost bylinných přípravků.

Prosba (přání) je tady jednou z nejdůležitějších terapeutických technik. Je nejčastěji používána. Je třeba správně prosbu formulovat, mít víru o funkci prosby a je nutné obrnit se trpělivostí. V každém případě prosba funguje. Dobře míněná prosba pronášená v dobré míře a netýkající se negativních situací (které škodí jiným lidem) je opravdu účinná.

Metoda odpouštění

Tuto metodu je výhodné používat v případě ovlivňování nebo odstraňování duchovních a karmických bloků a bloků z minulých životů. Provádí se následujícím způsobem. Zjistíme, kolik a jaké bloky se nacházejí (podle změny náboje) v místech, kde se tyto různé bloky nebo negativní informace nacházejí. Pokud je náboj kladný, hledáme postupně jednotlivé situace, vytvářející pokles náboje. Makroskopicky je možné, aby náboj byl mezi kladným až záporným stavem. Situaci nazveme celý soubor negativních dějů, které nastaly. Souvisí s časem, místem, souborem zúčastněných osob a mnoha dalšími ději, které nastaly. V těle pacienta takových situací je mnoho. Vyskytují se nejen na nervovém systému, ale i na orgánech těla. Situace se týkají duchovních i karmických bloků a také bloků z minulých životů. Další postup souvisí s odstraňováním všech situací, které detekujeme.

Odstraňovat jednotlivé situace musí pacient a to sám, nebo za pomoci terapeuta. Terapeut je nápomocen hledání a definování jednotlivých situací. Někteří terapeuti mohou metodu odpouštění aplikovat i samostatně za pacienta. Souvisí to s energií terapeuta a jeho duchovním klidem. Vždy se však terapeut musí zeptat, zda uvedenou metodu může aplikovat bez spoluúčasti pacienta.

Další postup je následující. Pacient určí jednu situaci a do mysli vloží její frekvenční spektrum. Pak v mysli nebo nahlas odpustí této situaci, pokud mu ublížila („Odpouštím situaci, že mi ublížila.“). Dále pacient poprosí za odpuštění, pokud situaci jakkoliv ublížil („Prosím situaci za odpuštění, že jsem ji ublížil.“). Posledním krokem je odpuštění sám sobě, že si pacient ublížil sám („Odpouštím sobě, že jsem si ublížil“). Potom pacient čeká na dokončení děje odpouštění. Pokud je pacient s terapeutem, ten určí čas ukončení. Pokud odpouštění provádí pacient sám, čeká nějakou dobu a odpouštění ukončí. Tato doba nebývá delší, než 3 až 5 minut.

Popsaný postup se opakuje pro každou situaci zvlášť. Odpouštění se týká bloků z minulých životů, karmických i duchovních. Mnohdy je vhodné metodu odpouštění za nějaký čas opakovat. Na závěr každého působení je nutné zafixovat informaci do buněk formulací „Tak se staň“ a poděkovat.

Stimulátory pro eliminaci vlivu elektromagnetických polí

Odlišné techniky pro terapii jsou stimulátory. Jedná se o zařízení, která svou strukturou ve svém okolí vytváří příznivé elektromagnetické pole specifického spektra. Toto pole ovlivňuje buňky pacienta, mění a zlepšuje jejich funkci.

Stimulátory jsou schopné ovlivnit nepříznivý vliv např. mobilních telefonů, počítačů, televizorů, tabletů a mnoha jiných elektronických zařízení. Je možné vytvořit stimulátory pro detoxikaci buněk těla.

Stimulátorů těchto typů nebo i jiných konstrukcí ve formě prostorových antén je možné vytvořit mnoho typů a k různým účelům. Zkušenost ovšem ukazuje, že působení na původ nemoci v mentální oblasti je vždy účinnější.

Návrh vhodného stimulátoru začíná u záměru. Je třeba si uvědomit, k jakému účelu má být stimulátor použit a jaké části těla má ovlivnit. S tímto záměrem začneme stimulátor navrhovat. Jeden z možných technických způsobů je klást vhodné a logické otázky a dostávat s využitím kyvadla odpověď. Začínáme podobou, zda to bude dvourozměrný obraz nebo prostorová anténa. Pak nás bude zajímat vnější a postupně i vnitřní tvar. U obrazu (mandaly) z jakých útvarů nebo podobrazů bude sestaven. Dále určíme optimální rozměry všech částí a jejich rozmístění v prostoru. Dalším krokem je vybrat optimální barvy útvarů i pozadí. Takto jednoduše je možné sestavit stimulátor. Znovu zdůrazňuji, je třeba vytvořit záměr funkce stimulátoru a při návrhu jej do něj vložit.

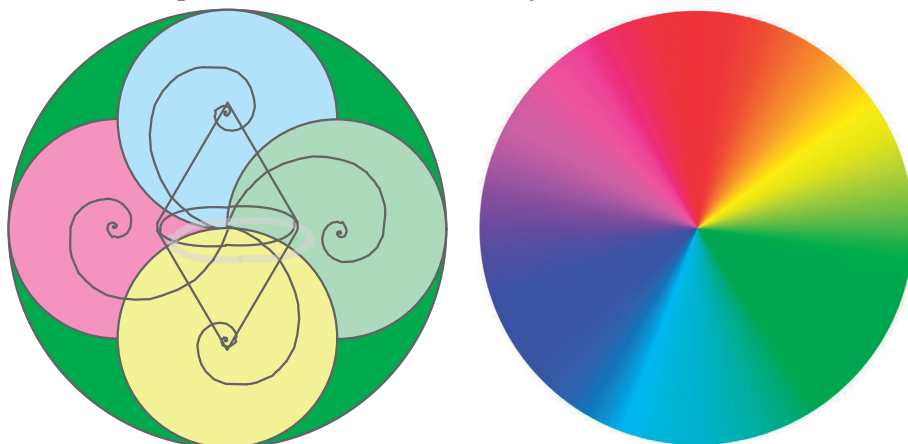
Stimulátor pro elektronická zařízení

Příklad stimulátoru pro odstranění negativních vlivů mobilů, tabletů a počítačů je uveden na obr. 7, vlevo. Skládá se z barevného motivu natištěného na papíře. Vnější okraj je kruhový a má průměr 14 mm. Umístí se na zadní stranu mobilního telefonu, na monitor počítače nebo na zadní stranu tabletu. Podle mentálního ověřování ovlivňuje:

- Imunitní systém.
- Funkci srdce.
- Membrány nervových buněk.

Inspirací pro tento typ ochrany člověka byla následující příhoda. Jeden mladý člověk, nezabývající se léčitelstvím a nepracující se svými pocity si vložil mobilní telefon do náprsní kapsy u košile. Po nějaké chvíli vnímal jemné nepříjemné pocity na hrudi. Pokud mobilní telefon v kapse nebyl, pocity pominuly. Mentální diagnostikou bylo zjištěno, že po přiložení telefonu k tělu došlo k ovlivnění funkce srdce a zhoršilo se čištění srdečních buněk lymfou. Po použití stimulátoru tyto vlivy pominuly.

V tomto případě se nejedná o vysílací frekvence mobilů ani o úroveň jeho výkonu, ale o interferenční spektra na úrovni velmi vysokých kmitočtů odpovídající frekvencím myšlenek a duchovního těla. V těchto frekvenčních oblastech interferenčních polí mobilní telefony a jiná elektronická zařízení deformují tato pole a ovlivňují lidské buňky.

Obr. 7 Odstranění negativního vlivu mobilů, tabletů a počítačů.
Vlevo stimulátor a vpravo duhový kotouč

Podle posledních výzkumů je možné použít pro elektronická zařízení duhový kotouč podle obr. 7 vpravo. Tento typ odstraňuje negativní pole vznikající v elektronických zařízeních. Pozitivní pole z vnějšího prostředí prochází duhovým kotoučem do elektronického zařízení a posiluje jeho pozitivní pole. Negativní pole pocházející z elektronického zařízení prochází duhovým kotoučem ven ze zařízení a případné negativní pole na osobě s elektronickým přístrojem je odsáváno z těla také. Tím chrání osobu s mobilem u ucha před účinky negativního bioenergetického pole. Z popsané funkce vyplývá, že duhový kotouč je umístěn ze zadní strany zařízení, tak, aby na člověka působilo pozitivně. Důležité je, aby barvy kotouče směřovaly do elektronického zařízení. U mobilu je to ze zadní strany barvami k mobilu. Velikost duhového kotouče volíme podle velikosti zařízení. U moderních mobilů to je 40 až 60 mm. Uvědomte si, že negativní pole směřuje od elektronického zařízení

dozadu (od člověka) a nikdy by nemělo směřovat k člověku. Jeho škodlivost by mohla mít negativní vliv na imunitní a nervový systém.

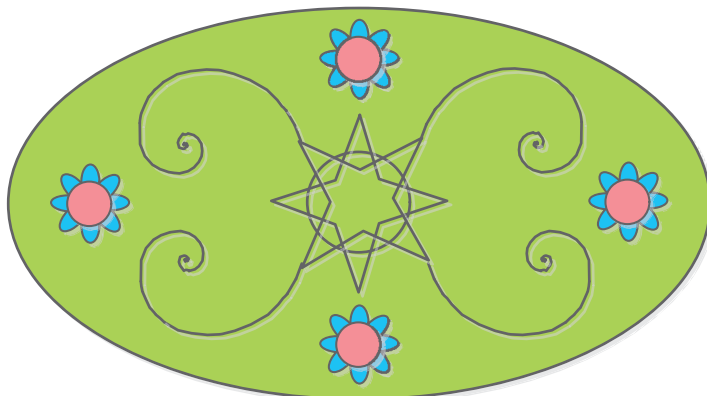
Obr. 8 Prokrvení nervových buněk pro svářeče při dlouhodobém sváření

Stimulátor prokrvení nervových buněk

Jiným příkladem je stimulátor prokrvení nervových buněk pro svářeče při dlouhodobém sváření. Zkušenost ukazuje, že při dlouhodobém sváření dochází u svářeče ke zhoršování prokrvení hlavy. To způsobí po asi šesti hodinách sváření výraznou únavu svářeče. Uklidnění prokrvení nastává asi za 8 až 12 hodin. Při použití stimulatoru podle obr. 8 umístěného v helmě na čele a v zadní části hlavy, nedojde k poklesu prokrvení hlavy svářeče.

Stimulátor pro detoxikaci nervových buněk

Dalším příkladem je stimulátor pro detoxikaci nervových buněk. Je znázorněn na obr. 9 a přikládá se na čelo v místě šesté čakry. Je možné jej přikládat i na jiná místa, ale účinnost detoxikace je menší. Délka delší hlavní osy je 90 mm a aktivní prostor stimulatoru je asi 30 cm na ose ve směru kolmém k rovině stimulatoru.

Obr. 9 Detoxikace nervových buněk

Stimulátor pro aktivaci imunitního systému

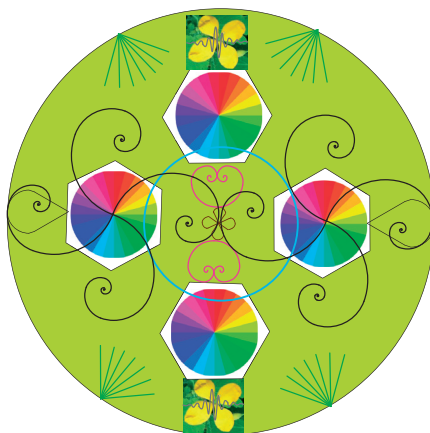
Imunitní systém (IS) člověka je jedním z nejdůležitějších systémů těla. V případě vniknutí infekce případně toxinů do těla zahájí činnost a nežádoucí buňky z těla vyloučí. Jistě vás napadne otázka: Co je nejvýznamnější pro aktivaci případně optimální funkci IS, aby se tělo, tkáň a buňky čistily? Pro odpověď na tuto otázku je třeba hledat nejvýraznější vlivy na podporu IS.

Postupnými dotazy s cílem najít odpověď na tyto otázky byly nalezeny následující faktory. Nejvýraznější vliv má specifická imunita. Netýká se ani B-buněk, ani T-buněk, ale jiného systému. Týká se negativních polí (vlnění) v duchovnu člověka. Největší vliv na IS člověka má stres a negativita v duchovnu.

Při pohledu na frekvence můžeme jednotlivé významné oblasti vyjádřit pomocí frekvencí jednotlivých oblastí IS. Frekvence významných dílčích částí IS v Tab. 3 jsou vyjádřené exponentem 10^x Hz. Frekvence $x = 62$ ovlivňuje části IS s frekvencemi nižšími.

Tabulka 3 Frekvence významných dílčích částí IS

Část IS	Frekvence	Význam pro kvalitu IS / %
T-buňky	18	20
B-buňky	26	30
Schopnost hemoglobinu vázat kyslík	47	35
Důsledek stresů a zápis v buňkách	62	98

Obr. 10 Stimulátor pro aktivaci IS a čištění mitochondriální DNA v buňkách

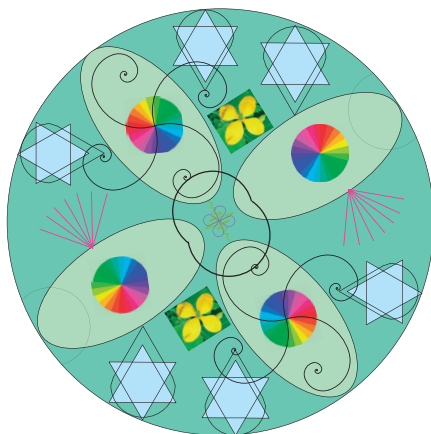
Část IS s frekvencí 10^{62} Hz se týká mitochondriální DNA (mtDNA). Největší vliv a citlivost IS má mtDNA v buňkách s informacemi o duchovní oblasti a univerzu nacházející se v temenních lalocích mozku napravo i nalevo. Jaderná DNA má frekvence 10^{64} Hz.

Mitochondriální DNA bývá znečištěna toxiny, které do ní pronikly z buňky. Na pronikání toxinů do mtDNA mají největší vliv stresy, strachy

a negativní myšlení a jednání. Při čištění mtDNA je třeba toxiny vyloučit jak ze struktury mtDNA, tak i z celých mitochondrií včetně jejich membrán. Výhodné je působit na mitochondrie invertovanými spektry toxinů ve všech částech mitochondrií.

Z toho vyplývá, že pro čištění těla za pomoci imunitního systému člověka je potřeba vytvořit stimulátor pro obnovení funkce mtDNA.

Příklad stimulátoru na čištění mtDNA je uveden na obr. 10 (vnější průměr je 200 mm). Principem stimulátoru je vznik elektromagnetického pole ve svém okolí podobně, jako je tomu u antén. Na takové pole buňky těla reagují, aktivuje se imunitní systém a postup změny v těle je jím určen. Stimulátor se přikládá na 6 čakru nebo se na něj položí ruka. Doba působení bývá 15 min dvakrát denně. Pole stimulátoru je aktivní do vzdálenosti 1 m v jeho ose.

Obr. 11 Stimulátor vazby kyslíku na hemoglobin

Stimulátor ovlivňuje imunitní systém člověka pro všechna jeho těla. Z toho vyplývá, že dokáže vyčistit i duchovní bloky a karmické zátěže.

Pro zajímavost uvedu názor kolegyně, duchovní léčitelky, na tento stimulátor. Stimulátor působí přes srdeční centrum, harmonizuje čakry a je tam 7 páprsků duchovního spojení. Je opravdu silný. Při použití pro pacienty je třeba individuálně upřesnit, jak dlouho má stimulátor na člověka působit, v jakém časovém intervalu a kolikrát za den, nebo kolikrát za týden se má aplikovat.

Stimulátor optimální vazby kyslíku na hemoglobin

Výkon lidských svalů závisí na zásobování potřebnými látkami včetně kyslíku a na odvádění zplodin po činnosti svalů. U sportovců je známo, že tréninkem a výživou těla se dosáhne lepších výsledků. Lepší výsledky jsou dosaženy zvýšením prokrvení svalstva a také lepší funkcí lymfatického systému odvádějícího kyselinu mléčnou a jiných nepotřebných látek ze svalů. Také aplikací zakázaných látek je možné zvýšit obsah kyslíku v krvi a tím i výkon sportovce. Na druhé straně při anémii (nedostatek červených

krvinek neboli hemoglobinu) bude v krvi menší obsah kyslíku a člověk pociťuje únavu a pokles výkonu celého těla.

Svalová tkáň je významným konzumentem živin a kyslíku. Pro svalové buňky je významné, že dokážou určitou dobu efektivně fungovat bez dodávek kyslíku – anaerobně. Svalová únava je způsobena především uvolněním laktátu a snížením pH. Metabolismus svalové tkáně se tedy vyznačuje dvěma odlišnými činnostmi. V první fázi svaly pracují bez přísunu kyslíku. Ve druhé fázi je nutný přísun kyslíku a sval dokáže pracovat dlouhou dobu v aerobní funkci. Medicína, především pro sportovce dokáže dobře stanovit anaerobní práh. Ten u mužů bývá 45 min při střední zátěži a u žen 40 minut.

Pro zlepšení vazby kyslíku na hemoglobin byl vytvořen stimulátor, obr. 11 (vnější průměr je 200 mm). Vznikl modifikací stimulátoru pro aktivaci IS a čištění mtDNA v buňkách.

Stimulátor se přikládá na plíce dopředu i dozadu po dobu výkonu těla. Podle zkušeností změny v těle nastávají po delší dobu (zkušeno minimálně jeden týden). Pole stimulátoru je aktivní do vzdálenosti 1 m v ose. Použitím stimulátoru se mírně snižuje anaerobní práh.

Ochrana terapeuta při mentální diagnostice a léčení

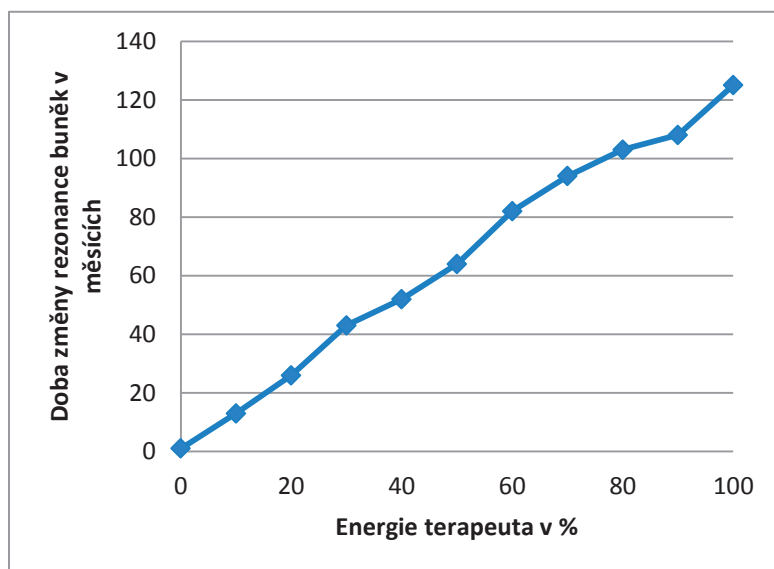
Při mentální diagnostice terapeut přečte informace o fyzikálních vlastnostech buněk vybraných částí těla pacienta. Nepřenáší energii, jen informaci obsahující i adresu pacienta. Informace jsou ukládány do lokalizované části paměti ve vědomí terapeuta. V případě léčení jinými metodami je princip podobný. Terapeut v sobě zanechává záznamy o vlastnostech vln pacienta.

S uloženou informací mentální terapeut manipuluje a ponechává ji včetně adresy pacienta ve své paměti. Na rezonančním principu pak ovlivňuje interferenční pole pacienta. Rozlišení pacientů je dáno jejich adresami. Při další podrobnější diagnostice terapeut ukládá nové informace do stejné oblasti v paměti. Po ukončení terapie informace v paměti zůstávají.

Uložené informace jsou většinou negativní a mění fyzikální vlastnosti buněk, ve kterých jsou uloženy (mění rotaci, náboj, harmonizaci a energii). Změny fyzikálních vlastností buněk s uloženými negativními informacemi mohou ovlivňovat vlastnosti buněk ve svém okolí. Podrobnější rozbor ovlivnění v okolí uložených „cizích“ negativních polí ukazuje výrazně větší ovlivnění především náboje krve (ne krevní plasmy) terapeuta na rozdíl od ovlivnění vlastností okolních buněk. Proto je možné, že dochází k ovlivnění jiných částí těla nebo i k reakci podobné reakcím alergickým.

Úroveň ovlivnění je nepřímou úměrná celkové bioenergii (práně, orgonu...) terapeuta. Po delší době se mohou informace pacienta objevit v podvědomí, duchovní oblasti nebo v univerzu terapeuta. Jedná se především o indukci vlnění pacienta do informací s adresou terapeuta. Vliv těchto indukovaných vlastností je u terapeuta s vysokou bioenergií velmi malý. Jde jen o delší čas, kdy se mohou projevit.

Následující příklad může objasnit postup změny vlastností buněk nebo interferenčního pole uložené informace terapeuta při diagnostice a terapii. Lze předpokládat, že buňky s uloženou informací vytvářejí elektromagnetické pole a je možné stanovit jeho vlastnosti. Je vhodné rozlišovat informace s adresou pacienta a terapeuta. Budeme sledovat rotaci buněk (levotočivá L100%, pravotočivá P100%, nebo kombinace točivosti projevující se nižším procentem točivosti – např. mají-li buňky L80% je jich 20% pravotočivých a 80% levotočivých) a náboj buněk (kladný +100%, záporný -100%, případně kombinace obou od +100% do -100%) případně rezonanční frekvenci buněk (10^x Hz přičemž budeme vyjadřovat hodnotu x , např. $x = 28,8$ nebo nižší). Terapeut načte informace např. o rakovinných buňkách pacienta a informaci uloží do svých buněk v mozku. V tom okamžiku má elektromagnetické pole nervové buňky terapeuta s adresou pacienta rotaci L80%, náboj +20% a rezonanci $x = 8,8$ (rezonance rakovinných buněk). Kromě tohoto elektromagnetického pole nervové buňky může mít (většinou má) také informaci s adresou terapeuta s dobrými vlastnostmi (rotaci L100%, náboj -70% a rezonanci $x = 28,8$). Terapeut pracuje s informacemi pacienta a působí na něj. Po skončení léčení udrží buňka stejné vlastnosti elektromagnetického pole, a to s adresou terapeuta i pacienta, po velmi dlouhou dobu (rok i několik let). Za tuto dobu může dojít i indukci elektromagnetického pole pacienta do elektromagnetického pole terapeuta. Dojde tedy ke změně informací terapeuta a ten může onemocnět. Změna vlastností elektromagnetického pole terapeuta značně závisí na velikosti měrné bioenergie buněk s uloženou informací. Příklad doby změny rezonancí buněk terapeuta po ukončení terapie je uvedena na obr. 12.

Obr. 12 Příklad doby změny rezonancí buněk terapeuta po ukončení terapie

Tabulka 4 Příklad doby změny rezonančních frekvencí buněk při léčení více pacientů na rakovinu pro terapeuta se 100% měrnou energií

Počet léčených pacientů na rakovinu	Doba změny rezonancí v měsících
1	125
2	120
3	117
10	109
100	81
1000	51

Z uvedeného vyplývá, že za velmi krátkou dobu u terapeuta dojde vlivem negativních informací pacienta ke změně informací v jeho buňkách, zhorší se vlastnosti buněk a terapeut může onemocnět. Závisí na jeho vnitřní energii a mnoha jiných faktorech. V příznivém případě pokud terapeut bude léčit více pacientů na rakovinu, doba pro změnu rezonancí se zkrátí. Příklad pro terapeuta se 100% měrnou energií je uveden v Tab. 4.

Při léčení jednodušších nemocí je situace výrazně příznivější. Vždy však může docházet k ovlivnění buněk terapeuta a jeho onemocnění.

Pro odstranění uvedených negativních informací je nutné, aby terapeut pravidelně (max. za 14 dní) mentálně načtl všechny informace s adresami odlišnými od jeho adresy. Dále provedl jejich otočení o 180° a poslal informace zpět do svého těla. Je nutné posílat tyto informace do paměti vědomí, podvědomí, nadvědomí a universa, tj. do všech paměťových oblastí terapeuta. Indukované informace s adresou terapeuta se postupně vrátí do normálního stavu.

Jiný způsob je např. založen na udržení maximálního duchovního klidu pomocí meditace (různých forem, které se terapeutovi zdají výhodné). Terapeut také musí odstraňovat své vlastní nemoci. Pomoc pacientům souvisí také se zásadními pravidly pomoci pacientům. **Pacient, který nepožádá o léčení a který nevěří způsobům léčby, nemůže být léčen.** Léčení funguje, ale pacient se velmi brzy vrátí do původního stavu. Motivace terapeuta pomoci pacientům musí vycházet z jeho potřeb a neměla by být motivována jinými faktory. Nejeví se vhodné vytvoření ochranného obalu kolem terapeuta. Procento účinnosti obalu je kolem 20%.

Z uvedeného vyplývá, že i práce s negativními energetickými poli nebo jinými fyzikálními poli (např. působení plasmovým výbojem) může vést k podobným efektům a ovlivní vlastnosti buněk výzkumníka, pacienta i terapeuta. Proto je pravidelná očista od negativních energetických polí velmi nutná.

Je nutné si uvědomit, že k ovlivnění cizími negativními poli se projeví u všech lidí. Závisí na jejich komunikativnosti, myšlení (positivní a negativní), nadhledu a vlastním úsudku apod. Je to široká škála lidských vlastností. Vždy však v lidském mozku zůstává negativní i pozitivní záznam a to po dlouhou dobu. Každý člověk se musí naučit zvýšit svou vnitřní energii a nalézt způsoby relaxace případně meditace pro odstranění uvedených negativních energií.

Fyziologie vybraných nemocí

Proč nemoc?

Každá nemoc má **svou příčinu a tu je nutné vyléčit**. Najít tu příčinu není jednoduché jak pomocí všech moderních lékařských technik, tak i pomocí alternativních technik. V mnoha případech se pomáhá odstranit jen důsledky nemocí a ta se pak vrací nebo doplňuje nemocemi jinými.

Nejprve je třeba si uvědomit, že i přes vysokou úroveň medicíny v současné době, jsou téměř všechny nemoci medicínsky nevyléčitelné. Výjimku tvoří chřipka, angína a některé další infekční nemoci. Také chirurgické zprůchodnění cév není vyléčení, ale první pomoc při ucpání cév. Příčina cévních ucpání není vyléčena, jen pomocí léků jsou zajištěny podmínky pomalejšího ucpávání. Samozřejmě, že takových případů pomoci pacientům je daleko víc. Je však nutné zabývat se prevencí nemocí a příčinami jejich vzniku.

Všechny nemoci a zdravotní problémy jsou způsobeny zhoršenou funkcí imunitního systému. Ten dovolí (nebo díky svému přetížení) postupné usazování infekcí a chemických a toxických látek v buňkách i v blízkosti DNA. Důsledkem je zhoršená funkce buněk a nemoc.

Stres nebo negativní myšlenky a postoje mají pravotočivou strukturu, ovlivňují vlastnosti buněk, kde jsou uloženy. Tyto změny jsou v podstatě stejné, jako u buněk fyzického těla.

Nejdůležitější pro zdraví je prevence nemocí. V léčbě nemocí je velmi důležitá detoxikace všech částí organismu, včetně duševní a duchovní oblasti, tj. i myšlenek.

Prevence vzniku nemocí

Z fyziologického hlediska člověk potřebuje vyživovat buňky v těle, čistit tělo od zplodin činnosti buněk, pohybovat se a používat svůj mozek. Pro výživu tedy musí dýchat, pít vodu a s mírou konzumovat potravu. Také musí mít v pořádku cévní a srdeční systém. Čistění těla probíhá filtrací v ledvinách, játrech, plicích, ve střevech, kde se čistí krev. Také lymfatický systém a biochemické procesy v buňkách účinně pomáhají čistění buněk. Pro optimální funkci čištění se musí člověk pohybovat a pomáhat tak lymfatickému a cévnímu systému. Kromě podvědomé funkce mozku pro ovládání všech funkcí v těle je třeba mít v klidu celý nervový systém.

Z duchovního hlediska má mít člověk co největší duchovní klid, který se pak odráží na správné funkci nervového systému a vhodné reakci na podněty z vnitřního i vnějšího prostředí. Ve stavu duchovního klidu nevznikají strachy, stresy, obavy z nepříjemných situací, závist, negativní očekávání a mnoho nepříjemných vlivů pro psychický stav člověka. V důsledku toho tělo člověka funguje bez závažných výkyvů a nemoc se mu vyhýbá.

Abychom nebyli nemocní, je třeba udržet vysokou úroveň duchovního klidu. To dosáhneme prevencí našeho zdravotního stavu. Ta spočívá v uvědomění si několika málo pravidel pro podporu funkce fyzického těla, a co je důležitější věnovat pozornost udržení duchovního klidu. Naši preventivní činnost lze shrnout do několika následujících bodů.

- Zdravý pohyb těla pro čištění buněk a těla.
- Vyváženost stravy (tuky, cukry, bílkoviny) a střídmost v jídle.
- Vhodný pitný režim, voda, káva, čaj, alkohol.
- Dostatečný příjem vitamínů a stopových prvků podle jejich obsahu v potravinách.
- Čištění těla koupelemi, saunou, pocením pro předcházení zánětům.
- Duchovní klid, procházky v lese, metody zklidňování duchovna, meditace.
- Životní cíl a zaměstnání mozku.
- Soustředění na vhodnou činnost, každodenní příjem radosti.
- Komunikace s okolím včetně lidí.

Starost o tělo

Výživa

O výživě lidského těla je napsáno mnoho knih a článků v časopisech. Není nutné tyto informace opakovat. Co však považuji za nutné, je zdůraznit vhodný příjem potravy a její vyváženost.

Kolik stravy naše tělo potřebuje, nám tělo řekne samo. Musíme se naučit správně jej vnímat. Záleží také na vydávané energii. Potřebujeme-li stravu,

budeme vnímat hlad. Vjem hladu ovšem může také souviset s mentálním naprogramováním naší mysli, na zvyku jíst, jíst v daném čase apod. Potřebu výživy poznáme také na naší váze a pocitu lehkosti v hrudní a břišní dutině.

Jinou záležitostí je vyváženost a skladba naší stravy. Velmi dobré zkušenosti má čínská medicína [13]. Druh přijímané stravy souvisí s typem těla. Pro horký tělesný typ, který je třeba zchladit, se doporučuje jíst převážně zeleninu a pít převážně vodu. Pro chladný typ těla je možné jíst maso, pít kávu nebo čaj případně trochu alkoholu. Možných typů je daleko víc a proto je třeba se obrátit na odborníky a snažit se dodržovat jejich rady.

Cukry podle odborníků poškozují cévy a způsobují ischemickou chorobu srdeční [14]. Mohou vést ke zvětšení a ztuhnutí jater. Kromě toho zatěžují slinivku a navozují stále větší pocit hladu, takže lidé tloustnou. Není to ale zdaleka všechno. Příjem cukru může ovlivnit i kvalitu pleti nebo spánek.

Sacharidy mají dvě klíčové úlohy v organismu: zabráňují navázání virů a bakterií na buňky, protože obsazují jejich receptory [15]. Pokud se virus či bakterie nemůže dostat do buňky, nemůže způsobit její onemocnění. Sacharidy také obalují buňky a vyplňují mezibuněčný prostor. Vytvářejí tak informační dálnici, která umožňuje komunikaci uvnitř buněk a mezi buňkami. Sacharidové řetězce hrají roli téměř ve všech fyziologických reakcích uvnitř organismu včetně imunitních reakcí, regenerace tkání a dělení buněk. Jednou z nejdůležitějších funkcí sacharidů je urychlení reakcí v mozku.

Například serotonin a jiné neuropřenašeče potřebují sacharidové receptory, aby se mohly navázat na povrch nervových buněk. Paměť, stresové reakce a další důležité mozkové funkce mohou být negativně ovlivněny při nedostatečném přísunu sacharidů. Když jíte dostatečné množství neupravené zeleniny a ovoce, zásobujete organismus rozličnými sacharidovými živinami. Sloučeniny cukrů nejsou vždy sladké. Například fruktóza, xylóza a manóza jsou tři esenciální jednoduché cukry. Houby a semena obsahují fruktózu, žito, ječmen a kvasnice xylózu a brokolice, zelí a semena manózu.

Pokud jsou potraviny vysoce průmyslově zpracovávány, mohou poškozovat naše zdraví. Například hrozny a cibule obsahují jednoduchý cukr glukózu. Je-li glukóza zpracovaná na klasický bílý cukr používaný v kuchyni, ztrácí všechny živiny a vlákninu. Glukóza je tak přeměněna z dobré živiny na látku nepříznivou pro naše zdraví. Lidské tělo si sice dokáže vytvořit všech osm jednoduchých cukrů z běžného cukru jako je glukóza, avšak tento proces vyžaduje energii, čas a velký počet enzymů a vitamínů.

Všechny tkáně a každá buňka v těle obsahují bílkoviny [16]. Tvoří část svalů, kostí, vlasů, nehtů a kůže a představují přibližně 22 % celkové tělesné hmotnosti. Různé bílkoviny se dále podílejí na činnosti enzymů, hormonů, neurotransmiterů a bílkoviny jako např. hemoglobin, myoglobin a další, neustále udržují tělesné tkáně v dobrém stavu a zajišťují zdraví celého organismu. Přibližně 15–20 % energetické hodnoty přijímané potravy by měly představovat bílkoviny, což je asi 0,75 g bílkovin na 1 kg tělesné hmotnosti denně. Uvedené množství lze snadno zajistit dvěma až třemi dávkami

potravin živočišného původu nebo čtyřmi dávkami potravin obsahujících směs rostlinných bílkovin, např. celozrnných cereálií, zeleniny, luštěnin, ořechů a různých semen. Tělo není schopno ukládat volné aminokyseliny, a proto musí neustále štěpit a znovu syntetizovat bílkoviny. Tento proces vyžaduje neustálé doplňování bílkovin potravou. V případě přebytku některých aminokyselin nebo bílkovin dochází v játrech k jejich přeměně na glukózu, která je využita k zajištění energetických výdajů. Tělo využije pouze tolik bílkovin, kolik potřebuje pro zajištění všech funkcí, a vzhledem k tomu, že mnoho potravin s vysokým obsahem bílkovin obsahuje i mnoho tuku, a mají tedy velkou energetickou hodnotu, dochází k zvyšování tělesné hmotnosti nárůstem tukových vrstev. Pro zachování dobrého zdravotního stavu je proto nezbytné jíst dobře vyváženou stravu a vyvarovat se nadbytku bílkovin.

Voda

Voda je součástí celého našeho organismu. Člověk ji ztrácí pocením, močí, dýcháním, metabolickou funkcí těla a jiným způsobem. Např. přes noc člověk ztratí přibližně kilo své váhy, přičemž jistá část je z toho voda. Proto je nutné vodu doplňovat.

Đeti a starší lidé nemají žízeň a dostatečně nedoplňují vodu do těla. Průměrné denní množství vody by mělo být asi 1,5 až 2 litry, podle váhy těla. Je samozřejmé, že v parných dnech bude spotřeba vody velká na rozdíl od spotřeby vody v mrazivých dnech.

Optimální je doplňovat vodu v průběhu celého dne pravidelně. V dnešní době to však není možné z různých důvodů. Patří mezi ně zaměstnání, sportovní i zájmová činnost, spánek apod. Je však možné vytvořit si zvyk pít vody a ten pokud je to možné dodržovat. Jsem zvyklý ráno a večer vypít 1,5 l tekutiny a v průběhu dne je moje potřeba pití malá.

Co pít? Nejlépe je pít čerstvou neupravovanou vodu z přírodních zdrojů. Nepatrné množství lidí si může dovolit pít vodu ze studánek. V takové vodě jsou obsaženy vhodné minerální látky, málo plyných složek a jiných příměsí. Podíváme-li se na takovou vodu, mívá vyšší energii ve srovnání s okolím, a co je důležité, mívá nepatrně vyšší energii i na nejvyšších frekvenčních pásmech (v duchovní oblasti). Skladovaná voda ze studánky však vydrží poměrně krátkou dobu (až 14 dní). Ve městech a obcích je k dispozici voda z vodovodního řádu. Kvalita vody je průběžně sledovaná včetně obsahu minerálních látek. Voda není škodlivá, ale obsahuje chlór nebo jiné látky pro odstranění bakterií a infekcí. Tyto látky pak zatěžují organismus a je těžší je z těla odstraňovat. „Balená“ voda v PET lahvích, pokud není sycená CO₂, může mít různou kvalitu a podobá se vodovodní vodě. Nemá jiné významné vlastnosti, jen je dostupnější při výletech případně sportovní činnosti. Sycená voda některým lidem chutná, ale okyseluje tělo a tím není prospěšná.

V dnešní době se setkáváme s tzv. aktivovanou vodou. Existuje mnoho druhů aktivace vody. Stupeň aktivace je však možné posoudit jen psycho-

tronickými způsoby. Patří mezi ně testování virgulemi nebo kyvadlem, pocitem citlivých lidí (ať vnímáním aury člověka, tak také vjemem tepla, brnění nebo jiným způsobem). Vliv aktivované vody na lidský organizmus je možné posoudit podle reakcí organismu na stimulaci pomocí přístrojů Bicom, Salvia, Global diagnostics a jiných. Je to podobné, jako testování vhodnosti homeopatik nebo léčebných bylinných přípravků. Aktivace vody probíhá buď přirozeně, nebo pomocí technických přípravků. Ve studánkách nebo při proudění vody může nastat aktivace vody. Je však velmi problematické najít takový aktivovaný pramen a ještě problematičtější je takovou vodu otestovat a sledovat její vlastnosti. Technickými prostředky lze aktivovat vodu a dosáhnout stabilních výhodných vlastností vody, [2],[17].

V některých pramenech je doporučováno pití chemicky čisté vody, destilované nebo deionizované. Taková voda je schopna na sebe navázat různé chemické látky v těle. Je dobrá pro detoxikační kúru a očištění těla. Problémem však je, že taková voda je schopna z těla odstraňovat i minerály a látky pro tělo prospěšné. Proto při uvedené detoxikaci je nutné do těla dodávat minerální látky a vitamíny. Pití destilované vody je možné jen krátkodobě pro čištění těla.

Pití kávy, čaje nebo alkoholu spíše stimuluje funkci lidského těla, často zvyšuje krevní tlak, aktivuje jeho činnost. Káva např. zvyšuje poměrně rychle krevní tlak a po určité době tlak opět klesá. Člověk potom opět touží po novém šálku kávy. Jedna až tři šálky kávy denně moc nevadí. Větší počet však nadměrně stimuluje tělo, zatěžuje srdce a může přinést další problémy. Čaj stimuluje tělo delší dobu, stimulace nastupuje později jako u kávy, ale doba stimulace je značně delší. Alkohol pro konzumaci nelze vůbec doporučit. Kromě jeho působení na nervový systém, alkohol na sebe váže vodu a tu z těla odebírá. Pro doplňování vody v těle nejsou káva, čaj a alkohol vhodné, spíše naopak.

Obchodníci nabízejí mnoho různých vod. Jsou často sycené CO_2 , který však vodu okyseluje, a to není pro tělo dobré. Kromě jiného taková sycená voda vyvolává pocit potřeby dalšího pití. Dalším nabízeným typem vod jsou vody s různými příchutěmi, mající sice krásné barvy, ale většinou obsahují mnoho cukru. A to není pro člověka příznivé.

Tělesný pohyb

Pro lidské tělo je velmi příznivý tělesný pohyb. Udržuje svaly, šlachy i kosti v činnosti. Svaly tak svou nečinností neatrofují a člověk se cítí dobře, má v sobě příjemný pocit klidu. Co je však velmi dobré si uvědomit, je funkce čištění těla. Rozumným pohybem se rozhybává lymfatický systém v těle, lymfa lépe odtéká a výsledkem je odplavování zplodin činnosti těla a toxických látek. Dochází k přirozenému čištění těla, také k lepšímu průtoku krve cévami v těle, k intenzivnějšímu dýchání a upravení nervového systému. Proto mějte rozumný pohyb v pravidelných intervalech a stále. Rozumným pohybem však není vaše stavební aktivita nebo vykonávání tělesné pracovní

činnosti. Večerní procházka Vám udělá určitě lépe, než sledování televizního vysílání a konzumace stresových obrazů, který televize poskytuje.

Dostatečný příjem vitamínů a stopových prvků

Minerální látky a vitamíny jsou důležitou složkou lidské výživy, ač nemají žádnou energetickou hodnotu. Mají význam pro růst a tvorbu tkání, aktivují, regulují a kontrolují látkovou výměnu v těle a také se spoluúčastní na vedení nervových vzruchů [18]. Proto je nutný dostatečný přísun těchto látek.

Zvažme však, kolik minerálních látek je v moderních potravinách, které jsou pěstovány stále na stejných polích a hnojeny umělými hnojivy. Pokud do půdy nedáváme hnůj a nedodáváme dostatek minerálních látek, bude i v potravinách na takové půdě pěstovaných málo minerálních látek. A k tomu ještě průmyslové zpracování nezlepší obsah minerálních látek a vitamínů v potravinách, které konzumujeme.

Proto se všimějme, co jíme a také prováděných rozborů potravin a doplňujeme si do těla tyto látky. Považuji to za důležité. Příkladem může být bor, který hraje důležitou roli v řadě fyziologických procesů. Může dojít k poruchám ve vývoji kostí, metabolismu minerálních látek, vývoji mozku, funkci imunitního systému či uvolňování inzulinu. Nejvýraznější následky nedostatku boru se projevují při současném nedostatku vápníku či hořčíku [19]. Tento prvek je v potravinách ve velmi malých koncentracích.

Koupele

Pro čištění těla je také příznivé pocení. Při zánětech případně pro jejich předcházení by mělo být samozřejmé provádět pravidelnou potní kúru. Potní kúra může být prováděna v posteli, výstupem na strmý kopec, těžší fyzickou aktivitou nebo návštěvou sauny nebo páry.

Pocením z těla rychleji odchází toxické a pro tělo nepotřebné látky. Jejich přítomnost v těle se nepříjemně projevuje na bolestech kloubů, zvýšenou srdeční zátěží, dýchavičností a mnoha a mnoha jinými fyzickými problémy. Podle mých zkušeností přítomnost nepotřebných látek v těle, pokud se usazují v nervových buňkách nebo v jejich okolí, vznikají psychické problémy a také myšlení takových lidí se silně odchyluje od příznivého normálu. Také vzniká silná únava těla.

Pocení v sauně pomůže vyčistit kůži a podkoží na celém těle a také pomůže plicím a dýchání. Ověřil jsem si, že delší vanová koupel je lepší, než sauna. Tělo ponoříme do hodně teplé vody. Voda má být tak teplá, jak tělo a náš pocit ve vodě dovolí (38° až 42°). Doba koupele je také individuální. Může trvat od půl do dvou hodin. V teplé vodě se tělo příjemně prohřeje, cévy se uvolní, průtoky krve i lymfy se zlepší a odnášejí toxiny z těla ven. U osob se zdravotními problémy je vhodné koupel konzultovat s ošetřujícím lékařem.

Pocením zároveň s nepotřebnými látkami z těla odchází minerály, které tělo potřebuje. Proto koupele v termálních lázních jsou z tohoto pohledu příznivější. Minerální vody mají dostatek tělu potřebných minerálních látek. Pokud koupele provádíme doma, je vhodné do těla dodat minerální látky, např. vápník, fosfor, hořčík, draslík, sodík, železo, nikl, bor. Forma může být různá. Od vhodné stravy až po minerály v podobě kapek nebo tabletek.

Starost o naši psychiku – základní rady pro duchovní klid

O naši psychiku a duchovní klid se musíme neustále starat. Není to samozřejmost a na druhé straně máme mít ve své mysli zažité návyky a automatické reakce hlavně nervového systému na vnější podněty. Čím dříve docílíte takového vnitřního stavu, tím lépe.

Mezi základní oblasti pro získání duchovního klidu považují:

- Procházky v lese, metody zklidňování duchovna, meditace.
- Stanovení svého životního cíle a zaměstnání mozku.
- Soustředění na vhodnou činnost, každodenní příjem radosti.
- Komunikace s okolím včetně lidí.

Nejdůležitější v lidském životě je **duchovní klid** člověka. Myšlení je dar odlišující nás od rostlin a zvířat. Technicky si mohou stanovit klid v mysli jednoduchým dotazem „Jaká je úroveň duchovního klidu v procentech“ (myslím na úroveň duchovního klidu člověka, kterého mám před sebou nebo se s ním mentálně kontaktuji). Dosažení klidu v mysli člověka se dlouhou dobu snaží mnoho skupin lidí. Připomeňme mnichy v Tibetu, mentální jógová cvičení, různé meditační způsoby, modlitby a mnoho jiných. Výsledek těchto technik závisí především na vás, kteří se chcete zklidnit, na tom, jak se dokážete soustředit na své myšlenky a jak dlouho toto soustředění vydržíte. V jiných případech je úspěšné umět si v klidu vybavit negativní situace ve vašem životě, připomenout si je, odstupem času si je znovu prožít a snažit se je vysvětlit. V případě, že si vzpomínka žádá vyřešení situace v současnosti, udělejte to co nejdříve. Ke zklidnění takových situací je možné také formou odpouštění. Odpouštím situaci za to, že mi ublížila. Prosím situaci za odpouštění, protože jsem ji ublížil. Odpouštím sobě, za to, že jsem si ublížil.

Závažnost psychického klidu a odstranění podvědomé nervozity si můžeme uvědomit na jednom typickém příkladu. Jedna pacientka se dlouhodobě potýkala s potížemi v různých oblastech těla. Pociťovala stěhovavými bolestmi zubů, jindy bolestmi v podžebří na levé straně. Vnímání vysušené sliznice v ústní dutině a v krku přecházelo v dráždivý kašel a k tomu se někdy přidaly astmatické problémy, pískání z průdušek a velké problémy s dýcháním. Potíže se střídaly, ale těžké dýchání s pískotem na průduškách zůstávaly. Přidružovaly se problémy se značně se měnícím krevním tlakem. Pacientka delší dobu výrazně trpěla, pojídala prášky na uklidnění krevního tlaku, podporu štítné žlázy.

Diagnostikoval jsem výrazný neklid v nervovém systému projevující se také sníženou funkcí sympatického nervstva. Úroveň klidu v mysli byla 20%. Důsledkem tohoto stavu bylo stažení jemných vlásečnic krevního systému v různých částech těla, především však tam, kde se nejvíce projevovaly potíže. Další symptomy nemoci nebylo nutné dále hledat, protože např. zhoršené prokrvení nějaké oblasti vede ke zhoršenému odvodu zplodin z nedokrvené oblasti a zhoršené výživě tkání.

To v mnohých případech vede k vzniku podmínek pro množení virů a jiné infekce. Infekce v těchto místech narůstá, výživa buněk je nedostatečná a látky imunitního systému se do problematické oblasti nemohou dostat. Vzniká lokální zánět a následná bolest. Jindy se důsledky nedokrvení mohou projevit ve zhoršení průtoku v lymfatických cévách. V mezibuněčné oblasti se začnou shromažďovat zplodiny, voda a jiné látky. Při nedostatečném odtoku začne tkáň otékat a vznikne bolest. Velmi problematické to je při špatném prokrvení kloubů, protože v takovém kloubu vzniká otok ve vnitřní struktuře, mezi kostí a chrupavkou, mezi šlachami apod. Takový kloub je značně bolestivý a nepohyblivý.

Uklidňování nervového systému vedlo ke krátkodobému uvolnění potíží. Pacientka neustále vnímala jeden problém za druhým, velmi špatně spala a stále ze své postele sledovala mnoho „skvělých pořadů včetně zpráv a komentáře všelijakých problematických situací“, které naše televize s oblibou vysílají. To ji k psychickému klidu nepřidávalo.

Jednou se však stala velmi poučná, i když smutná událost, dokazující vliv neklidu v psychice pacienta. Po ránu, kdy zdravotní stav pacientky nebyl dobrý (provázel ji kašel, zahlenění v krku a velmi těžké dýchání), ji její přítel přišel sdělit smutnou zprávu. Jedna z mála kamarádek bydlících v sousedství náhle zemřela. Moje pacientka probrečela celou hodinu, teklo jí z očí a z nosu. Tato reakce je přirozená a je dobré ji nijak nepotlačovat, protože se uvolní nervový systém, uklidní se a zabývá se touto nepříjemnou událostí. V této situaci nepronikne do podvědomí a nemusí mít nepříjemné důsledky. Nepříjemnosti si přivodíme sami tím, že se k takové situaci vracíme, myšlenkově ji probíráme a zvyšujeme si v sobě stres a nepříjemné pocity. Pacientka se po uklidnění cítila velmi dobře, potíže s dýcháním a pískáním na průduškách pominuly a ostatní problémy taky. Tento stav ji vydržel asi do jedné hodiny v noci a pomalu se navracel do dřívějších kolejí. To vše mi za dva dny sdělila ve stavu vnitřních otoků na sliznicích v krku, na průduškách a v nose.

Tato příhoda mi jen potvrdila moji diagnózu. Pacientka si svým myšlením a přístupem k sobě a svým potížím zhoršovala problémy. Snažil jsem se jí vysvětlit příčinu jejích problémů. Doposud to však nechce připustit a je se svým zdravotním problémem bezradná.

Všechny techniky pro dosažení duchovního klidu vyžadují pravidelné opakování a stav vaší mysli se bude pomalu uklidňovat. Mohu doporučit stanovit si **dlouhodobý a krátkodobý cíl**, který je pro vás dosažitelný. Několikrát se k němu v mysli vraťte, aby přešel do vašeho podvědomí. Pak budete

podvědomě dělat věci a rozhodnutí vedoucí ke splnění vašich cílů. Nenechte vaši mysl a tělo zahálet a nic nedělat. Vede to k nepříjemným problémům a vzniku nemoci. V životě není nic horšího, než nudit se a být neaktivní.

Pro dosažení klidu v mysli je vhodné uvědomit si **smysl života** a stanovit si dlouhodobý a krátkodobý **cíl** vaší činnosti. Vím, že to není věc samozřejmá a jednoduchá. V mládí o podobných věcech moc neuvažujeme a vůbec nás nemusí napadat souvislost s naším budoucím zdravotním stavem. Naši rodiče nám dali život a naučili nás základní dovednosti a znalosti. Prošli jsme systémem výuky a poznali jsme zákonitosti tohoto světa. Dále je už jen na nás, jak si s životem poradíme, jak jej prožijeme a co po nás zůstane. Měli bychom si vytvořit náš smysl života a pevně jej zakotvit do podvědomí. Někdy nad smyslem života moc nepřemýšlíme a během života jej podvědomě tvoříme a řídíme se jím. Smyslem života může být uspokojování naší potřeby něco tvořit, mít radost z každého našeho krůčku v poznání světa, poznat svou fyzickou i psychickou sílu, ale také třeba jen být.

Uvědomujeme-li si smysl života, je vhodné stanovit si krátkodobé i dlouhodobé cíle naší činnosti. V tomto, podobně jako i v jiných částech vaší psychické činnosti jste nezastupitelní. Nemůže to za vás nikdo zastoupit, nahradit vás nebo za vás vaše cíle stanovit. Musíte to udělat vy sami. Ve světě se objevuje mnoho praktických rad a doporučení, jak stanovit cíl vašeho života a jak jej dosáhnout.

Jedním z důležitých kroků pro dosažení cíle je **chtění**. Musím chtít něčeho dosáhnout, něco vykonat, něco vytvořit apod. To, čeho chceme dosáhnout, nemusí být nikterak velké a významné. Mohu postupovat po malých krůčcích. Je však lépe, zvolit si kroky větší. Mohou jimi být např. pomoc lidem, vytvořit vědecký pokrok ve vybrané oblasti, vychovat dobře svoje děti a připravit je do života, prožít příjemný pocit při dosažení nejvyššího vrcholu světa atd. Cíl by měl být kladný, neměl by negativně ovlivňovat naše okolí a celou společnost. Měli bychom si být vědomi, že přání přinese výsledek. Brzy poznáte, že se kolem vás začnou dít věci a události, které vám pomohou dosáhnout vašeho vytyčeného cíle. Budete cílevědomě dělat postupné kroky k dosažení vašeho cíle, budete se seznamovat s lidmi, kteří vám pomohou ve vaší cestě apod. Tento postup je funkční i v případě, že si vytyčíte negativní cíle. Vytknete-li si za cíl dosažení bohatství nebo velkého množství peněz, podaří se vám to také. Zde se však často projeví jiné zákonitosti. Negativní myšlení se vám v nějaké podobě vrátí. Například se u vás projeví nemoc, způsobíte autohavárii, někdo vás okrade apod. Tyto negativní jevy vidíme v současné době velmi často. Jsou však důsledkem negativních lidských vlastností a působí na tomto světě mnoho tisíciletí.

Soustředění, výdrž a trpělivost se musí neustále trénovat. Proto si zvolte nějakou vám příjemnou myšlenku, soustřeďte na ni svou pozornost a zabývejte se jí, co nejdéle vám to půjde. Zprvu ta doba bude velmi krátká a zjistíte, že se vám do mysli vloudila myšlenka jiná. Když to zjistíte, vraťte se k myšlence původní a vydržte u ní. Stejným způsobem se snažte udržet

pozornost na pohled na vám příjemnou věc a nepřipusťte jiné myšlenky, nepřipusťte přechod pohledu na jinou věc apod. Čím déle to vydržíte, tím to bude lepší. Z vlastní zkušenosti vím, že při diagnostice má pozornost musí vydržet i půl hodiny nebo mnohdy i více. S terapií je to podobné.

Udělejte si malou radost při každé příležitosti. Je jedno, čím si ji uděláte. Důležité, že si ji uděláte. Postupem času nebo i jako důsledek klidu v mysli budete mít radost častěji. Měli byste směřovat k tomu, že budete mít stále pocit radosti, která je občas přerušena něčím méně příjemným. To je optimální stav. Důsledkem tohoto stavu je vaše zvýrazněné vnímání radosti, budete umět vnímat radost, budete mít dobrý pocit klidu a získáte nadhled či jiný přístup k řešení problémů a budete vnímat svět trochu z jiného pohledu. Bude vám dobře. S tímto klidem se vám uklidní i všechny orgány v těle a vaše zdraví se bude zlepšovat.

Z vlastní zkušenosti znám tyto pocity. Mám rád turistiku, kdy se sám toulám pěknými lesy. Přináší mi to hlavně radost a uklidnění. Na vycházkách mi je příjemně, nic mi nechybí a vnitřně pociťuji lásku k přírodě a sounáležitost s ní. Jinými myšlenkami se nemusím zabývat. Na to je čas jindy. Tyto pocity lásky k přírodě i k tomu pěknému, co člověk vytvořil, mám v sobě neustále. Je mi trochu nepříjemně na těle, když vidím nešťastné výplody lidstva kazící dobrý dojem z přírody kolem nás. Tak vypadá radost, kterou mi vycházky přináší.

Další radou je, **vnímejte řeč svého těla** a uvědomujte si, s čím tato změna souvisí nebo co předcházelo těmto změnám. Nepředcházel-li např. bolesti žaludku nebo břicha nervové podráždění, nerozčílili jste se, nemysleli jste opakovaně na výtky vašeho šéfa apod. To vše zanechává na vašem těle záznamy v podobě porušených interferenčních polí, ze kterých jsme složeni. Snažte se o nejdříve vnímatelné změny vyřešit, ať sami nebo s cizí pomocí. Nesledujete se však takovým způsobem, že si budete vyvolávat nové stresy z vašeho zdravotního stavu a že se z vás postupně stanou hypochondři.

Každý z vás si však musí najít **způsob uklidňování mysli** vám vyhovující a odpovídající vašemu myšlení, schopnostem a možnostem. Velmi důležité je chtít uklidnit naši mysl, dostat toto chtění do podvědomí a pravidelně udělat alespoň malý krůček pro uklidnění. Klid v mysli nám pomůže získat nadhled nad věci a nad všechny naše činnosti. Budete moci správně volit priority, rychle a dobře se budete rozhodovat, co udělat hned, co zítra a co počká ještě značnou dobu. Při provádění činnosti touto formou brzy zjistíte, že dovedete předcházet problémům, nebudete se dostávat do nepříjemných situací, nebudete přitahovat zbytečné problémy apod. Brzy začnete vnímat lásku ke svému okolí, k okolní přírodě a i procházka rušnou městskou ulicí vás nebude děsit a nebudete mít stresy. Velmi důležitým důsledkem vašeho klidu v mysli bude vnímání vašeho podvědomí. Budete se rozhodovat více citem než rozumem a bude vám dobře.

Je značně pravděpodobné, že se vám budou stávat zvláštní věci, které nebudete moci považovat jen za obyčejnou náhodu. Pro pobavení uvedu

několik příkladů těchto náhod, které se mi v nedávné době stávají. Jdu s manželkou, bavíme se a při tom pozoruji okolí a vnímám příjemný pocit klidu. Napadne mi myšlenka nesouvisející s rozhovorem. V myslí si vzpomenu na něco, co bych rád řekl, nebo dostanu chuť např. na zmrzlinu. Tuto myšlenku ani nestačím říci nahlas a moje paní mi tuto myšlenku řekne. Podobě to funguje i naopak a to dost často. Jindy jedeme tramvají. Moje paní sedí u okna, já vedle ní na sedadle dovnitř vozu. Když přišla revize jízdenek, revizor ukázal odznak mojí paní a zkontroloval jí jízdenku. Mě přešel a dále kontroloval další cestující. Stalo se to již vícekrát i v případě, že jsem cestoval sám. Jindy mi syn sdělil, že jeho pracovní smlouva končí za dva měsíce a že hledá zaměstnání. Chtěl jsem mu pomoci a tak jsem přemýšlel, jak mohu pomoci. Za pár dní jsem si vzpomněl, že za mnou přijde známý. Řekl jsem si, zeptám se ho, zda o nějaké možnosti neví. Druhý den za mnou přišel a první jeho sdělení bylo, zda nevím o někom, kdo by mohl vykonávat specifickou práci v ekologické firmě. Před příchodem ke mně mu volal majitel této firmy a žádal jej, zda on nebo já nemůžeme někoho doporučit pro práci v jeho firmě. Protože můj syn měl požadovanou odbornost a byl schopen splnit požadavky na nabízenou práci, doporučil jsem ho. V poslední době se všímám, že těchto „náhod“ je víc a považuji je za důsledek klidu v myslí a práce, kterou vykonávám.

Cílevědomost a vytrvalost ve vašem životě ve svém důsledku vede ke zklidnění vaší myslí. Budete soustředěně vést vaši činnost ke splnění cílů a zvolíte si priority ve vašem vnímání okolního světa.

Důležitým předpokladem pro vaše konání je **uspořádání rovnováhy**. Znamená to zajištění podmínek pro život a plnění vašich cílů. Váš cíl vás musí uspokojovat, ale zároveň musí být prostředkem k zajištění podmínek pro váš život. Patří sem příjem financí, mít prostor pro obnovení vašich sil a uspokojování vašich potřeb. Musíte jíst, spát a obklopit se lidmi, kteří vám pomohou na vaší cestě ke splnění cíle, dávat radost dětem a partnerům a mnoho jiných potřeb.

Podle propočtů odborníků na stravu lidské tělo potřebuje denní energetický příjem 8000 až 10000 kJ, podle typu zátěže organismu. Přitom je vhodné udržovat rozumný poměr příjmu bílkovin, tuků a sacharidů. Zkuste si nechat sestavit denní jídelníček a vypočítat její energetický příjem. V dnešní době existují firmy, které vám denní porci doručí až do domu. Velmi rychle zjistíte, jak jste se doposud přejídali, aniž jste si toho byli vědomi. Jídlo bylo pro vás zvyk, způsob uspokojování těla a uklidňování myslí. Na světě existuje však velký nepoměr. V některých místech lidé hladoví a jinde jsou plné obchody zboží čekajícího na kupce a spotřebitele. A podívejte se např. na město Brno, kolik potravinových obchodních velkoobchodů má a kolik zboží v nich je. Důsledkem tohoto stavu je zvyšování počtu obézních lidí u nás tak i v některých zemích ve světě. Varující je však rostoucí počet mladých obézních lidí. Proto naslouchejte odborníkům na stravu, jezte s mírou, vnímejte, co jíte, jak to jíte a co je velmi důležité. Může se vám stát, že vnímáte

zvláštní chuť na něco. Často se projeví chuť na to, čeho se vám nedostává. V tom případě to jezte. Do těchto pocitů nepatří chuť na sladké při nebo po nervovém stresu.

Lidské tělo je dynamický systém. Neustále v něm něco pulsuje, pohybuje se, natahuje se nebo naopak smršťuje. Krev je velmi důmyslnou substancí protékající všemi byt i sebenepatrnějšími částmi těla. Vyživuje buňky a odvádí mnoho zplodin z těla. Velmi častý případ je nedostatečné prokrvení lokalizovaného místa v těle. Může to být způsobeno infekcí, nervovými stresy a jinými faktory. Při nedokrvení nejsou buňky ani čištěny, ani vyživovány. Důsledkem toho je bolest v této oblasti. Toto je velmi často problém bolesti páteře či kloubů. Špatné prokrvení bývá způsobeno v jiných místech, např. zánětem nebo kameny v močových cestách. Dalším velmi důležitým systémem je systém lymfatický. Podobně jako krev vede do blízkosti buněk, z nichž odvádí zplodiny, toxiny a infekce do krve a z těla ven. Při nedostatečném čištění buněk v těle velmi brzo pocítíte nepříjemnou únavu v celém těle. Podobně je to u svalů, ze kterých se, např. špatnou trénovaností, pomalu a nedostatečně odvádí kyselina mléčná a sval po námaze pěkně bolí. Moje zkušenost s namoženým svalstvem je pokračovat v tréninku a zátěži, abych pohybem a zátěží podporoval čištění svalstva. Také lymfatický systém je aktivován pohybem. Z tohoto popisu je zřejmé, že přirozený a dostatečný pohyb je pro lidské tělo jedním z nejdůležitějších faktorů. Proto se **nezapomínejte neustále hýbat**.

Jednou z důležitých vašich činností by mělo být **zatěžovat svůj mozek myšlením**. Mám na mysli soustředěně provádět mozkovou činnost, **být psychicky aktivní**. Může se jednat o pracovní činnost, vytváření nových věcí, konstrukcí, vymyšlení nových poznatků nebo řešení situací, ve kterých jste se ocitli nebo i luštění křížovek, sudoku nebo počítačové hry u kterých musíte logicky uvažovat nebo přemýšlet. Myšlení vás udržuje v psychické kondici a zpomaluje stárnutí vašich buněk a déle udrží vaše zdraví v dobrém stavu.

Další důležitou částí vašeho života je na vás. Najděte si čas na fyzickou a psychickou **relaxaci**. Souvisí to s vašimi zálibami a s vaší pracovní činností. Pro tělesně pracujícího člověka nebude jistě relaxací sportování a naopak pro duševně pracujícího člověka je pohybová aktivita nezbytná. Vždy je třeba uvolnit se, setřást ze sebe co nejvíce stresů z celého pracovního dne a zklidnit vaši mysl. Vnímejte radost ve vás i působící na vás z okolí. V době relaxace se naučte vnímat vše kladné kolem vás a veškerou negativitu ponechte na pozdější dobu. Relaxovat nemusí být vždy snadné, ale když důsledky relaxace poznáte, budete ji vždy vyhledávat.

Mám rád procházky lesem a to v jakémkoliv ročním období. Při chůzi vnímám své okolí, všímám si stromů, proměn světla a okouzlující scenérie, které sluneční paprsky umějí vykouzlit. V lese se dokážu uvolnit, vnímat krásu starých stromů i vitalitu rostoucích mladých stromů i keřů. Jsem v harmonii s okolní přírodou, nezatěžuji ji svými negativními myšlenkami, které

nechávám doma a pokud o něčem přemýšlím, tak je to o lese, o mých zážitcích, pocitech a o okolní přírodě. V každém ročním období je příroda jiná, mění barvy, odlesky listů a jehličí, po dešti má příroda jasnější barvy a jiný barevný kontrast. Vždy je možné najít něco nového, zajímavého a uklidňujícího. Pohyb korun vysokých stromů vnáší do mých vjemů pomalý klidný pohyb, přičemž často přerušuje sluneční svit. A právě slunce přidává do vjemů radost a uklidňující teplo. Jsem dobré pohodě a dovedu ji mít i v případech, kdy fouká silnější vítr, nebo poletují sněhové vločky v mrazivém odpoledni. Často si uvědomuji pocit lásky k okolí, k okolní přírodě a k lidem, které potkávám. Nepociťuji žádný strach případně ohrožení od lidí ani přírody. Pomocí těchto vjemů a pocitů se dobře uvolním, uklidním a je to pro mě dobrá relaxace.

Pro zajímavost uvádím jeden e-mail jako reakci na působení především na detoxikaci a postupy pro uklidnění mysli. *Dobrý den pane Bartušek, chci Vám ze srdce poděkovat za Vaše působení a vyčištění zátěží. Říkal jste mi, že s tou čistící metodou začínáte a uvítáte odezvu, jak se mi daří. Čekala jsem nějakou dobu, než si vše sedne a budu se cítit tak jako dřív, což se nyní stalo. Pomohl jste mi natolik, že z původních 2 léků na uklidnění a 1 na spaní již беру jen 1 ráno pro vyrovnání hladiny hormonů štěstí. Byla jsem 2x na Reiky terapii a dobírám další Jonášovy kapky. Moc mi pomáhá harmonizační kolečko, které si přikládám ráno na 10 min. Spánek se upravil na výbornou. Každý den si opakuji: „Jsem si jistá, že vše dopadne dobře“, jak jste mi radil. Celkově jsem se dostala do fáze běžného života, byla jsem na dovolené a těším se z každého dne a z každé maličkosti, která vchází do mého života, jsem pozitivně naladěná tak jako dříve. V průběhu dovolené na tiché chorvatské pláži, zahřátá sluníčkem a osvěžena vodou jsem se cítila jako znovuzrozená. Vzpomněla jsem si i na Vás a v duchu jsem vyslovila – DĚKUJI. Ať se Vám daří, přeje T.*

Poznámky o komunikaci

Velmi důležité pro bytí ve společnosti je porozumění mezi lidmi. Základem porozumění je především verbální komunikace. Zdravá, jasná a průhledná komunikace navozuje klid a pozitivní vztahy. A naopak ta nezdravá vyvolává stísněné pocity, stres, nesoulad v pochopení. Psychologové také upozorňují na fakt, že způsobem dorozumívání lze v debatě získat i různou roli. I dva partneři si v diskusi mohou rozdat různé karty a tím si podvědomě rozdělit úlohy. Jeden pociťuje nadřazenost nad druhým a druhý se vmanévruje do úlohy podřízeného. Může to být např. i tím, že má v sobě podvědomé limity, je k lidem slušný a vstřícný apod. Takovýmto rozdělením úloh často dochází k nepochopení. Podobně je jasné, že stejnou zprávu jinak vnímá politik, profesor, dělník, věřící i ateista. A i to je základem špatného porozumění mezi lidmi a ohnisko konfliktů.

Je přímo neslušné někomu při vysvětlování skočit do řeči a sdělit mu, že to chápu a vím, co chce říci. A i to je počátek konfliktu. Každý z nás vnímá

stejnou věc rozdílně. Má jinou zkušenost, používá jiný úhel pohledu, má jiný názor na věc nebo na způsob řešení, v souladu se svým charakterem jedná jinak a často jedná i podle momentální nálady.

Z pohledu komunikace mezi lidmi je velmi důležité umět naslouchat druhému. Problém zhoršující porozumění mezi lidmi je, že slyšíme jen to, co chceme a vůbec neumíme druhého vyslechnout. Často jsem se setkal s případy, kdy jeden s diskutujícími vyslechne od druhého jen půl věty, velmi umně převezme slovo a dále již rozvíjí své myšlenky k danému tématu. Podobně to však pokračuje i po pokusu prvního diskutujícího znovu vyjádřit myšlenku. Pak se nedivme, že je nutné použít větu: nech mě domluvit... Umění vyslechnout druhého, nehodnotit jej na základě sdělené myšlenky a vyjádřit svůj názor, je velké umění, ale vede k porozumění a klidu v myslí všech diskutujících. Jestliže se mi stane, že partner v diskusi není ochoten mě vyslechnout, končím s diskusí a již nemám co říci. Stejně není dobré slyšet jen to, co chci slyšet. Nevede to ke komunikaci a může se nám stát, že přijdeme o velmi cenné myšlenky a nejsme schopni do myšlenky zabudovat nové podněty a názory druhých. Nejsou ojedinělé případy, kdy můžete být ve snaze shody vstřícní a chápaví, ale je velmi těžké se domluvit s někým, kdo se domluvit nechce. Naše nesoustředěnost případně utíkání našich myšlenek k jiným problémům během rozhovoru vede k našim budoucím problémům.

Proč si nerozumíme a nekomunikujeme spolu, je možné shrnout do několika následujících bodů:

- V současné době je v módě individualismus.
- Komunikujeme převážně s počítači, využíváme elektronické pošty, sociálních sítí a zapomněli jsme komunikovat s lidmi.
- Po práci chceme mít klid a tak se svými blízkými mlčíme.
- Necháme se bavit televizí, rozhlasem nebo jinými elektronickými médii.
- Informace hledáme v první řadě na internetu a na sociálních sítích. Ale většinou již nepátráme, jsou-li informace pravdivé, nebo ne.
- Neumíme příliš diskutovat. Nemůžeme-li prosadit svůj názor, tak přestane reagovat.
- Je pro nás velkým problémem udělat si čas na vzájemné povídání.
- Přípomínky přijímáme jako osobní útok na nás.
- Neumíme naslouchat druhému.

Sociální sítě, jako světově rozšířené komunikační sítě, jsou v současné době hodně používané. Existuje jich mnoho druhů a pomocí nich lze vytvořit vlastní nebo veřejný profil, sdílet informace případně vytvářet diskuzní fóra.

Komunikace po sociálních sítích je z mnoha směrů příznivá. Dochází ke zvýšené komunikaci mezi lidmi, snáze můžeme získat informace a zkušenosti jiných lidí. Také zaměstnavatel, u kterého se ucházíme o práci, snadno zjistí mnoho vlastností o nás.

Problémem však jsou negativní vlastnosti uvedené komunikace. Jedním z nejvíce diskutovaných témat okolo sociálních sítí je sdílení a možnosti zneužití citlivých dat, důvěryhodnost sdělení a důvěryhodnost identity uživatele. Snadno se zkontaktujeme s osobou, kterou neznáme, nic o ní ani její identitě nevíme. Velmi snadno získáme negativní informace, zkušenosti a jednoduše můžeme být silně manipulovány do nepříjemných situací. Komunikace není osobní a my nemůžeme podle verbálního zabarvení ani vzhledu informující osoby reagovat a rozpoznat negativní působení především na naši psychiku. Neznámá identita komunikující osoby nám sice může krátkodobě přinést radost, ale později z toho mohou být velké problémy. Velké množství uživatelů sociálních sítí psychicky posiluje, aby se chlubili na sociálních sítích. Pokud pak uživatelům posilování nejde, mají z toho deprese. Od depresí je pak velmi blízko ke zdravotním problémům.

Něco málo poznámek ke zklidnění duchovna

1. Urči si včas svůj krátkodobý nebo dlouhodobý cíl svého zájmu a snažení. Pamatuj, že síla je v jednoduchosti, proto netříšti své síly a soustřeď se na svůj cíl. V žádném věku se neboj nových setkání a nových cílů.
2. Žij v přítomnosti, mnoho nepřemýšlej o budoucnosti a vůbec se nevracej k minulosti. Chyby vždy, přijdou-li, naprav.
3. Pamatuj, že každé utrpení jednou přejde. Uklidňuj tím svou mysl.
4. Nestarej se zbytečně o cizí věci, když nemůžeš pomoci nebo změnit chod věcí.
5. Vyvaruj se boje proti svým představám a nevyčerpávej se. Neboj s překážkami ve své fantazii a nezapývej se neplodnými zábavami.
6. Nepropadej panice ani stresu kvůli zodpovědnosti. Nepoddávej se spěchu, vzrušení ani pesimismu. Budeš schopnější, odolnější a tvé výsledky budou lepší.
7. Odlož nenávisť, závist a destruktivní kritiku. Tato zla výrazně překážejí osobní spokojenosti a ruší duchovní klid. Kritika, která současně nepřináší pomoc a náznak pro zlepšení, je horší, než původní špatná věc.
8. Netrpělivost, posměch, fanatismus a pesimismus ničí naši duševní harmonii.
9. Důvěřuj lidem a měj je rád. Jen málo lidí je špatných, ale neočekávej od nich dokonalost. Naopak oceňuj jejich individualitu.
10. Pozoruj své okolí a zjistíš, že tvé problémy jsou vlastně stejné, jako u jiných lidí.

Odstraňování karmických a duchovních bloků

Odstraňování karmických a duchovních bloků může probíhat následovně: Zjistíme, kolik a jaké bloky se nacházejí ve vybrané oblasti. Je vhodné začít celým nervovým systémem případně jeho částí. Dalším krokem je načíst frekvenční spektra všech nalezených bloků na všech tělech i ve všech

časech a zároveň načíst frekvenční spektra toxinů v lymfatických drahách a mitochondriích v buňkách a mimo ně. Lze použít otázku: „Chci načíst frekvenční spektra karmických a duchovních bloků ve všech tělech pacienta a ve všech časech a zároveň chci načíst frekvenční spektra toxinů v lymfatických drahách a mitochondriích v buňkách i mimo nich“. Všechna spektra je nutné invertovat a poslat zpět do těla. Tento postup bývá nutné opakovat dva až třikrát s několikadenními odstupy. Na závěr každého působení je nutné zafixovat informaci do buněk formulací „Tak se staň“ a poděkovat.

Dobrou pomůckou při stanovování duchovních a karmických bloků je charakterizování náboje oblasti buněk, kde se negativní informace bloku nachází. Pokud je náboj kladný, hledáme postupně jednotlivé situace, vytvářející pokles náboje. Makroskopicky je možné, aby náboj byl mezi kladným až záporným stavem. Odstranit nebo eliminovat zjištěnou situaci můžeme provést působením inverzního frekvenčního spektra dané situace, jak to bylo vysvětleno v předchozích odstavcích (terapií interferenčním polem), nebo formou odpouštění. Metoda odpouštění je podrobně popsána v samostatné kapitole.

Infekce a toxické látky

Infekce a toxické látky jsou takové látky, které lidskému tělu neprospívají a způsobují zhoršenou funkci buněk a orgánů. V těle může vzniknout nemoc, nebo tyto látky mohou být v těle přítomny bez výrazného vlivu. V přírodě známe mnoho látek, které jsou pro lidské tělo jedovaté a které některým zvířatům nevadí a nezpůsobují žádné problémy.

Toxické látky jsou chemické látky s vlastnostmi nepříznivými pro lidské tělo. Nemnoží se, spíše vytvářejí chemické vazby s látkami v těle a vytvářejí jiné struktury. Ty mohou svými elektrickými vlastnostmi ovlivňovat své okolí a měnit jeho charakter.

Infekční látky jsou živé struktury, které se množí, zvětšuje se jejich množství a svými elektrickými vlastnostmi ovlivňují své okolí a zhoršují funkci lidských buněk a orgánů. Liší se svou velikostí a agresivitou. Lidské tělo se svou strukturou v některých místech brání průchodu infekcí do buněk. Příkladem je lidská kůže, která v neporušeném stavu nedovolí infekci procházet do těla. Pokud infekce vnikne do těla např. přes sliznice plic nebo průdušek, tělo se brání svým imunitním systémem a infekci z těla vyloučí. Jsou však také případy, že infekce je schopna do své struktury ke svému interferenčnímu poli připojit také „adresu“ člověka a vytvořit tzv. **infekci tělu vlastní**. Takové rozšíření frekvenčního spektra je možné tak, že do struktury infekce se „nahraje“ ještě spektrum charakterizující určitého člověka. Takový typ infekce imunitní systém člověka nedokáže z těla vyloučit. Tento typ infekce v těle existuje a svými elektrickými vlastnostmi tělu škodí. Infekce tělu vlastní má odlišnou rotaci od rotace buněk těla. Čím je počet pravotočivých infekčních buněk větší, tím bude negativní vliv na tělo větší. Podobně je to i s nábojem infekce tělu vlastní. Čím kladnější je náboj, tím je škodlivý

vliv větší. Podobně také může vzniknout **toxická látka tělu vlastní**, kterou tělo vyloučit nedokáže. S vlastnostmi takových toxických látek je to stejné, jako je tomu u infekcí tělu vlastních.

Protože mentální diagnostika je založena na přečtení interferenčních spekter buněk nebo toxinů v určené části lidského těla, je třeba odečítat správná spektra z těla a umět rozlišit, zda k tělu patří, nebo ne. Pokud jsou v těle infekce nebo toxiny tělu nevlastní, je možné v žádosti pro odečtení použít obecný termín infekce nebo toxiny. Pokud žádáme o přečtení infekcí nebo toxinů tělu vlastních, je nutné tuto skutečnost v žádosti uvést. Je třeba odečítat „infekce nebo toxiny tělu vlastní“. Pro přesnost mentální diagnostika je tato skutečnost podstatná.

Kvasinky

Často se stává, že na sliznicích genitálií a močových cest se vytvoří nepříjemný zánět způsobený kvasinkami. Sliznice svědí a bolí a desinfekce sliznic moc nepomáhá. Velmi často se takové záněty opakují. Většinou se tento problém týká žen.

Mentální diagnostika uvedeného problému vede k základnímu problému s inzulinem. Ne však s jeho hladinou, ale s jeho kvalitou. Inzulin v těle těchto pacientů má jiný elektrický náboj a s tím související zhoršenou rotaci. Z tohoto zjištění je zřejmé, že je třeba posoudit vlastnost nebo funkci slinivky břišní a v ní hlavně Langerhansových ostrůvků tvořících inzulin. Je třeba posoudit, zda uvedený problém není způsoben herpes virem a vznikl opar. Projev je podobný. Může být také kombinace kvasinek i herpes viru.

Hlavním problémem ve slinivce je přítomnost toxických látek v buňkách a v mezibuněčném prostoru. Terapie tohoto problému spočívá v „přečtením“ vlnění toxinů v buňkách slinivky a v mitochondriích těchto buněk. Také je vhodné „přečíst“ vlnění toxinů ve stěnách cév a krevních vlásečnic, případně i v mezibuněčném prostoru. Taková vlnění se pak invertují a posílají zpět do míst, kde byla přečtena. Tímto způsobem dojde k potlačení toxinů, jejich vlivů a také k upravení vlastností inzulinu v těle. Důsledkem této změny je změna podmínek pro vznik kvasinkového zánětu a záněty se neopakují.

Pro rychlejší pomoc takovým pacientům je pravidelně desinfikovat sliznice např. grepovými kapkami ředěných vodou (20 kapek do 1 dl vody) s přídavkem jedlé sody.

Imunitní systém

Většina nemocí lidského těla je způsobena zhoršenou funkcí imunitního systému. Je to v případě běžných nemocí, jako jsou chřipka, angina, tak také v případě nezhoubných i zhoubných nádorů a jiných problémů.

Fyziologie imunitního systému je v medicíně do značné hloubky propracovaná a není nutné ji podrobněji rozebírat. Spíše je vhodné upozornit na

některé souvislosti, které se pomocí mentální diagnostiky ukazují. Důležitými částmi imunitního systému v lidském těle jsou: kostní dřeň, brzlík, slepé střevo, tlusté střevo, endokrinní žlázy.

V kostní dřeni se vytvářejí imunitní látky různého druhu. V případě, že se v kostní dřeni nachází infekce (viry, bakterie, bacily, paraziti), bude imunitních látek méně, nebo budou mít zhoršenou kvalitu. Proto je vhodné zjišťovat energetický nebo funkční stav kostní dřeně (myšleno nejhorší stav). Je-li nižší, než střední energetický stav celého těla, zjišťujeme a hledáme, čím je způsoben. Velmi často se jeví přítomnost bakterií v kostní dřeni. Důsledkem tohoto stavu je, že se imunitní systém nedokáže vyrovnat s přítomností infekce v těle. Zdravotní stav pacienta při léčbě antibiotiky se nemění, spíše se zhoršuje.

Velmi často pacienti s angínou nebo jinými bakteriologickými nemocemi hledají pomoc v případě, že se několik týdnů léčí antibiotiky (často dostávají dva až tři druhy), jejich stav se nelepší a teplota zůstává. Přidává se také větší únava. V těchto případech pomocí mentální diagnostiky lze detekovat bakterie např. na plicích, průduškách a v krku. Sedimentace krve se jeví nízká, jako u zdravého člověka. Z toho plyne, že imunitní systém nepracuje. Proto je vhodné diagnostikovat energetický nebo funkční stav kostní dřeně. V takových případech je tento stav nízký a v kostní dřeni reagují bakterie, většinou stejného druhu jako v plicích. Tyto bakterie zhoršují nebo zabrzdí imunitní reakci a tělo se neléčí. V některých případech je možné nalézt problém v jiných částech imunitního systému. Po mentálním ovlivnění interferenčními poli odečtenými z kostní dřeně, plic, průdušek a z krku se začne asi do 5 minut zvyšovat sedimentace krve a pacient ze začne léčit. Pokud byla teplota, většinou druhý den poklesne a pacient se antibiotiky doléčí. Tento scénář se projevuje velmi často.

Kontrola **funkce brzlíku** je v případě zhoršené funkce imunitního systému vhodná. V brzlíku se tvoří imunitní látky, T-buňky, B-buňky, makrofágy a mnoho jiných. Při zhoršené funkci brzlíku je rozumné projít funkční (nebo energetický) stav těchto látek a v případě jejich zhoršeného zdravotního stavu hledat, kde a od čeho problém vzniká. Zhoršené prokrvení brzlíku, zánět nebo snížená úroveň nervových signálů pro brzlík může také vyvolat podobné problémy. V těchto případech je nutné najít příčinu těchto stavů. Je třeba zdůraznit, že zhoršená funkce brzlíku zhoršuje průtok lymfatickými cévami i uzlinami a to v celém těle. Z toho pak plyne silná únava těla i v klidu.

Slepé a tlusté střevo mají v mnoha případech silný vliv na imunitní systém. Významné jsou hlavně záněty nebo i zhoršené řízení jejich funkce, např. útlumem nervových signálů v páteři, na nervových buňkách případně útlumem na mozkových hemisférách a nervových buňkách od propojení hemisfér až za prodlouženou míchu. Proto je nutné mentálně určit místo útlumu nervových signálů. Provádí se to detekcí úrovně nervových signálů např. na tlustém střevě a simulací, co se stane, když bude plně funkční místo kolem nervových buněk. Toto místo se v mysli postupně posunuje

od tlustého nebo slepého střeva až do mozku a hledá se změna v úrovni nervových signálů.

V minulém století se Royal Raymond Rife [20] zabýval zobrazováním virů a bakterií v krvi a našel rezonanční frekvence pro jejich likvidaci. Tyto frekvence uvedly nalezené viry do rezonance a zvýšily jejich energii natolik, že byly usmrceny. Zkušenost a vědecké testy léčení rakoviny měly 100% úspěšnost. Ve hledání rezonancí různých infekcí pokračovala Hulda Regehr Clarková [21]. Tyto frekvence využívá zařízení Zapper [22] nebo i jiné přístroje. Viry způsobující rakovinu sledované Rifem byly inspirací pro infekce, zhoršující funkci imunitního systému popsané dále.

Imunitní systém mohou ovlivnit **viry nebo bakterie** kolující v krvi nebo nacházející se v buněčném i mezibuněčném prostoru v různých částech těla. Tyto infekce nevytvářejí zánět, ale většinou jsou to tělu vlastní infekce ovlivňující imunitní systém. Zhoršený imunitní systém pak dovolí rozvinutí zánětu nebo lokální zhoršení odtoku lymfy a tím špatné čištění tkání a z toho plynoucí funkční poruchy. V případě dlouhodobé zhoršené funkce imunitního systému mohou viry způsobit nádorové bujení. Otázkou „Jaká je úroveň virů (bakterií) zhoršujících imunitní systém v krvi (nebo v postupně vyjmenovávaných částech těla včetně nervového systému)“ je možné odečíst interferenční spektrum těchto infekcí a zpětně působit na tělo. Tento postup je vhodné několikrát opakovat v denním intervalu. Tento postup je zajímavý především při preventivním působení na pacienta.

Alergie

Alergie je jednou z nepříjemných komplikací v životě. Alergik po příchodu např. do přírody začne mít ucpaný nos, nemůže dýchat, může kašlat a vzniknou různé jiné nepříjemné zážitky. V případě potravinové alergie se alergik musí vyhýbat nevhodným potravinám, což je nepříjemné a ekonomicky náročné. Pokud nedodrží dietu, reaguje dlouhodobým průjmem, vyrážkami na kůži nebo mnoha jinými projevy. Alergie je reakce organismu na alergen. Kromě různých potravin, pylů, vůní apod. může být alergenem i chlad nebo mnoho různých látek. Podstatné však je, že imunitní systém člověka neadekvátně reaguje na alergen a vytváří v těle negativní reakci.

Hypotéza: alergie i autoimunitní onemocnění se projevuje podobným způsobem. Pochody jsou následující:

- Při setkání s alergenem dojde ke změně vlastností krevní plazmy.
- Do krve se vyplaví více histaminu.
- Ve střevech bude mít mikroflóra nevhodné vlastnosti.
- Ve slepém střevě dojde ke změně vlastností střevní mikroflóry.

Diagnostika alergií spočívá ve sledování vlastností náboje krevní plasmy. Hledám, změní-li se při kontaktu s alergenem její vlastnosti a stanovím typ alergenu.

Původem většiny alergií jsou „tělu vlastní“ toxiny, bakterie, nebo jiné „tělu vlastní infekce nacházející se např. ve slezině, žaludku, dvanáctníku, začátku tenkého střeva. Někdy též v pohrudnici a jiných částech těla.

Terapie: působením interferenčním polem na problematickou oblast.

Nyní se podíváme na alergii podrobněji. Na mnoha pacientech jsem testoval původ alergie. V těle alergika dochází ke kumulaci tělu vlastních toxických látek v různých částech těla. Ty způsobují změnu vlastností krevní plazmy a ta se projeví na jejím náboji, který se celkově posouvá ke kladným hodnotám. Krevní plasma pak ovlivňuje vlastnosti střevní mikroflóry ve slepém a tlustém střevě. Je to opět vnímatelné na jejím náboji.

Podíváme-li se na lidské tělo, vidíme, že u zdravých lidí je v tlustém střevě vhodná střevní mikroflóra, která pomáhá tělu trávit potravu. Mikroflóra má makroskopicky pro tělo vhodné vlastnosti. Jedná se především o správnou levotočivou rotaci, záporný celkový náboj a vhodnou fázovou rychlost vlnění střevní mikroflóry případně i porušenou harmonizaci činnosti buněk. V případě potravinové alergie pokud se člověk nesetká s alergenem má ve střevech mikroflóru vhodných vlastností, ale ve slepém střevě má mikroflóra změněny všechny čtyři vlastnosti. Tyto parametry mohou být jedním z faktorů pro určení a charakterizování alergie. V případě pozření nevhodného jídla dochází ke změnám vlastností mikroflóry a počet potřebných bakterií se výrazně mění. Chybějící mikroflóru má doplnit slepé střevo, ale tam je nedostatek bakterií s vhodnými vlastnostmi. Tělo pak hlavně signály přes nervový systém reaguje a projeví se nepříjemnými důsledky. Diagnostika alergií tedy spočívá ve sledování náboje krevní plazmy případně i podle vlastností mikroflóry v tlustém a slepém střevě. Vystává otázka, zda chirurgické odstranění slepého střeva nepodporuje vznik alergie.

Pro upřesnění lze reakce těla popsat následovně. Při setkání buněk některé části lidského těla s alergenem, hlásí tato část do mozku problém, se kterým se setkala. Reakcí mozku je ovlivnění vlastností krevní plazmy a následně střevní mikroflóry v tlustém a slepém střevě. Dojde k negativní změně jejich vlastností. Vlivem změny vlastností krevní plazmy dojde k alergickým reakcím na různých místech lidského těla a v krvi se vyplaví více histaminu. Může vzniknout otok nosních sliznic, otok průdušek, bolesti v břiše a mnoho jiných.

Ptáme se, proč k tomuto efektu dochází. Dospěl jsem k názoru, že původem většiny alergií jsou „tělu vlastní“ toxiny, bakterie, nebo jiné „tělu vlastní infekce nacházející se na začátku trávicího traktu. Konkrétně pro potravinovou alergii je to ve stěně žaludku, dvanáctníku a první polovině tenkého střeva. Pro pylovou alergii je to převážně ve slezině a jejím vyústění do dvanáctníku. V některých případech se tyto tělu vlastní infekce mohou nacházet i ve slinivce břišní, jejím vyústění do dvanáctníku a v pohrudnici. Je zřejmé, že je možné, že tyto infekce budou i v jiných částech těla a budou vytvářet alergické reakce. Velmi zajímavé jsou toxiny v šišince, případně v lokalizovaném místě nervového systému. Pojem „tělu vlastní infekce“

znamená, že tělo a její imunitní systém tyto infekce nerozezná. Její receptory jsou stejné, jako jsou receptory buněk těla. Tyto infekce nebo i toxiny způsobí změnu vlastností krevní plasmy a vznik alergických reakcí.

Pro vyléčení alergií, je nutné odstranit z uvedených míst těla vlastní toxiny nebo infekce. Postup mentální terapie je stejný, jako pro odstraňování infekcí z těla. Efektivní je použít léčbu interferenčním polem. To znamená, mentálně přečteme spektrum vln těla vlastních toxinů v uvedených orgánech, otočíme fázi všech vln o 180° (invertujeme je), a mentálně působíme na vybraná místa tímto vlněním. Takto dojde k potlačení vlnění toxinů a imunitní systém tyto infekce z těla vyplaví. Uvedeným způsobem se podařilo odstranit potravinové i pylové alergie u mnoha lidí.

Mentální způsob odstranění alergie je účinný a zajímavý. Pro pacienty s malou vírou v tento druh terapie je uvedený způsob nepochopitelný a bude problematické na něj aplikovat mentální způsoby terapie. Bylo vyzkoušeno, že pravidelné pití čaje z **třezalky tečkované** dokáže pomoci tělu vyloučit tělu vlastní toxické látky z buněk, tkání a z celého těla. Působení trvá několik měsíců, protože účinnost léčby alergie tímto způsobem je asi 50%.

Kromě běžných potravinových a pylových alergií bych rád ukázal několik alergických reakcí, které bychom ani do alergií nepočítali. Lékař ani léčitel v takových případech nespojuje potíže pacienta s alergií a diagnostika nemoci pak může být nesprávná.

*Pacient L. K. měl červenou a mírně bolestivou kůži na obou nohách do výše 10 cm nad kotníky a mírné otoky. Srdce a ledviny nevykazovaly žádný problém, ani po simulované zátěži. Z rozhovoru vyplynulo, že situace nastala po delším pobytu na slunci. Zkontroloval jsem kvalitu mikroflóry v tlustém střevě. Byla 90%. Ovšem při simulaci, v případě opalování na slunci, by klesla kvalita mikroflóry na 35%. To by vedlo na alergickou reakci, která by ovlivnila funkci prodloužené míchy (při reakci klesá funkce na 40%) a jater (při reakci klesá funkce na 65%). Problém byl diagnostikován v oblastech **dvanáctníku**, začátku **tenkého střeva** a ve **slinivce**. V těchto orgánech byly diagnostikovány tělu vlastní toxiny způsobující alergii na slunce. Po detoxikaci těchto částí těla došlo k odeznění alergických reakcí na slunce.*

*Podobnou alergickou reakci měl pacient P. S., který při pobytu na slunci vnímal únavu, měl snížený tlak krve (110/72 mmHg) a snížený průtok krve do mozku (lokálně na 60%). Z toho plynuly jeho nepříjemné pocity a slunci se vyhýbal. Alergická reakce v jeho případě ovlivnila funkci prodloužené míchy a snížila funkci ledvin. Opět to bylo způsobeno tělu vlastními toxiny a infekcemi v oblasti **počátku trávicího traktu**.*

Jiný zajímavý případ byl diagnostikován u mladé paní J. F., která prošla transplantací kostní dřeně. Po několika měsíční rekonvalescenci byl transplantovaný štěp přirostlý na 100%. Ale i přes to po rekonvalescenci vznikly potíže, které byly lékaři diagnostikovány jako chronická GvHD (graft versus host disease). Podle definice může chronická GvHD vzniknout jako GvHD

manifestující se po 100 dni po transplantaci. Vzniká buď přímo z akutní GvHD, nebo po určité klidové fázi. Ojediněle se může vyskytnout bez předchozí akutní formy. Výsledkem této chronické reakce pacientky bylo osypání celého těla nepříjemnými pupínky. Pacientka dostala kortikoidní mast pro natírání kůže. Po dvou týdnech se situace nezlepšila. V tu dobu byla diagnostikována alergická reakce těla na vdechované toxické látky (platina a paládium z výfukových plynů aut). Alergie vznikla z léků, které po transplantaci dostala a také ze stresu ve svém okolí. Pro odstranění reakcí bylo nutné provést detoxikaci **trávicích orgánů** a pacientce se ulevilo a kůže se spravila.

Paní A. C. trpěla dlouhodobou nespavostí. Špatně usínala a po probuzení v noci (mezi 1 až 3 hod) již nemohla znovu usnout. Prošla lékařskou a rehabilitační péčí, vyzkoušela mnoho bylinných přípravků a doplňků stravy, prošla několika léčiteli a výsledkem byl stále neměnný stav a dále špatně spala. Postupně bylo zkoušeno zklidnění nervového systému, detoxikace nervových buněk i orgánů těla a mnoho různých postupů. Ke zklidnění těla došlo, ale spánek byl stále špatný. K významné změně došlo, když byla diagnostikována změna náboje krevní plasmy a kvality střevní mikroflóry po ulehnutí ke spánku, tedy alergická reakce těla. Alergickou reakci způsobovaly tělu vlastní infekce v **trávicím traktu** a vlastnosti **mentálního těla**. Po ovlivnění mentálního těla a trávicího traktu došlo ke zlepšení stavu a za dobu jednoho týdne byl spánek dobrý.

Vliv poklesu funkce prodloužené míchy a jater se projevil i u paní J.L., která alergicky reagovala na některé lidi a po setkání s nimi pociťovala brnění na celém těle, způsobené podrážděním nervových buněk, silnou únavou a mírnými bolestmi v různých částech těla. Opět se jednalo o alergickou reakci, způsobenou tělu vlastními infekcemi v **trávicím traktu**.

Pacientka L. K. zvýšila intenzitu cvičení břišního svalstva. Po cvičení pociťovala nepříjemné vlastnosti v oblasti žaludku. Vznikl tlak a mírné křeče. Při chůzi a mírném běhu se problém nevyskytoval. Současně se projevil bolestí kyčelního kloubu a kolen. Problémy odeznívaly přibližně dva dny. Podobné projevy se pravidelně objevovaly krátce po zehlení. Diagnostika tohoto problému ukázala, že se jedná o alergickou reakci těla na pohyb pohrudnice. Pohyb pohrudnice způsobil změnu vlastností hormonů štítné žlázy a to především zněnu rotace molekul některých hormonů. Tato změna způsobuje zhoršený přenos nervových signálů po nervových vláknech. V tomto konkrétním případě změna přenosu nervových signálů vyvolala zmíněné problémy. Odstranění této alergie spočívala v odstranění „tělu vlastních“ infekcí (konkrétně bakterií) v **pohrudnici**.

Ještě bude zajímavé uvést jeden zvláštní případ alergie. Paní D.T. někdy trpěla bolestmi hlavy odeznívající do tří dnů. Intenzity bolesti byly různé a časové prodlevy byly náhodné a trvaly několik měsíců. Tato paní vysledovala, že bolesti hlavy nastávají vždy jeden den před zemětřesením na zeměkouli. Nastalo-li zemětřesení daleko nebo bylo slabé intenzity, byly reakce slabší. V případě silnějšího zemětřesení v Itálii, byly bolesti velmi silné. I v tomto

případě byla diagnostikována alergická reakce na různé přírodní změny, jako jsou zemětřesení, prudké změny atmosférického tlaku nebo silné výkyvy teploty. Problém byl v tělu vlastních toxinů v oblasti **pohrudnice**. Po jejich odstranění se alergie neprojevila. Toxikace **šišinky** a přítomnost **hliníkových sloučenin v nervovém systému** byly příčinnou alergické reakce na prudkou změnu magnetického pole a magnetické bouře ve vesmíru.

Zvláštní alergická reakce byla zjištěna u paní S. Z. Projevovala se změnou funkce obou čelistních kloubů. Pacientka mohla bolestivě a nedostatečně otevřít pusu. Byly diagnostikovány dva problémy. Disky čelistních kloubů a jejich nejbližší okolí vykazovalo bakteriologický zánět. Druhým problémem byla alergická reakce na látky v nanomateriálové podobě ve vdechovaném vzduchu. První problém se podařilo odstranit frekvenční terapií přibližně za dva týdny. Alergickou reakci způsobily tělu vlastní toxické látky v **šišince**. Po detoxikaci šišinky se funkce čelistních kloubů upravila.

U anorektické pacientky byla zjištěna alergická reakce na jakoukoliv potravu. Vytvořila se postupným negativním psychickým myšlením. Problém vznikl toxikací **šišinky**. Mohly to být fyzické nebo i psychické toxiny. Po jejich odstranění se pacientka normalizovala.

Zajímavým typem alergie trpěli například tři muži. Tento typ alergie bych nazval alergií na cizí názor. Při diskuzi s jinou osobou dotýčný muž reagoval vždy v případě, že měla jiný názor, se kterým muž nesouhlasil. Vznikla alergická reakce, zvýšil hlas, zrudl a začal být agresivní. V tomto případě došlo touto situací ke změně náboje krevní plazmy a alergické reakci včetně vyplavení histaminu do krve. Problém vedl na vyšší obsah tělu vlastních toxických látek v lokalizovaném místě na levé mozkové hemisféře. Po detoxikaci tohoto místa došlo ke změně chování a alergie se potlačila.

Z těchto příkladů je zřejmé, že alergické reakce těla mají různé projevy. U některých projevů bychom ani alergii nediodnostikovali a léčili bychom tělo na jiné dílčí problémy. U alergie se jedná o komplexní problém, který zahrnuje čistotu našeho okolí, potravin, ale i myšlení a jednání lidí. Také je třeba zkoumat, proč imunitní systém dovolí toxikaci organismu a proč nevyloučí i tělu vlastní infekce. To je však předmětem dalšího přemýšlení.

Autoimunitní onemocnění

Autoimunitní reakce těla je jednou z nepříjemných komplikací v životě. Autoimunitní onemocnění znamená, že lidské tělo reaguje na vlastní buňky a vzniká reakce, projevující se na různých místech. Je to podobné, jako alergie, která se projevuje na kůži, otokem (nosních) sliznic případně mnoha různými způsoby. Ve srovnání s alergií, autoimunitní onemocnění málo kdo z nás spojuje s jejími projevy. Příkladem může být bolest ramenního kloubu bez předchozího úrazu a s negativními běžnými lékařskými vyšetřeními. Bolest nepomíjí ani po klidovém režimu, ani po mazání různými protizánětlivými přípravky apod.

V poslední době je možné nalézt autoimunitní reakci u většího počtu pacientů a odlišnými potížemi a diagnózami. Jak je možné autoimunitní reakci poznat? Setká-li se krev s buňkami vlastního těla, běžně se nemění její vlastnosti. V případě pacienta s některým autoimunitním onemocněním se při styku s buňkami těla mění vlastnosti krve. Především se jedná o náboj krevní plazmy, který se posouvá směrem ke kladným hodnotám. V případě změny náboje malého objemu krevní plazmy je reakce organismu malá. Při silné autoimunitní reakci má většina objemu krevní plazmy kladný náboj. Funkce některých částí nebo orgánů těla reaguje na tuto změnu náboje a vznikne problém nebo nemoc. Ve změně náboje krevní plazmy je autoimunitní onemocnění stejné jako alergie.

Diagnostika autoimunitního onemocnění spočívá ve stanovení náboje krevní plazmy. V klidu je náboj záporný. Na otázku „Jaký bude náboj krevní plazmy, když se krev setká s vlastními buňkami těla“ získáme odpověď buď beze změny, pak autoimunitní reakce nenastává, nebo se náboj krevní plazmy mění a pak tělo autoimunitně reaguje. Dalším krokem je stanovení, na jaké buňky tělo reaguje. Vyjdeme ze stavu po předchozí otázce. Při zjištění kladného náboje, klademe otázku: „Jaký náboj bude mít krevní plasma, když detoxikujeme příslušnou část těla“. Podle odpovědi, tj. podle návratu náboje na zápornou hodnotu poznáme, že zvolená oblast způsobuje reakci. Procházíme postupně tělo a poměrně brzy stanovíme část těla nebo umístění buněk, na které tělo reaguje.

Terapie spočívá v odstranění tělu vlastních toxických látek ze specifických oblastí těla, ať se jedná o orgány nebo o mitochondriální DNA v buňkách, na něž tělo reaguje. Odečteme z této oblasti interferenční pole s frekvenčním spektrem tělu vlastních toxických látek ve všech spektrálních pásmech. Toto interferenční pole otočíme o 180° a působíme jím zpět s představou, že vyplavujeme tělu vlastní toxické látky z nalezených oblastí. Tento postup je nutné opakovat dva až třikrát vždy s čtyřdenními intervaly.

Podobně jako u léčení alergie, je možné pro odstranění tělu vlastních toxických látek použít čaj z třezalky tečkované.

Zajímavý případ měl pacient K. L. Lékařské vyšetření ukázalo velmi špatnou funkci pravé ledviny. Na ultrazvukovém vyšetření se uvnitř ledviny ukazoval útvar charakterizovaný jako nekrotický. Kreatinin v krvi byl 190 $\mu\text{mol/l}$ a urea 10 mmol/l . Filtrační schopnost P. ledviny byla asi 10%. Pacient byl připraven na amputaci ledviny, protože byl vážný předpoklad sepse celého organismu. V tomto stavu byla ledvina zbavena menšího zánětu a částečně zbavena toxických látek. Dále byl zjištěn v okolí ledviny usazený vivianit a fosforové sloučeniny. Bylo odečteno interferenční pole těchto látek. Pomocí tří energeticky silných impulsů tohoto pole byla narušena vazba fosforu a železa. Znovu bylo načteno interferenční pole zbývajících látek, které bylo otočeno o 180° a zasláno zpět. Dále u tohoto pacienta byla zjištěna autoimunitní reakce na buňky tenkého střeva. Tato reakce významně ovlivňuje funkci ledvin. Pacient odmítl operaci, přistoupil na alternativní léčbu a dále

byl lékaři sledován. Přibližně po měsíci alternativní léčby popsané výše byl výsledek UZ vyšetření překvapující. Nekrotický útvar v P. ledvině nebyl pozorován, kreatinin v krvi se mírně snížil a propustnost se zlepšila. Další kontrola po třech měsících při alternativní léčbě ukázala snížení kreatininu na 125 $\mu\text{mol/l}$ a urea byla 8,3 mmol/l . Filtrační schopnost ledviny byla 75%.

V předchozím případě bylo důležité kromě léčení autoimunitní reakce odstranit vivianit a zánět z P. ledviny. Autoimunitní reakce však ovlivňuje mnoho různých nemocí, u kterých bychom to ani nepředpokládali.

Bakteriální zánět v krku a kašel

Na přelomu let 2018/2019 mělo mnoho lidí urputný problém s bakteriálním onemocněním. Měli silný suchý kašel, únavu, ztížené dýchání a většinou neměli teplotu. Lékaři doporučovali klid na lůžku, kapky do nosu a do krku na vykašlávání (Stoptusin, Mukosolvan...) případně Erdomed. Nejúčinnější byl kašel, trvající dva až čtyři týdny bez náznaků uklidnění. Aplikace antibiotik po tak dlouhé době vedla k uklidnění a vyléčení. Co bylo na této nemoci zajímavé? V těle se nacházela virová infekce a to v nose, krku, obou typech mandlí, štítné žláze. Současně však v plicích, průduškách, ledvinách a jiných částech těla byly bakteriální infekce. Přítomnost bakterií v těle vyvolala alergickou reakci těla včetně vyplavení histaminu do krve a ta zhoršovala stav průdušek a nucení ke kašli. Podstatné bylo, že bakterie byly také v pohrudnici a ty vyvolávaly alergickou reakci těla. Alergická reakce byla vyvolána bakteriemi, ale jen za přítomnosti tělu vlastních toxinů v pohrudnici. Ovlivněním tělu vlastních toxinů v pohrudnici se potlačila alergická reakce a bylo možné dále působit na přítomné bakterie interferenčním polem. Podpůrnými prostředky k tomuto mentálnímu ovlivnění je Prieznitzův zábal na krk, vitamín C, dostatek pití a řádné několikanásobné vycpění.

Žaludeční potíže

Nejčastější původ žaludečních potíží můžeme hledat v infekční a toxické zátěži, špatném prokrvení žaludku nebo v psychických problémech.

Toxické nebo infekční látky dostaneme do žaludku špatnou hygienou nebo špatnými potravinami a pitím. Za špatnou hygienu si můžeme sami, protože nemáme v sobě vypěstované správné návyky nebo se nám hygiena v nevhodném prostředí těžko dodržuje. Za obsah toxických a infekčních látek v potravinách nemůžeme. Běžný člověk si není schopen otestovat potraviny přímo v prodejně. Pro citlivé jedince to možné je. Projev se špatnou (pravotočivou) rotací a změněným nábojem. Některé potraviny i po době životnosti tyto parametry nemají změněné a je možné je konzumovat. Např. v některých případech dobrý živý jogurt je možné konzumovat i 5 měsíců po době životnosti bez úhony na zdraví. Ovšem takový jogurt musí mít záporný náboj a musí být levotočivý. Naopak, prodávaná voda v láhvích s různým druhem ochucení mívá obrácené rotace. Často byla testována

šestice balených vod. V jednom balení byly např. 3 vody se správnou rotací a 3 s rotací opačnou. Po pití opačně rotující vody může a také často dochází ke zhoršení prokrvení žaludku. Od toho vznikne nervové hlášení do mozku a vznikne zhoršené prokrvení tlustého střeva a průjem. Reakce žaludku však souvisí s obsahem toxických látek v žaludeční stěně. Po její detoxikaci problém nenastane.

Několikrát se mi stalo, že jsme měli dobrou vodu s grepovou náplní. Moje paní po vypití několika skleniček této vody dostala slabší křeče ve střevech a následný průjem. Já jsem dopíjel čaj a poté jsem se napil stejné vody. Po pěti minutách po napití vody jsem dostal drobné křeče ve střevech a průjem. Po otestování vody, která byla pravotočivá, byla příčina jasná. Mentálně jsem změnil točivost vody a bylo po problému. Následně bylo vhodné pomocí metody interferenčního pole detoxikovat žaludeční stěnu a problém se již neopakoval.

V jiných případech dostaneme do žaludku toxické látky. Nutí nás to ke zvracení, jsme slabí, malátní a není nám dobře. První pomocí je napít se čaje ze zeměžluče. To nám žaludek uklidní a ten může opět trávit. Potom je třeba s pomocí interferenční terapie odstranit toxické nebo infekční látky ze žaludku. Je třeba kontrolovat i okolí žaludku (zvenku) a také další části trávení (dvanáctník). V některých případech pomůže také místo zeměžluče použít silný černý čaj (bez cukru).

Moje vlastní zkušenost mi ukázala na účinnost zeměžlučového čaje. Po ránu jsem zvracel, měl průjem a silnou malátnost. Dopoledne jsem ležel a pospával a občasnými odskoky na toaletu. Do oběda se situace nezlepšila. Dostal jsem však nápad, abych se napil zeměžlučového čaje. Nevím, proč ta informace přišla a nevím, z jakého důvodu jsme ten čaj doma měli. Po vypití 2 dl čaje jsem začal cítit uklidnění žaludku a začalo mi být lépe. Cítil jsem, že žaludek začal trávit a zklidnil se. Po asi jedné hodině jsem měl hlad, a proto jsem si k obědu dal smažený řízek s bramborami a s chutí to snědl. Tím jsem toxiny v žaludku zředil, což bylo také podstatné. Od té doby jsem měl po problému.

Dalším problémem může být zhoršené prokrvení žaludku. O změně prokrvení bylo pojednáno v předchozích odstavcích. Pravotočivá rotace může tento problém vyvolat. Prokrvení žaludku může nastat od jiných problémů v těle. Proto je vhodné hledat např. podle nervových hlášení místo původu problémů. Může to být snížení průchodnosti cév, problém s funkcí nebo prokrvením jater, stres, duchovní bloky a jiné psychické problémy.

Průjmové onemocnění

Průjmové onemocnění bývá způsobeno špatnou funkcí tlustého střeva. Může to být ztrátou střevní mikroflóry, špatným prokrvením střeva, zánětlivým procesem na střevě a jinými faktory. Vždy je třeba především rozlišit původ nemoci a také, zda jsou potíže způsobeny ve střevě nebo mimo něj.

Pokud je ve střevě lokální zánět, lze na něj opakovaně působit interferenčním spektrem zjištěných infekcí. Je třeba prohlédnout i okolí tlustého střeva na přítomnost infekce.

V případě, že mikroflóra ve střevě nemá dobré vlastnosti, nebo je zničena např. antibiotiky, je vhodné použít probiotika nebo jogurty pro nápravu stavu. Slepé střevo slouží pro doplnění příznivých bakterií do tlustého střeva. Proto je vhodné stanovit, zda ve slepém střevě je kvalitní mikroflóra a v případě nekvalitní mikroflóry hledat, zda nemá zánět, neobsahuje toxické látky nebo zda nemají řídící signály pro slepé střevo sníženou úroveň.

Zvláštním a méně známým problémem je zhoršená činnost a vzniklý průjem od negativního nervového hlášení. To způsobí zhoršení prokrvení tlustého střeva, v krátkém čase pacient vnímá drobné křeče ve střevech a nastane průjem. Střevo však zůstává zdravé. Negativní nervové hlášení vzniká v mozku na popud některých orgánů. Často jimi bývá žaludek nebo dvanáctník. Žaludek pokud obsahuje toxické nebo škodlivé látky generuje nervové hlášení do mozku. Podobně to bývá vlivem zhoršeného prokrvení žaludku způsobeného cévními problémy, záněty, toxiny nebo i špatnou rotací potravin, které zkonzumujeme. Ve všech případech se to může projevit na vzniku negativního nervového hlášení putujícího do mozku. V uvedených případech terapeut musí hledat příčiny změny funkce žaludku a to nejen uvnitř, ale i zvenku žaludku a jeho okolí.

Zápál plic

Zápál plic neboli pneumonie je vážné infekční onemocnění, kterému obvykle předchází fyzické či psychické vyčerpání, stres a chřipkové onemocnění. Ačkoli spousta lidí jej nepovažuje za nebezpečný, pro starší lidi a lidi s oslabenou imunitou může mít fatální následky. Zápál plic vyžaduje konzultaci s lékařem.

Zápál plic je způsoben tak, že se části plic naplní hlenem nebo jinou tekutinou a dojde k uzavěru plicních sklípků a zablokování volného přístupu kyslíku do krve. Lehká forma zápalu plic je doprovázena lehkou únavou a městnáním tekutin, která může přetrvávat, aniž vás nutí ulehnout. K lékaři přivede nejčastěji pacienta prudké zhoršení stavu, celková zchvácenost, narůstající dušnost, horečky přes 39 stupňů a kašel. Časté je vykašlávání hnisavého nebo rezavého hlenu, někdy i s krví. Při zánětu pohrudnice je v popředí příznaků intenzivní bolest.

V mnohých případech je možné pomoci pacientům se zápallem plic mentální terapií. Často hledají příbuzní pacientů pomoc hlavně v případech, kdy pacient je v lékařské péči v nemocnici s diagnózou zápalu plic, dostávají antibiotika, mají teplotu a po dobu několika týdnů se stav nelepší. V těchto případech má pacient bakterie v plících, průduškách a v kostní dřeni. Sedimentace je velmi nízká a pacientův imunitní systém dobře

nepracuje. Nízká sedimentace ukazuje na to, že imunitní systém nevytváří imunitní látky a nepůsobí proti bakteriím v těle. Tento stav může být způsoben infekcí v kostní dřeni nebo v brzlíku. Někdy jsou bakterie i jinde v těle, např. v ledvinách, nadledvinách a také na srdečním obalu. Mentálně je třeba projít tělo a určit, kde se bakterie nacházejí a zda nejsou kombinovány i s přítomností virů.

Mentální terapie využívá nejčastěji metodu interferenčního pole. Přechodem se spektra infekcí v plicích a na jiných částech těla. Spektra se invertují a působí se s nimi tak dlouho, až terapeut dostane signál ukončení působení. Na odhadu výše teploty druhý den se ukáže, zda léčba bude mít efekt a podle sdělení příbuzných pacienta se terapeut dozví, jaký vliv mělo mentální působení. Reakce pacienta je vidět asi za 10 minut podle narůstající sedimentace v krvi. Ukazuje to na aktivaci imunitního systému pacienta. K poklesu teploty většinou dochází druhý den a pacient se v krátké době doléčí. V těžších případech je nutné mentální terapii opakovat.

Roztroušená skleróza

U pacientů s roztroušenou sklerózou (RS) se jeví zhoršená funkčnost myelinových obalů nervových buněk včetně synapsí na nich, tj. jeví se zhoršený přenos nervových signálů. Podobně je tomu také u jisté skupiny pacientů se zhoršeným přenosem nervových signálů v oblasti prodloužené míchy případně jinde. Projevuje se to různými problémy, jako jsou např. bolesti břicha, kolen, nohou a v mnohých jiných místech. Bolestivá místa se mění, případně střídají. Lékařská vyšetření jsou negativní.

Z celkového pohledu mají na tlumení nervových vzruchů či signálů pro jednotlivé funkční části těla vliv tři problémy. Snížená hladina melatoninu v nervových buňkách, nedefinované léze v mozku a funkce hipokampu. Doposud se jeví jejich vliv nezávislý, ale původní příčina může být stejná. Hlavními příčinami může být stres (60%), nevhodné složení stravy (30%) a některé prodělané nemoci (10%). Důsledkem těchto faktorů se usazují toxické látky ve specifických částech těla a to především toxické látky tělu vlastní, které imunitní systém člověka neumí odstranit. Současně je třeba kontrolovat přítomnost infekcí tělu vlastních.

Snížená hladina melatoninu v nervových buňkách

Hladina melatoninu v krvi se jeví optimální, ale hladina melatoninu v nervových buňkách je u pacientů s RS nižší. U pacientů s RS se také jeví zvýšený obsah hořčíku v hemoglobinu, přičemž v krvi je hladina hořčíku správná. Hemoglobin obsahuje sníženou hladinu železa (Fe) a zvýšenou hladinu hořčíku (Mg). V hemoglobinu se něco mění a má jiné vlastnosti. V krvi se objevuje hemoglobin s levotočivou rotací a záporným nábojem. Tento hemoglobin má správné vlastnosti a aktivně na sebe váže kyslík.

U pacientů s RS se v krvi vyskytuje menší nebo větší množství hemoglobinu s pravotočivou rotací a kladným nábojem. Tyto vlastnosti jsou způsobeny přítomností atomů Mg, buď vázaných ve sloučenině (např. chlorofyl) vázané na hemoglobin (menší pravděpodobnost), nebo Mg vytěsní atomy Fe v hemoglobinu (větší pravděpodobnost).

Pokud je v nervových buňkách nižší hladina melatoninu, dochází ke zhoršení funkce nervových synapsí a myelinových obalů v okolí nervových buněk. Nervovým přenosům nepomůže zvýšení nebo normalizování hladiny melatoninu v myelinových obalech, receptorech na buňkách nebo v mezibuněčném prostoru v okolí nervů. Normalizace hladiny melatoninu v nervových buňkách ve svém důsledku sníží počet atomů Mg a zvýší počet atomů Fe v hemoglobinu. V důsledku toho se upraví funkce nervových synapsí i myelinových obalů nervových buněk.

Melatonin se tvoří v šišince. Syntetizuje se ze serotoninu při snížené hladině světla a za zvýšené hladiny noradrenalinu z nadledvinek. Přebytečný melatonin v těle odbourávají játra. U pacientů s RS vadí složení krve, plynoucí od problémů v játrech a to konkrétně v jaterních buňkách. Problém se projevuje v cytoplasmě jaterních buněk. V jaterních buňkách se syntetizuje látka bránící vytvoření vazby melatoninu na chlorofyl, který má chemickou strukturu velmi podobnou, jako hemoglobin. Je také pravděpodobné, že tato látka umožní v hemoglobinu výměnu atomů Fe za Mg.

Zhoršená syntéza uvedené látky v játrech ve svém důsledku vede ke vzniku RS onemocnění. Na syntézu látky v játrech má negativní vliv kromě mnoha jiných faktorů i prudká změna atmosférického tlaku. Při změně z vysokého do nízkého tlaku se zhoršuje kvalita syntetizované látky v játrech. U zdravého člověka tomu tak není. Pro léčbu je tedy nutné provést očistu jaterních buněk od těla vlastních toxinů.

Očistu jater je nutné provést pomocí jedné z následujících bylin: kotvičník, kořen rdesna mnohokvětého a zeměžluč. Mohla by pomoci také některá z nejedovatých látek v OMĚJI (rostlina je silně jedovatá). Jedna ze sušených bylin se rozdrtí na jemný prášek a konzumuje se 1 čajová lžička byliny denně (u kotvičníku a rdesna mnohokvětého) nebo ½ kávové lžičky zeměžluče za den. Drcená bylina se konzumuje suchá a zapíjí se vodou nebo smíchaná s vodou, máslem nebo sádlem (je možné ji nasypat na chleba s máslem). Čistění jater trvá 2 týdny. Pro očistu jater ve vztahu k RS není možné použít ostropestřec nebo olejové očištné kůry.

Podle posledních zkušeností mohou být myelinové obaly zhoršeny vlivem zhoršených vlastností hormonů ze šišinky nebo hypofýzy. Je třeba se ptát na tyto vlastnosti, popřípadě, zda problém nevede do jiných částí těla. Pro zlepšení vlastností hormonů v hypofýze a šišince je třeba odstranit tělu vlastní toxické látky v obou endokrinních žlázách. Po vyčištění žláz se myelinové obaly upraví. Je také možné, že problémy s vlastnostmi hormonů nastávají jako důsledek duchovních bloků, stresu, strachu apod.

Nedefinované léze v mozku

Druhým problémem způsobující tlumení nervových vzruchů či signálů pro jednotlivé funkční části těla je přítomnost nedefinovaných lézí v mozku. Jsou to malé oblasti v mozkové tkáni mající odlišnou rotaci a náboj buněk. Bývají v mozku rozptýleny. V medicíně jsou diagnostikovány magnetickou rezonancí mozku.

Léze v mozku ovlivňují synapse (propojení nervových buněk) na nervových buňkách. Zhoršuje se přenos nervových signálů a pacient vnímá zhoršení zdravotního stavu někde na těle.

Pomocí nervových hlášení je možné zjistit, že tento problém se projevuje při přítomnosti tělu vlastních toxických látek v kostní dřeni. Několikanásobným mentálním působením na toxické látky v kostní dřeni se léze potlačí.

Funkce hipokampu

Hipokampus v lidském těle ovlivňuje především ukládání nových informací a vjemů do paměti. S využitím mentální diagnostiky bylo zjištěno, že zhoršená funkce hipokampu má kromě uvedené funkce vliv na synapse nervových buněk. Vliv na funkci myelinových obalů nervových buněk se nejeví.

Zhoršená funkce hipokampu je způsobená přítomností tělu vlastních toxických látek v hipokampu. Jejich odstraněním se obnoví funkce hipokampu a zlepší se útlum nervových signálů na synapsích. K tomu účelu se jeví dostatečná léčba interferenčním polem, odečteným z buněk hipokampu.

Důsledky očkování

Očkování má za úkol vytvořit v těle imunitní látky a odstranit infekce a toxiny z těla. Velmi účinně zabráňuje vzniku mnoha nemocí a v minulosti se podařilo snížit výskyt některých nemocí na minimum. Příkladem je tuberkulóza, černý kašel, plané neštovice a jiné. Vyhýbat se očkování není rozumné. Důvodem paniky jsou však negativní důsledky očkování. Ty plynou především z použité stabilizační látky v očkovacím séru. Dříve byly použity látky obsahující olovo. Tyto látky jsou pro tělo nevhodné, ale nezpůsobovaly tak nepříjemné problémy, jako látky používané v současné době. Místo olova jsou používány sloučeniny hliníku, usazující se především v mozkových blanách. V nich způsobují zvýšení nitrolebečního tlaku, vytváří tlak na mozek a vzniknou problémy např. s bolestí hlavy nebo nepředvídatelné bolesti na různých částech těla.

Existovalo více případů bolestí hlavy dětí v 6 letech. Lékařská vyšetření neukazovala na jakýkoliv problém a vyšetření byla negativní. Podle mé diagnostiky problém vedl na zhoršenou funkci mozkových blan způsobenou přítomností toxinů a vznikem zánětu. pH buněk bylo kolem 2. Zánět

způsobily Al sloučeniny v buňkách jako pozůstatek očkování v prvním roce života.

Podobný případ se projevil u 8leté holčičky, u které byly zjištěny zvýšené hodnoty IgE a IgG v krvi. IgE 4300 (norma 0–90) a IgG 13,5. Podle mé diagnostiky problém vedl na zhoršenou funkci slinivky způsobené problémem v oblasti hypotalamu a také mírně v talamu a mostu. Zhoršenou funkci způsobily Al sloučeniny v buňkách jako pozůstatek očkování v prvním roce života.

Zkoušel jsem stanovit, které očkování to může způsobit. Podle dětského očkovacího kalendáře MZ mi vychází očkování na „Záškrt, tetanus, černý kašel, dětská obrna, žloutenka typu B, onemocnění vyvolaná Haemophilus influenzae typu B“. Nejhorší vliv mají Al sloučeniny ukládající se v nervových buňkách a mozkových blanách. Toto ukládání se objevuje i např. ve 20 letech života. Je to problém, který medicína může těžko odhalit a žádný lékař nepropojí zjištěné symptomy nemoci s očkováním v mladém věku.

Důsledky očkování způsobují i jiné problémy, jako jsou leukémie, nádory v mozku, chronický zánět močového měchýře a mnoho jiných. Některé případy popíši podrobněji.

Postup ovlivnění důsledků očkování je následující: najdeme místo, kde se projevuje problém (mozkové blány, hypotalamus...). Sejmeme celé frekvenční spektrum látky (látek) vytvářející problém. U zjištěného spektra projdeme fázemi odpouštění (odpuštění, odpuštění sobě) a fázově otočíme celé spektrum o 180°. Výsledným vlněním působilme zpět na problematické místo. Většinou je tento postup potřeby opakovat 2x až 3x až se stav buněk se normalizuje.

Mononukleóza

Infekční mononukleóza je virové onemocnění způsobené viry Epstein a Barrové (Epstein Barr / EB vir) nebo cytomegalovirem (CM vir). Postihuje vnitřní žlázy, zejména slezinu a játra a uzliny, hrtanové a týlní. Nemoc zpočátku vypadá jako angína či chřipka a je tak i často diagnostikována, až poté, co neúčinkují antibiotika, je pacient testován na přítomnost virů. Nemoc se přenáší prostřednictvím slin nebo nepřímo rukama a předměty čerstvě potřísňenými slinami (hračky, sklenice, ručníky). Kromě uvedených virů jsou původci mononukleózy některé typy herpes virů. To jsou ale nejčastější možné spouštěcí mechanismy.

EB virus se do organismu dostává ústy a vniká do buněk sliznice nosohltanu, slinných žláz a lymfatické tkáně mandlí. Pomnoží se a krví se roznese do celého těla. V lymfatické tkáni virus napadá hlavně B-lymfocyty, které se začnou chovat jako cizí organismus a tělo zahájí protiútok. Buňky zvané T-lymfocyty mají schopnost takto zdegenerované buňky ničit a onemocnění potlačit. Podstatou onemocnění mononukleózou je obranná reakce organismu, kdy jedna složka (T-lymfocyty) musí vyvinout takovou aktivitu, aby

zabránila množení se a nesprávné funkci složky druhé (B-lymfocyty). V celku dochází k narušení rovnováhy mezi jednotlivými složkami imunitního systému. Specifický lék na infekční mononukleózu neexistuje [23].

Terapie mononukleózy spočívá v nalezení EB virů, cytomegalovirů a případně herpesvirů v těle pacienta. Pomocí opakovaného působení interferenční terapií je třeba dosáhnout odstranění virů z těla. Dále je důležité zkontrolovat, zda uvedené viry nejsou v B-buňkách a T-buňkách imunitního systému a také zda se nenacházejí v brzlíku, jako tvůrci imunitních buněk. V kladném případě je nutné opakovaně působit interferenční léčbou na tyto části těla. Přibližně po několika týdnech je dobré provést opět diagnostiku na tyto viry.

Velkým problémem je, pokud se EB viry dostanou do nervového systému a ovlivňují funkci těla. Projevuje se to specifickými bolestmi v těle, které se nekontrolovaně projevují v různých místech a ta místa mění polohu. Podobně v těle působí také zplodiny EB virů.

EB viry mají svá specifická frekvenční spektra. V některých případech je možné, že EB viry ke svému frekvenčnímu spektru připojí „adresu“ pacienta (část jeho frekvenčního spektra, specifického jen a jen pro něj). V těchto případech terapeut EB viry v těle pacienta nedetekuje. Přítomnost EB virů je však zřejmá ze simulace. Terapeut vnímá zhoršenou funkci na těle pacienta, např. zhoršené prokrvení prodloužené míchy. Po myšlence „Co se stane, když EB vir v těle pacienta není?“, dostane terapeut odpověď, že se prokrvení normalizuje. To ukazuje na skutečnost, že EB vir v těle pacienta je přítomen. Proto je třeba změnit dotaz terapeuta a použít např. formulaci „Jaká je úroveň EB virů tělu vlastních a těch a v těch místech“. Místo se přesně specifikuje. V tomto případě je odpověď kladná a terapeut EB vir detekuje. Stejným způsobem může dojít k chybám při detekci virů, bacilů, bakterií, parazitů, toxinů případně i rakovinných buněk. Je samozřejmé, že podobně je třeba zjišťovat zplodiny EB virů tělu vlastních. Proto je třeba hledat **tělu vlastní toxiny, infekce** nebo jejich **zplodiny** činnosti.

Takový diagnostický problém byl zjištěn na pacientce s EB viry v těle i na nervovém systému. Terapeut EB viry nevnímal na rozdíl od měření reakce pacientky při měření na přístroji SALVIA. V případě, že terapeut hledal EB viry tělu vlastní, EB viry detekoval.

Borelióza i po 20 letech

Lymská borelióza (LB) je nejčastější infekcí přenášenou klíšťaty v České republice. LB je způsobena bakterií komplexu *Borrelia burgdorferi sensu lato*. Diagnostika LB je poměrně obtížná, klinické podezření lze potvrdit sérologickým vyšetřením anti-boreliových protilátek. Pozitivní sérologický nález bez klinických projevů LB však není indikací k antibiotické léčbě.

LB má mnoho forem průběhu a vyznačuje se širokou škálou příznaků, které souvisí s genetickou variabilitou jejího původce. Borelióza je polysystémové

onemocnění, které zahrnuje postižení: kožní (65 %), muskuloskeletální (17 %), nervové (12 %), postižení srdce a oka. Může být napadena kterákoliv tkáň v organismu. Někdy onemocnění probíhá bez příznaků. Někdy se mohou vyskytovat jen některé příznaky, nebo tak mírné, že jim člověk ani nepřikládá význam. K jejich nástupu může přispět jiné infekční onemocnění, kdy je oslabená imunita. Má velkou tendenci k samoúzdavě [24].

LB je problematické onemocnění. Mnohdy je těžko diagnostikovatelné. I když se v těle neprojevují imunitní protilátky, může být LB v některých tkáních a vyvolávat nepříjemné důsledky.

Jeden pacient má diagnostikovanou Chronickou obstrukční plicní nemoc (CHOPN) sdružující zánět průdušek a rozedmu plic. Současně s tím prodělal před 20 lety nákazu Lymfskou boreliózou. I přes lékařskou péči u něj přetrvávaly tři druhy příznaků.

První z nich byla bolest na hrudi (v klidu), doprovázená zvýšenou dušností, sníženým krevním tlakem, vnímáním bušení srdce a vznikly pocity žaludeční nevolnosti s náznaky zvracení. Takový stav nastával náhodně bez vystopovatelných souvislostí. Silnější problémy byly v noci a přes den byly mírně slabší. Takový stav trval od půl hodiny až do dvou hodin. Někdy i déle.

Druhým problémem byla bolest celých nohou a někdy pacient pociťoval silnou nervozitu v nohou. Tyto stavy nastávaly opět náhodně a trvaly značně dlouhou dobu. V noci byly častější a silnější než přes den. Kvůli bolestem pacient nemohl spát. Tento stav nemožnosti spát trval dlouhé roky.

Třetím problémem bylo zvýšení dušnosti, při které kortikoidní léky přinášely malou úlevu. Současně pacient byl citlivý na jakoukoliv infekci ve svém okolí a okamžitě se nakazil. Tím se výrazně zhoršily dýchací problémy a léčení trvalou vždy dlouhou dobu.

Mentálním způsobem jsme vyzkoušeli neúspěšně napravit jak průdušky a plíce, tak trávicí ústrojí, endokrinní systém, nervový a duševní systém a mnoho dalších systémů v těle. Výsledkem tohoto snažení bylo, že bolesti a problémy ustoupily jen na krátkou dobu a pak se vracely.

Po delší době snažení a zvýšení úrovně poznání byla provedena mentální diagnóza. Postup byl následující. Terapeut si vytvořil podmínky pro správnou a bezchybnou „komunikaci s pacientem“. Vyslovil přání: „Prosím o dobrou komunikaci. Děkuji“. Tento postup umožní správně přechít vlnění žádané oblasti a také účinně působit. Metodou nervových hlášení a simulací uvedených problémů byly všechny tři popsány projevy samostatné.

Při stavu dušnosti s bušením srdce a snížením tlaku bylo shledáno nervové hlášení od sleziny. Podrobným rozbořením byla zjištěna přítomnost boreliových toxinů ve slezině. Použitím terapie interferenčním polem byly toxiny potlačeny a vyloučeny ze sleziny. Výsledkem bylo, že problémy s bušením srdce ustoupily již po prvním působení a nevrátily se. Na ostatní problémy tento postup neměl vliv.

Podobným způsobem byl diagnostikován problém bolestí nohou. Nervová hlášení vznikala v páteři a to na povrchu kostí (okostici). Tam byla zjištěna kyselost ($\text{pH} = 2$) buněk, způsobená přítomností boreliových toxinů. Uvnitř kostí bylo pH normální. Vzniklý zánět náhodně utlačoval nervová vlákna a ovlivnil přenosy nervových signálů do noh. Pokud zjišťujeme kyselost tkání globálním dotazem, zřídka dostaneme správnou odpověď. V tomto případě je také možné použít metodu zjišťování náboje buněk a okostice na páteřních obratlích. Pro odstranění potíží byla provedena terapie interferenčním polem s odečtením vlastností přítomných boreliových toxinů a otočením jejich spekter o 180° . Po prvním působení na celou páteř včetně obratlových plotýnek se již potíže s bolestmi nohou neobjevily.

Složitější byl třetí problém a to dušnost a ztížené dýchání, Projevovalo se opět náhodně a bylo těžké najít příčinu potíží. V tomto případě byl pomocí nervových hlášení lokalizován původ problémů v nervovém systému. Dráždění nervů způsobovalo potíže na těle. Příčiny mohly být nazvány jako stresy a strachy v duchovním těle, nebo negativní vlivy okolních lidí případně vliv negativních energetických polí. Z mého pohledu považuji takové problémy za důsledek přítomnosti toxinů nebo infekci na buňkách a tkáních v různých místech těla. Mentálním způsobem byla zjištěna přítomnost boreliových toxinů a echinokoků v nervovém systému. Boreliové toxiny hlavně v okostici lebky způsobily lokální zánět. Echinokok byl v nervových buňkách, corpus callosum, talamu, hypotalamu a prodloužené míše.

Echinokok je nejmenší tasemnicí na světě. Vytváří v těle pacienta cysty rostoucí i několik desítek let. Imituje nádory a metastazuje do různých orgánů, kde může být zaměněn za rakovinný nádor. Mentální diagnostika v případě rakovinných buněk zjistí výraznou změnu jejich rezonanční frekvence. V případě echinokoka buňka svou rezonanční frekvenci nemění. Proto nastává případ, kdy lékaři diagnostikují rakovinu a mentální diagnostika zatížení buněk echinokoky. V případě chlamydií je to podobné, jen také dochází ke změně rezonanční frekvence. Krevním řečištěm se echinokok může dostat do mozku, kde vytvoří cysty plné zárodků a ty tlačí na nervové buňky a působí problémy nervového typu. Cysty pak čekají na dozrání a další rozšíření v těle. Dalším oblíbeným místem v těle jsou plíce a průdušky (diagnostikována je astma), ledviny, játra, vaječníky a kosti. V kloubech způsobují deformaci, ničí mezikloubní pojivový kolagen chrupavek a dochází k bolestem kloubů. Důsledky přítomnosti echinokoka v těle jsou velmi nepříjemné a mohou trvat velmi dlouhou dobu.

Pacient často trpěl zhoršeným dýcháním a dušností při výskytu negativních energetických polí ve svém okolí. Při kompenzování těchto polí pomocí modifikované vody potíže ustoupily. Problémem však bylo, že voda postupně převzala negativní vlastnosti okolního pole a potíže se vrátily. Jedna z příčin citlivosti na negativní pole byla způsobena přítomností echinokoka. V případě, že se echinokok setká s negativním polem, zvýrazní se jeho pravotočivá rotace a jeho náboj bude kladný. Tyto vlastnosti parazita negativně ovlivňují

správnou funkci buněk. Mentální aplikaci interferenčního pole byly nejprve odstraňovány boreliové toxiny. Po výrazném snížení množství se dušnost a další problémy stále vyskytovaly a působily výraznou dušnost, špatné dýchání a z toho plynoucí nervozita a špatný spánek. Po vícenásobném mentálním působení interferenčním polem na echinokoka se dýchání značně uklidnilo. Působení na boreliové toxiny i echinokoka bylo nutné opakovat a infekce a toxiny odstranit ze všech míst v těle. Tento postup vedl k částečnému uklidnění těla a nervového systému.

I po odstranění echinokoka i boreliových toxinů nedošlo k úplnému zklidnění těla. Byly chvíle, kdy bez zjevné příčiny se zhoršila filtrace krve v ledvinách zvláště na bazálních membránách. Důsledkem toho byla ovlivněna funkce cév za hrudní kostí zásobující krví plíce a průdušky a pacient pociťoval velmi ztížené dýchání. Tyto problémy jsem mentálně diagnostikoval s následujícím výsledkem. Do ledvin i bazálních membrán vedlo nervové hlášení z prodloužené míchy. Ta vykazovala sníženou funkci a změnu náboje (na 40 dílků – 100 dílků je správný záporný náboj, 0 dílků je nesprávný kladný náboj). Tím dochází k ovlivnění přenosu nervových signálů. Důsledkem toho může nastat zhoršená funkce různých orgánů a negativní projevy mohou měnit místo působení. Původem reakcí prodloužené míchy jsou nadledvinky. Je to poznat na výrazně zvýšené hladině adrenalinu a výrazně snížené hladině noradrenalinu. Takový pacient je nervózní, pociťuje bušení srdce a má mnohé jiné příznaky. Do nadledvinek jde nervové hlášení z čelní oblasti corpus callosum (propojení hemisfér), kde se jeví strach či stresové problémy. Je to však způsobeno změnou struktury chemických látek v buňkách. Tato změna je však ve většině případů zapříčiněna přítomností toxinů nebo infekcí v buňkách mozečku a temenních laloků. Často se v těchto místech objevují sloučeniny hliníku, atomy platiny a paládia případně další látky.

Tento příklad ukazuje na zákeřnost LB. Z krve se LB odstraní pomocí antibiotik za relativně krátkou dobu. V buňkách těla však může zůstat po značnou dobu. Diagnostika tohoto stavu není lékařsky i pomocí alternativní medicíny jednoduše zjiitelná. Pomocí některých přístrojů (Bicom, Salvia, Oberon aj.) je tento stav zjiitelný. Jsou však i případy, kdy i tyto přístroje problém nezjistí. Pomocí cílené mentální diagnostiky je možné takový dlouhodobý problém zjistit a pacientovi pomoci.

Nejjednodušší problém odstranění LB je v krátké době po nakažení. Pomocí interferenční terapie po odečtení spektrálních vlastností LB v místě nakažení se působí jen na kůži, podkoží případně okolní tkáň. Tělo reaguje velmi dobře a vyléčení trvá krátkou dobu.

Po delší době od nakažení se LB nalézá hlavně v krvi a může se usadit v různých tkáních. V nervovém systému se ještě neukazuje. Terapie je opět stejná, jako v předchozím případě. Je však nutné nalézt místa, kde se LB nalézá. Zde se osvědčilo nalézt všechna místa s borelií, ale také místo v nervovém systému v mozku, kde je zapamatována LB infekce. Interferenční terapie se aplikuje jak na místa s LB, tak i na nervové buňky s uloženou informací.

Největším problémem je, když se LB dostane až do nervových buněk na těle i v mozku. Medicínská i přístrojová diagnostika většinou LB nezjistí. V takových případech je vhodné mentálně diagnostikovat místa výskytu LB včetně uložených informací o ni v nervovém systému a mentálně pomocí interferenční terapie působit na všechny oblasti výskytu LB. Toto působení je třeba několikrát opakovat a za několik měsíců provést diagnostiku znovu.

V častých případech se LB objeví v imunitním systému na B- a T-buňkách a v brzlíku, kde imunitní buňky vznikají. V tom případě je nutné interferenčním polem několikrát po sobě působit na tyto části imunitního systému a LB odstranit. Postižení imunitního systému je podobné, jako u mononukleózy a klíšťové encefalitidy.

Zde je třeba upozornit, že při mentální diagnostice je třeba hledat také **borelii tělu vlastní** případně zplodiny její činnosti, podobně, jako tomu je u EB virů. Přítomnost této tělu vlastní borelie byly zjištěna i v mnoha jiných případech dlouho po vyléčení borelie.

V některých případech nastaly alergické problémy po prodělání léčby LB. Projevovaly se např. alergickým slzením očí při styku s alergenem. Rozborem příčiny alergie bylo zjištěno, že uvedené problémy byly způsobeny usazením zplodin LB (hlavně tělu vlastních zplodin) v šišince. Tyto zplodiny usazené i v jiných místech těla mohou vyvolat alergickou reakci. Po odstranění zplodin ze šišinky alergie pominula.

Vývoj dítěte a syndrom náhlého úmrtí

Prosila mě rodina malé holčičky o pomoc. Po měsíci a půl po narození nastal kolaps těla. Lékaři ji rozdýchali a dělali vyšetření. V ten okamžik jsem provedl diagnostiku a udělal první pomoc. Vnímál jsem rozšíření bakteriální infekce na srdečním obalu a srdci. Ostatní orgány kromě plic a průdušek byly energeticky v pořádku a nevykazovaly žádný zvláštní problém. Po prvním působení „smrtící frekvencí“ přítomných bakterií jsem diagnostikoval napravení stavu srdce. Holčička usnula a po dvou hodinách ji budili na kojení. Asi po hodině jsem hledal příčinu rozmnožení bakterií na srdci. Vnímál jsem zhoršený stav mozkových blan, kde se nacházely neurotoxiny získané od matky a vytvářející lokální zvýšení tlaku na mozek. Mohou to být např. pesticidy nacházející se v potravinách. Od toho stavu potom plynuly problémy s rozmnožením infekce na srdci a následné zhoršené dýchání. Odečtením frekvencí neurotoxinů a zpětné působení invertovaným spektrem pomohlo uvolnit neurotoxiny, které se postupně vyplavily z těla, a nitrolebeční tlak se do druhého dne upravil. Podobný případ se stal za tři dny v jiné části republiky.

Co je v těchto případech podstatné? Proč a jaké látky se usazují v mozkových blanách takto malých dětí? Domnívám se, že tyto látky se do mozkových blan dostávají v průběhu vývoje dítěte v těhotenství matky. Takto malé děti nebyly očkovány, což by byl jeden z důvodů. Z toho plyne důležité upozornění. Matky v těhotenství by neměly být nemocné a v krvi by neměly mít

toxické látky. Souvisí to s potravinami, stavem imunitního systému a také s **duchovním klidem**. Ten považuji za nejdůležitější. A to hlavně z důvodu toho, že stresy a jiné negativní myšlenky způsobují zhoršení stavu imunitního systému. To v důsledku znamená usazování toxických látek v různých částech těla. Dítě se potom nevyvíjí dobře a dochází k různě závažným postižením dětí po narození. Proto budoucí maminky by se měly těšit na dítě, připravovat se na jeho příchod na svět, věnovat se hlavně sobě, zdravé výživě, zdravému pohybu a být v duchovním klidu. Je to velmi důležité.

Předpoklady pro vznik některých nemocí

Již Royal Raymond Rife [20] před skoro před 90 lety dokázal nalézt a rozlišit v krvi viry a bakterie, které byly původci rakovinných nádorů. Dokázal nalézt přesně definovanou frekvenci elektromagnetického vlnění (smrtící frekvenci) způsobující rezonanci virů případně bakterií, čímž se zvýšila jejich energie natolik, že byly usmrčeny. Zkušenost a vědecké testy léčení rakoviny měly 100% úspěšnost. Ve hledání rezonancí různých infekcí pokračovala Hulda Regehr Clarková [21]. Viry způsobující rakovinu sledované Rifem byly inspirací pro infekce, zhoršující funkci imunitního systému popsané dále.

Imunitní systém mohou ovlivnit **viry nebo bakterie** kolující v krvi nebo nacházející se v buněčném i mezibuněčném prostoru v různých částech těla. Tyto infekce nemusí vytvořit zánět, ale většinou jsou to infekce ovlivňující imunitní systém. Zhoršený imunitní systém pak dovolí rozvinutí zánětu nebo lokální zhoršení odtoku lymfy a tím špatné čištění tkání a z toho plynoucí funkční poruchy. V případě dlouhodobé zhoršené funkce imunitního systému mohou viry způsobit nádorové bujení.

Pro nalezení infekcí zhoršující imunitní systém pacienta je možné použít následující postup. Pomocí otázky „Jaká je maximální úroveň virů (bakterií) zhoršujících imunitní systém v krvi (nebo v postupně vyjmenovávaných částech těla včetně nervového systému)“ je možné zjistit měrnou úroveň přítomných infekcí. To znamená, že infekce je přítomna ve vybrané oblasti a procentní vyjádření úrovně je normováno na objem tkáně.

V případě přítomnosti této infekce je možné odečíst interferenční spektrum těchto infekcí nebo stanovit smrtící (rezonanční) frekvenci této infekce. Pro odstranění infekce působíme na tělo invertovaným interferenčním spektrem infekce nebo přímo smrtící frekvencí infekce. Zkušenost ukazuje, že výhodnější je působit smrtící frekvencí infekce. Znamená to, že odečtené vlnění se smrtící frekvencí terapeut díky své energii energeticky posílí a působí na tělo pacienta. Tento postup je vhodné několikrát opakovat v denním intervalu. Tento postup je zajímavý především při preventivním působení na pacienta. Při hledání oblasti s infekcí negativně působící na imunitní systém je třeba hledat především na jednotlivých oblastech imunitního systému, jak byly popsány v příslušné kapitole.

V některých případech lze infekce zhoršující imunitní systém nalézt nejen v buňkách (cytoplasmě) příslušného orgánu (nebo v krvi), ale tyto infekce se nalézají také v DNA a mitochondriální DNA v buňkách. Je třeba působit i na infekce v těchto buněčných strukturách.

Nádorové bujení, metastázy

Podobně, jako tomu bylo v případě infekcí negativně ovlivňující imunitní systém, je možné v krvi a v těle nalézt infekce (viry nebo bakterie) způsobující takové změny v buňkách, že po nějaké době může dojít k nekontrolovatelnému bujení buněk a vzniku rakovinného nádoru případně metastáz. Vznik metastáz na různých místech v těle je logický. „**Rakovinotvorné viry**“ kolují v krvi. Dostanou se k libovolným buňkám v těle. Je jen otázkou zhoršeného imunitního systému nebo změněných chemických poměrů na buněčných receptorech aby se vytvořily metastázy. Podobně je tomu také v případě vzniku nádorů. Většinou příčinnou těchto změn je dlouhodobý stres a přítomnost karcinogenních látek v těle.

Zkušenost ukazuje, že je vhodné pro prevenci vzniku nádorů volit následující postup. Mentálně v krvi nalézt rakovinotvorné viry nebo bakterie, vytvořit smrtící frekvence pro jejich rozbití a způsobit se zvýšenou energií rezonanci rakovinotvorné infekce a rozbít její strukturu. Dále projít tělo a hledat oblasti těla, kde se rakovinotvorné infekce nalézají. Kromě buněk je vhodné také hledat v DNA a mitochondriální DNA. Pokud se v těchto strukturách takové infekce nalézají, je vhodné působit na infekce smrtící frekvencí a rozložit je. Smrtící frekvence je třeba samostatně určovat pro infekce v cytoplasmě buněk a také v DNA strukturách. Tento postup je nutné několikrát opakovat s několikanásobným odstupem.

V případě nádorových onemocnění je vhodné postupovat následovně. Lékařskou terapii je vhodné doplnit podobným postupem, jako byl popsán pro prevenci vzniku nádorů, vhodnou stravou, dostatečným pohybem, klidnou psychikou a také použít rezonátor se spirálovým duhovým polem. Paralelně s lékařskou terapií je vhodné najít a působit na rakovinné infekce a infekce ovlivňující imunitní systém v krvi. Najít místa výskytu infekcí na těle a to v buňkách, DNA, mitochondriální DNA, v cévách a lymfatických buňkách. Většinou to budou místa s výskytem nádorů, ale někdy lze najít i místa hodně od nádorů vzdálených. Totéž platí i o metastázách v těle. Mentálně je vhodné působit na infekce v nalezených místech. Kromě toho je zajímavé mentálně působit na chemoterapeutické látky v těch místech, kde nádory nejsou a která mají velký vliv na základní funkci těla. Může do nich patřit kostní dřeň, nervový systém, ledviny, plíce, játra apod. Je samozřejmé, že v těchto místech se nádor ani metastáze nemohou nacházet.

Z hlediska stravy je možné doporučit nejíst hovězí, vepřové a kuřecí maso. Okyselují tělo a působí negativně. Ryby, krůtí, králíčí, kačení maso apod. je možné jíst. Podobně není dobré pít mléko, ale mléčné výrobky nedělají

problém. Vhodné je jíst hodně zeleniny v jakékoliv podobě a vaječné žloutky. Pšenici a lepek je ve stravě vhodné minimalizovat.

Pohyb a intenzivní chůze přispívají k čištění těla. Tělesný pohyb by měl být delší než asi 45 minut. Po této době se mění anaerobní zátěž svalů na aerobní [24]. V případě anaerobní zátěže svalů nestačí organismus dodávat potřebné množství kyslíku do svalů a všech pracujících orgánů. Vzniká kyslíkový dluh. Tato zátěž probíhá krátkou dobu (do 45 minut). Po této době se zátěž svalů stává aerobní, což znamená, že organismus dodává do svalů dostatečné množství kyslíku a nedochází k únavě svalů. V případě aerobní zátěže dochází k čištění svalů a buněk od zplodin činnosti a také od toxinů a infekcí. A to je žádoucí stav.

V situaci, kdy se člověk dozví nepříznivou diagnózu, není jednoduché udržet psychiku v klidném stavu. Klidný psychický stav je však velmi důležitý a výrazně ovlivňuje průběh léčby. Pokud má pacient víru ve své vyléčení a sílu bojovat s nemocí, je to velmi prospěšné. Každý individuálně musí najít způsob udržení psychického stavu v rozumné víře.

Obr. 13 Polární spirálové duhové pole

Na podporu léčby je vhodné použít rezonátor s polárním spirálovým duhovým polem. Jedná se dva obrazy polárního spirálního duhového pole podle obr 13. Oba obrazy postavíme proti sobě ve vhodné vzdálenosti od sebe a to barevným motivem k sobě. V prostoru mezi obrazy umístíme nemocné místo po dobu asi 15 až 20 minut 2x denně. Tento stimulátor ovlivňuje nejjemnější strukturu atomů v buňkách těla a zvyšuje jejich energii. Je to velmi dobrý stimulátor podporující uzdravení těla.

Jedné pacientce se vytvořily tvrdší boule na ruce, v tříselech a nohou. Lékařská diagnóza zněla, pozitivní nález v některých boulech a 35 metastáz na játrech (zjištěných vyšetřením pomocí pozitronové emisní tomografie – PET). Léčba spočívala v chemoterapii v tabletách. V počátcích léčby bylo provedeno třikrát v týdenních odstupech působení na rakovinotvorné viry v krvi a v oblasti nálezu a v jaterních buňkách. Byla doporučena vhodná strava,

aerobní zátěž organismu a působení rezonátoru na oblast jater a v místech boulí. Současně byly ovlivněny infekce zhoršující imunitní systém. Pacientka si udržela psychiku na velmi dobrém stavu a neustále měla víru, že nemoc porazí. Po třech měsících boule ustoupily a ta s pozitivním nálezem se výrazně zmenšila. Následně bylo provedeno opětné PET vyšetření s tím, že všechny metastázy na játrech zmizely včetně nálezu na bouli s pozitivní biopsií. Chemoterapie dále pokračovala současně s mentálním působením na zjištěné problémy.

V jiném případě se vytvořily pacientce (26 let) tužší boule pod paží. Ty byly chirurgicky odstraněny. Po několika měsících se objevily opět pod paží. Biopsie byla negativní a byl v těle zjištěn zlatý stafylokok. Pacientka byla přeléčena antibiotiky. Několik měsíců byl klid. V jeden den pacientka během několika hodin přestala ovládat nohy a nechodila. Diagnóza zněla: nezhoubný nádor na bederní páteři tlačil na nervové signály pro nohy. Chirurgicky byl nádor odstraněn a pacientka po rehabilitaci opět chodila a normalizovala se. Po mentálním rozboru byl odstraněn rakovinotvorný vir v krvi a v místech odstraněných nádorů. Současně bylo působeno na vir zhoršující imunitu a odstraněny duchovní bloky všech typů. Stav pacientky se normalizoval a dále se problémy nevyskytovaly. Zajímavé bylo, že po měsíci byly podobné problémy zjištěny u sestry pacientky. Na třech místech na zádech se objevila zatvrdlá místa, která nebolela, ale pocitově vadila. Lékaři nezjistily příčinu a stav se neměnil. Poté byl aplikován stejný mentální postup, jako u sestry. Je zřejmé, že problémy obou sester byly zakódovány v jejich genetice a vyplývaly z psychických bloků obou sester.

Závěr

V léčitelství se formy, pojmy a působení od sebe značně liší. Na jedné straně je prioritní duše člověka nebo jeho duchovní svět. Zdravotní stav člověka je pak dán jen jeho psychickým stavem, úrovní duchovního neklidu a důsledkem stresů. V tomto případě se vše odvíjí od psychiky člověka. Léčení spočívá v odstraňování duchovních bloků všech typů. Je možné, aby léčitel nechal působit „Boží energii“ a ta způsobí normalizaci funkce na duchovní i fyzické úrovni a člověka uzdraví.

Na druhé straně je prioritní stav fyzického těla a přítomnost infekcí a toxinů v buňkách člověka. Ty způsobují nemoc. Zároveň však stresy a negativní myšlenky svými fyzikálními vlastnostmi dovolí usazování infekcí a toxinů v buňkách, tím mění jejich vlastnosti a způsobují nemoc. Imunitní systém bývá ovlivněn cizími látkami jako první. Negativní myšlenky v první řadě ovlivní nervové buňky v mozku a jejich znečištění. To způsobí zhoršené reakce člověka na nepříjemné pocity a stresové podněty. Důsledkem toho je změněná funkce nervových buněk a ovlivnění signálů působících na části těla. Pokud pominou negativní dráždění, vlastnosti myšlenek se zlepší, ale vyloučení infekcí a toxinů z buněk trvá značně dlouho. Nemoc pak odchází poměrně dlouho.

U obou příčin nemoci není jednoduché rozhodnout, který je prioritní, neboť jsou navzájem ovlivněné. Tato kniha se zabývá metodami a postupy mentální diagnostiky a působení na člověka. Jsou popsány různé myšlenkové pochody při zjišťování původu nemoci ať v oblasti fyzického těla, tak i v oblasti duchovního světa člověka. Popsané metody mentální terapie je možné

kombinovat a to jak na úrovni orgánové a buněčné, tak i na úrovni DNA a mitochondriální DNA. Mentálně je možné pracovat jak v oblasti fyzického těla, tak i v duchovní oblasti. Fyzikální pohled na složení tkání i nervových buněk je jednotný, liší se jen frekvencí vln tvořících strukturu těla. Proto je mentální působení v oblasti fyzického i duchovního těla stejné.

V poslední části je popsána fyziologie vybraných nemocí z pohledu mentální diagnostiky. Závěry jsou ověřené reakcemi pacientů a vhodně doplňují lékařská poznání. V knize je ukázán fyzikální pohled na léčitelství proto, aby se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Současně správně formulovaná myšlenka nás může dovést k odpovědím na zajímavé jevy doposud známé i neznámé. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení přesně definovanými fyzikálními poli malých energií. Věřím, že sestrojení diagnostického přístroje na bázi reakce lidského těla na definovanou a cílenou stimulaci bude v krátké době možné.

Hlavní smysl mentálního léčení je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíte však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáte-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se vám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. Tato kniha pomůže pomoci najít duchovní klid a preventivně posílit Vaše zdraví. A to stojí za to.

Literatura

- [1] Bartušek, K., Mentální léčení fyzikální silou myšlenky, Brno, 2012, <https://www.karelbartusek.cz>.
- [2] Bartušek, K., Souznění vesmíru a člověka z celostního psychotronického pohledu, Brno, 2012, <https://www.karelbartusek.cz>.
- [3] Hicks, E. a J., Požádej a je ti dáno, Synergie Publishing SE, Praha, 2017.
- [4] Werner, P., Ošmera, P., Základy modelování prstencové struktury elementárních částic hmoty, víceúrovňová vírová struktura, návrh modelů, Vysoké učení technické v Brně, UTEE FEKT VUT v Brně, 2018.
- [5] <https://cs.wikipedia.org/wiki/Receptor>
- [6] Silbernagl, S., Despopoulos A., Atlas fyziologie člověka, Grada Avicenum, Praha, 1993.
- [7] Bartušek, K., <https://www.karelbartusek.cz>.
- [8] Zrubec, V., Elektromagnetická zmyslová soustava lidského organismu, Bratislava, 2008.
- [9] Chopra, D., Perfektní zdraví, Omega, 2017.
- [10] Novotný, P., Filosofie nemocí, uzdravování psychickými prostředky, Dialog, Liberec, 2009.
- [11] Bartušek, K., Spektrálně spinová terapie.pdf, <https://www.karelbartusek.cz>.
- [12] Fiala, P., ústní sdělení, UTEE FEKT VUT v Brně, 2016.
- [13] Hofman, P., Na frekvenci čínské medicíny, Euromedia Group, k. s., Praha, 2002.
- [14] <https://zdrava-vyziva.doktorka.cz/pro-telo-nezbytne-cukry>
- [15] <https://eurozpravy.cz/veda-a-technika/veda/186791-co-se-stane-pokud-na-mesic-vynechate-cukr-na-lidske-telo-to-muze-mit-zasadni-dopad/>
- [16] <http://www.zdravicek.cz/clanky/co-delaji-bilkoviny-v-lidskem-tele>
- [17] Šejvl, R., www.energis24.cz, www.technologis24.cz.
- [18] Piňha, Poledne, Zdravá výživa pro každý den. Havlíčkův Brod: Grada Publishing, 2009.
- [19] [https://cs.wikipedia.org/wiki/Bor_\(prvek\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Bor_(prvek))
- [20] Rife, R. R., <https://tadesco.cz/royal-raymond-rife-genialni-vedec-ktoreho-chteji-vymazat-z-historie/>
- [21] Clarková, H., R., Revoluce v léčení všech nemocí, Fontána, 1995.
- [22] Technologie Zapper, <https://www.zapper.cz/index.php?lang=cs>.
- [23] https://cs.wikipedia.org/wiki/Infek%C4%8Dn%C3%AD_mononukle%C3%B3za
- [24] https://www.wikiskripta.eu/w/Lymeska_borreliosa
- [25] <https://www.sportvital.cz/sport/aerobni-versus-anaerobni-fyzicka-zatez>

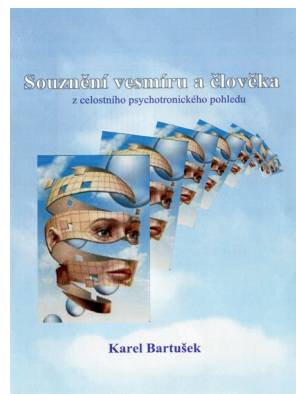
- [26] Stewart, Justman, The Nocebo Effect: Overdiagnosis and Its Costs, New York: Palgrave Macmillan, 2015. Dostupné online. ISBN 978-1-137-52328-0. Kapitola 4. (anglicky).
- [27] Visser, R.; Ayers, S., Psychologie v medicíně, New York: Grada, 2015. Dostupné online. ISBN 978-80-247-5230-3. S. 89.

Seznam zkratek

DNA	– deoxyribonukleová kyselina nesoucí genetickou informaci
mtDNA	– mitochondriální DNA, DNA v mitochondriích buněk
RNA	– Ribonukleová kyselina, slouží k přepisu genetické informace v jádrech buněk
pH	– stupnice kyselosti látek
Fe, Mg, Al	– chemické prvky – železo, hořčík, hliník
Th 7, Th 11	– označení hrudních obratlů
L 1	– označení bederních obratlů
TBC	– tuberkulóza
vir H1N1	– vir způsobující prasečí chřipku
EB vir	– Epstein-Barrové virus
LB	– Lymská borelióza
CM vir	– cytomegalovirus
PET	– pozitronová emisní tomografie
RS	– roztroušená skleróza
IS	– imunitní systém

Vydané knihy autora

<https://www.karelbartusek.cz>

Sponzoři

www.technologis24.cz

ENERGIS 24

**ŽIVÁ
VODA**

www.energis24.cz

www.jasyko.cz

www.life4people.cz

Tato kniha je určena především zájemcům o zajímavou a přitom jednoduchou oblast psychotroniky, o používání lidské myšlenky k nápravě jak našeho fyzického, tak i duchovního těla. Použití myšlenky k nápravě zdraví člověka se objevuje před mnoha a mnoha tisíci lety. V současné době soustřeďujeme hlavní pozornost naší mysli na racionální a materiální svět a naše vědecké myšlení se ubírá přes materiální důkazy postupně hlouběji do všech oblastí lidského bytí a do subatomární struktury živé i neživé hmoty. Takové hluboké soustředění na materiální svět každého z nás postupně oddaloval od našich pocitů a vjemů. Tyto vjemy jsou v současné době u mnohých lidí zcela zablokovány a velmi těžko je jedinec bez silné vůle může pocítit znovu.

Tato kniha se zabývá metodami a postupy mentální diagnostiky a působení na pacienty. Jsou popsány různé myšlenkové pochody při zjišťování původu nemoci ať v oblasti fyzického těla, tak i v oblasti duchovna pacienta. Popsané metody mentální terapie je možné kombinovat a to jak na úrovni orgánové a buněčné, tak i na úrovni DNA a mitochondriální DNA. V poslední části je popsána fyziologie vybraných nemocí z pohledu mentální diagnostiky. Velký důraz je kladen na preventivní chování a myšlení člověka s cílem udržet si zdraví co nejdéle. Závěry jsou ověřené reakcemi pacientů a vhodně doplňují lékařská poznání.

V knize je ukázán fyzikální pohled na léčitelství proto, aby se léčitelství přiblížilo medicíně, snížil se počet odpůrců z řad odborníků z různých oborů a podnítilo tyto odborníky hledat cestu k potřebným důkazům. Současně správně formulovaná myšlenka nás může dovést k odpovědím na zajímavé jevy doposud známé i neznámé. Mnoho léčebných mentálních myšlenek je možné převést na působení přesně definovanými fyzikálními poli malých energií. Věřím, že bude v krátké době možné sestavit diagnostický přístroj pro definovanou a cílenou stimulaci reakce lidského těla, u kterého výsledné závěry diagnostiky nebudou stanoveny z odezvy organismu na stimulaci, ale přímo z vlastností krve nebo buněk lidského těla.

Hlavní smysl mentálního léčení je preventivní pomoc lidem a snížení počtu nemocných v naší společnosti. Významná je i možnost pomoci v akutních případech zklidnit tělo. S mentálním léčením mohou za některých předpokladů pracovat všichni. Je možné se v tomto oboru zdokonalit tak, že každý z nás může tyto techniky využívat pro léčení svého těla, nebo postupně může pomáhat jiným lidem. Musíme však mít víru v mentální léčení a vůli zdokonalit se v této technice. Nemáme-li v sobě sílu probudit a posílit citové vnímání, pak se nám také nepodaří poznat mentální svět a jeho zákonitosti. Tato kniha může pomoci najít duchovní klid a preventivně posílit naše zdraví. A to stojí za to.

Autor knihy prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc. je vědeckým pracovníkem zabývající se technikami měření elektrických a magnetických polí a rozvojem metod magneticko-resonanční tomografie. Na základě vlastních zkušeností, výsledků mnoha experimentálních pokusů v oblasti psychotroniky

a statisticky významných reakcí lidského organismu na mentální stimulace, používá zajímavý směr mentální diagnostiky a terapie. Pomohl mnoha lidem odstranit jejich zdravotní problémy. Hlavním cílem jeho bádání je však hledat propojení klasické medicíny a léčitelství na základě fyzikálního vysvětlení.

prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc.

I MYŠLENKA LÉČÍ

Vydalo nakladatelství KEY Publishing s.r.o.,
Nádražní 733/176, 702 00 Ostrava-Přívoz,
jako svoji 428. publikaci

Sazba a tisk: NOVAPRESS s.r.o., nám. Republiky 15, 614 00 Brno

Vydáno v roce: 2019

Vydání: první

Návrh obálky: MgA. Jakub Novák

Foto: Karel Bartušek

bar@isibrno.cz

© Karel Bartušek 2019

ISBN 978-80-7418-323-2

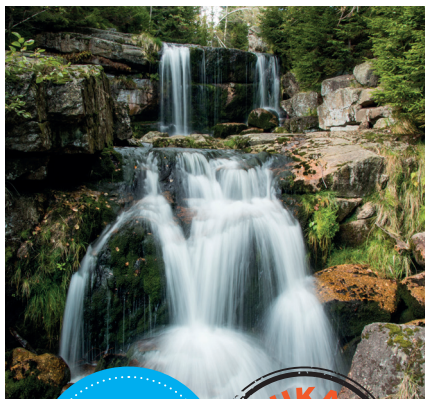

ENERGIS 24

**ŽIVÁ
VODA**

MĚNÍME STRUKTURU VODY, PLYNU A KAPALNÝCH PALIV

**PŘEDSTAVUJEME INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE PRO VODU
PRO DOMÁCÍ I PRŮMYSLOVÉ VYUŽITÍ**

Vracíme vodě strukturu a sílu přírodních pramenů

- Měníme organo-leptické (senzorické) vlastnosti vody
- Snižujeme povrchové napětí vody
- Zvyšujeme vodivost vody
- Zvyšujeme efektivitu všech procesů, které ve vodě a s vodou probíhají

**Bez chemie a konvenčního napájení,
pomocí jemných energetických polí.**

+420 777 710 232 / radsej@iol.cz / Radovan Šejvl, Sadová 935, 685 01 Bučovice

Všechny výrobky od ENERGIS 24 a mnoho dalších najdete
v E-shopu: www.technologis24.cz

**Sleva 10 %
po zadání kódu:
MYŠLENKA**